

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ปริญญา

วิจัยและประเมินผลการศึกษา

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Synthesis of Master's Degree Theses in the Educational Research and Evaluation
Program, Faculty of Education, Kasetsart University

นามผู้วิจัย นางสาวรุ่งทิพย์ สักดีสุปรีชา

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ชวาทที่ร้อยโทวงษ์สถิตย์ วัฒนเสรี, ค.ศ.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสันต์ ทองไทย, ค.ศ.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภารัตน์ สารสว่าง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Synthesis of Master's Degree Theses in the
Educational Research and Evaluation Program,
Faculty of Education, Kasetsart University

โดย

นางสาวรุ่งทิพย์ สักดิ์สุปรีชา

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รุ่งทิพย์ ศักดิ์สุปรีชา 2554: การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(วิจัยและประเมินผลการศึกษา) สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ว่าที่ร้อยโทวงษ์สถิตย์ วัฒนเสรี, ค.ศ. 164 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา
2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 138 เล่ม เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยคือแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลจากการวิจัย 1) ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีจุดมุ่ง
หมายเพื่อศึกษาสภาพ/ปัญหา/ความต้องการมากที่สุด (ร้อยละ 53.01) ข้อมูลในภาคผนวกที่ถูก
รายงานมากที่สุดคือเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย (ร้อยละ 23.10) 2) ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย
พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยด้านการวิจัย (ร้อยละ 69.46) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด
(ร้อยละ 49.45) รองลงมาคืองานวิจัยด้านวัดผล (ร้อยละ 19.85) และงานวิจัยด้านการประเมินมี
จำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.69) 3) ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายศึกษา
จากนักเรียนระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 45.35) รูปแบบกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ใช้มาก
ที่สุดคือรูปแบบความเรียง (ร้อยละ 54.39) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด
(ร้อยละ 34.88) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองมากที่สุด (ร้อยละ 94.75) โดยแบบ-
สัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 31.92) งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน
5 คน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (ร้อยละ 46.02) และส่วนใหญ่มีการทดลองใช้จำนวน
1 ครั้ง (ร้อยละ 65.49) มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยมากที่สุด (ร้อยละ 82.61) การวิเคราะห์
ข้อมูลที่ใช้มากที่สุดคือค่าร้อยละ (ร้อยละ 29.95) มีการอภิปรายผลการวิจัยโดยใช้ทั้งแนวคิด/ทฤษฎี
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากที่สุด (ร้อยละ 75.18) มีการรายงานข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้
และเพื่อขยายองค์ความรู้มากที่สุด (ร้อยละ 97.83) งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้เอกสารที่ตีพิมพ์ในช่วง
0-5 ปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างดำเนินการ (ร้อยละ 42.04) 4) ด้านผลการวิจัย พบว่า กลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัย
คาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่คือกลุ่มของครู/อาจารย์ (ร้อยละ 37.15)

Rungthip Suksupreecha 2011: A Synthesis of Master's Degree Theses in the Educational Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Kasetsart University. Master of Education (Educational Research and Evaluation), Major Field: Educational Research and Evaluation, Department of Education. Thesis Advisor: Acting Lieutenant Wongsatit Wattanaseree, Ed.D. 164 pages.

The purpose of this research was to synthesis on thesis of Master's Degree in the Educational Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Kasetsart University during the academic years 2535-2551. The populations were 138 theses. The research tools consisted of synthesis record forms. The data were collected through by qualitative synthesis. The data were analyzed by frequencies and percentages.

The results indicated: 1) The data base on research: The purposes mostly studied of Current situation, Problems and Needs 53.01%. The data of the tools mostly were reported in an appendix 23.10%. 2) The content of research: The research design mostly employed Descriptive research 69.46% and the design mostly was Survey method 49.45%. The lower were Measurement researches 19.85% and the Evaluation researches were the least 10.69%. 3) The instructional process of research: The subjects were used in students of primary school 45.35%. The concept frame work designs mostly were descriptive 54.39%. The sampling mostly were multistage random sampling design 34.88%. The research instrument mostly formulated by the researcher 94.75% and the interview forms mostly were constructed 31.92%. The five of specialists mostly were checking of the tools quality 46.02% and the tools were tried out just one time 65.49%. The data mostly was collected by the researcher 82.61%. and were analyzed by percentages 29.95%. The disputation mostly was used by concepts theories and researches 75.18%. The directions mostly were used and innovated knowledge 97.83%. The reference books mostly were printed between 0-5 years while the researches were working 42.04%. 4) The result of research: The target people to used of the findings mostly were the group of teachers/professors 37.15%

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยโท ดร. วงษ์สถิตย์ วัฒนเสรี ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ทองไทย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่คอยเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ ประธานกรรมการสอบ และพันตรีหญิง ดร.วรรณรัตน์ ศรีกันท ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมและตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.สุนทรา โตบัว อาจารย์ ดร.วารุณี ถักนโชคดี อาจารย์ ดร.พิกุล เอกวางกูร ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้เกิดสติปัญญา ตลอดจนจิตสำนึกในการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงาน และการดำรงชีวิต

ผู้วิจัยขอขอบคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง หัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งพี่ๆ และเพื่อนๆ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และบุคคลอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

คุณงามความดีและประโยชน์ทั้งปวงอันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชาแด่บิดา มารดา และครูอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้การวิจัยดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

รุ่งทิพย์ ศักดิ์สุปรีชา
มีนาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	14
แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย	14
แนวคิดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา	19
แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยทางการวัดผลและประเมินผลการศึกษา	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	61
ผลการวิจัย	61
ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์	61
ตอนที่ 2 ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย	69
ตอนที่ 3 ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย	74
ตอนที่ 4 ด้านผลการวิจัย	105

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อวิจารณ์	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	113
สรุปผลการวิจัย	113
ข้อเสนอแนะ	121
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	123
ภาคผนวก	127
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	128
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	130
ภาคผนวก ค รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา	147
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	164

สารบัญตาราง

ตารางผนวกที่		หน้า
1	จำนวนความถี่และร้อยละของวิทยานิพนธ์ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551	62
2	จำนวนความถี่และร้อยละของระดับการประเมินวิทยานิพนธ์	64
3	จำนวนความถี่และร้อยละของวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย	64
4	จำนวนความถี่และร้อยละของจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์	65
5	จำนวนความถี่และร้อยละของการรายงานข้อมูลในภาคผนวก	67
6	จำนวนความถี่และร้อยละของงานวิจัยเชิงบรรยายด้านวัดผลด้านการประเมิน และด้านการวิจัย	69
7	จำนวนความถี่และร้อยละของงานวิจัยด้านวัดผล	70
8	จำนวนความถี่และร้อยละของงานวิจัยด้านการประเมิน	71
9	จำนวนความถี่และร้อยละของประเภทการประเมินที่แบ่งตามจุดประสงค์การประเมิน	72
10	จำนวนความถี่และร้อยละของประเภทการประเมินที่แบ่งตามรูปแบบการประเมิน	72
11	จำนวนความถี่และร้อยละของงานวิจัยเชิงบรรยายด้านอื่นๆ	73
12	จำนวนความถี่และร้อยละของประเภทงานวิจัยที่ยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

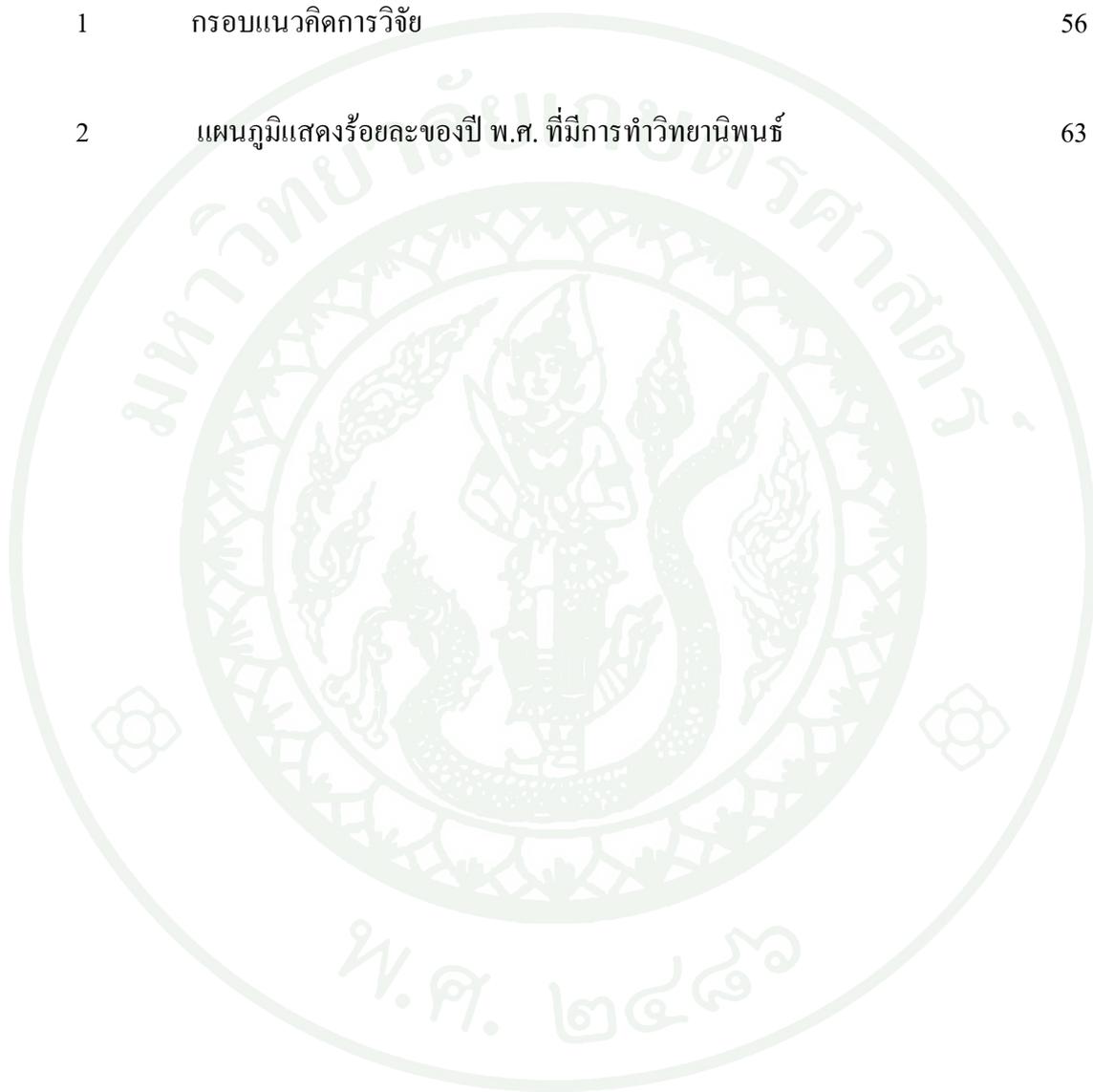
ตารางผนวกที่		หน้า
13	จำนวนความถี่และร้อยละของประเภทงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์	75
14	จำนวนความถี่และร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา	76
15	จำนวนความถี่และร้อยละของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	76
16	จำนวนความถี่และร้อยละของกรอบแนวคิดในการวิจัย	79
17	จำนวนความถี่และร้อยละของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	80
18	จำนวนความถี่และร้อยละของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
19	จำนวนความถี่และร้อยละของรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
20	จำนวนความถี่และร้อยละของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ	83
21	จำนวนความถี่และร้อยละของการทดลองใช้เครื่องมือ	84
22	จำนวนความถี่และร้อยละของวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	85
23	จำนวนความถี่และร้อยละของการได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมาย	86
24	จำนวนความถี่และร้อยละของระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
25	จำนวนความถี่และร้อยละของวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	88
26	จำนวนความถี่และร้อยละของโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	90
27	จำนวนความถี่และร้อยละของรูปแบบในการนำเสนอข้อมูล	91
28	จำนวนความถี่และร้อยละของการอภิปรายผลการวิจัย	92
29	จำนวนความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะในการวิจัย	93
30	จำนวนความถี่และร้อยละของเอกสารอ้างอิงภาษาไทย	94
31	จำนวนความถี่และร้อยละของเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ	103
32	จำนวนความถี่และร้อยละของความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับ สมมติฐานการวิจัย	106
33	จำนวนความถี่และร้อยละของบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้	107
34	จำนวนความถี่และร้อยละของหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัย ไปใช้	108

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	56
2	แผนภูมิแสดงร้อยละของปี พ.ศ. ที่มีการทำวิทยานิพนธ์	63

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาทางการศึกษา เพราะวิทยาการต่างๆ ในสังคมได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีใหม่ๆ ย่อมต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาทางการศึกษาที่ทุกๆ ประเทศทั่วโลกต่างก็ให้ความสำคัญต่อการวิจัย และพยายามให้ครู และนักเรียนเป็นนักวิจัย โดยปรับบทบาทของการทำวิจัยให้เป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนด้วยการวิจัย รวมทั้งมีการพัฒนาผลงานทางวิชาการบนพื้นฐานของการวิจัยอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาถือได้ว่าเป็นงานวิจัย เนื่องจากได้ใช้กระบวนการที่เป็นระบบแบบแผน นำเชื่อถือ ในการแสวงหาความจริงเพื่อตอบปัญหาการวิจัย และนำผลการวิจัยหรือข้อค้นพบที่ได้ไปสู่การปฏิบัติซึ่งจะเกิดคุณค่าอย่างมากมาย ซึ่งการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ สร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ผลงานวิทยานิพนธ์จึงเป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งชี้ความวิริยะ อุตสาหะ ความสามารถและความรอบรู้ทางวิชาการในสาขาต่างๆ ของนิสิตจนประสบผลสำเร็จดังกล่าว การทำวิทยานิพนธ์จึงเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 กำหนดให้นิสิตในระดับมหาบัณฑิต หลักสูตร แผน ก ต้องทำวิทยานิพนธ์ และระดับคฤถิบัณฑิตต้องทำคฤถินิพนธ์ โดยต้องสอบผ่านตามเงื่อนไขของมหาวิทยาลัย จึงอาจกล่าวได้ว่า หากนิสิตไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์ได้เป็นผลสำเร็จก็ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ และยังเป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอีกด้วย เนื่องจากก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่เอื้ออำนวยประโยชน์ในทางวิชาการหรือสามารถประยุกต์ใช้ในสังคม ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการหรือการประชุมสัมมนา ก็จะส่งผลให้การจัดการศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ ได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการมากขึ้น

หลักสูตรสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นหลักสูตรหนึ่งที่ทำให้บัณฑิตมีการทำวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียน การศึกษาเพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรอบรู้ในการวิจัยและประเมินทางการศึกษา โดยในหลักสูตร ก็ได้กำหนดให้บัณฑิตจัดทำวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะในกระบวนการวิจัย การศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ความรู้ต่างๆ จนเกิด เป็นงานวิจัยที่มีคุณค่าและคุณภาพ โดยวิทยานิพนธ์นั้นเป็นผลผลิตที่เป็นรูปธรรมของการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เพราะวิทยานิพนธ์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความวิริยะอุตสาหะและความรอบรู้ ซึ่งการทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ลึกซึ้ง และการใช้ความสามารถในการทำวิทยานิพนธ์จึงนับว่ามี ความสำคัญมากที่สุดของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดของวิทยานิพนธ์ที่ สมบูรณ์คือการทำวิจัย ซึ่งหมายถึงองค์ประกอบและขั้นตอนกระบวนการต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลัก การศึกษาและหลักวิทยาศาสตร์ การดำเนินการวิจัยจึงเป็นการสร้างเสริมความรู้ความสามารถ หลายประการให้แก่บัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา เช่น ความสนใจใฝ่รู้และติดตามความเคลื่อนไหวทาง วิชาการอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ความสามารถในการ วิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์และความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ ดังนั้น การทำวิทยานิพนธ์จึงเป็น ส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถที่พึงประสงค์ทั้งหลายเหล่านี้

ในปัจจุบันงานวิจัยมีอยู่จำนวนมากในสถานศึกษาที่เปิดหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา แต่การที่มีงานวิจัยจำนวนมากนั้นก่อให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของการทำวิจัยได้ง่าย เพราะผู้วิจัย อาจมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่องเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันในระยะเวลาใกล้เคียงกัน เนื่องจาก ผู้วิจัยบางคนไม่ทราบว่าผู้อื่นได้ทำการวิจัยทำนองดังกล่าวแล้วมากน้อยเพียงไรเพราะขาดแหล่ง ค้นคว้าที่ครอบคลุมงานวิจัยในวงกว้าง ดังนั้นการเชื่อมโยงงานวิจัยให้เกิดเป็นภาพรวมของงานวิจัย ต่างๆ ที่เรียกว่าการสังเคราะห์งานวิจัยนั้นเป็นการศึกษางานวิจัยอย่างพินิจพิเคราะห์ แล้วนำข้อสรุป จากงานวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของงานวิจัยเพื่อหา ข้อสรุปที่ชัดเจน จึงควรได้รับการส่งเสริมให้ทำมากขึ้นเพื่อลดปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ที่ซ้ำซ้อน (สุพรรณ สุกมลสันต์, 2535 และ อรพินธ์ ใจสุนทร, 2542)

การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือการสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะ ส่วนที่เป็นข้อค้นพบของงานวิจัย โดยสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายเพื่อสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับ ผลการวิจัยในรายงานต่างๆ ที่มีการศึกษาภายใต้ประเด็นวิจัยเดียวกันแต่อาจมีความแตกต่างกันใน วิธีการดำเนินการ แนวทางการแก้ไขปัญหา หรือสภาพบริบทเงื่อนไขที่ต่างกัน จุดมุ่งหมายของ การสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายให้มี

ความชัดเจนและได้ข้อยุติ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2545) โดยสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาได้เปิดรับนิสิตเข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 จนกระทั่งในปัจจุบันพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่จัดทำขึ้นจำนวนมาก มีหัวข้อและประเด็นปัญหาในการทำวิจัยที่หลากหลาย แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดที่รวบรวม สรุป และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา ด้วยเหตุนี้การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีวิทยานิพนธ์ของนิสิตมหาบัณฑิตที่ได้สำเร็จการศึกษาเป็นรุ่นแรกในปีการศึกษา 2535 จนถึงปีการศึกษา 2551 จำนวนรวม 138 เล่ม เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสภาพของวิทยานิพนธ์สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาเพื่อสะท้อนภาพการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตรุ่นที่ผ่านมา โดยนำมาใช้เป็นข้อมูลให้กับเหล่าคณาจารย์ในการพิจารณาจัดการศึกษา การแนะแนว และให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิตรุ่นต่อไปในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ที่จะจัดทำขึ้นของสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีคุณค่าและคุณภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ได้สารสนเทศสำหรับใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตต่อไป
2. ได้แนวทางในการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อนำไปปรับใช้กับการสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 138 เล่ม

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์โดยการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวแปรในการสังเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปี การประเมินวิทยานิพนธ์ วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย และข้อมูลในภาคผนวก

2.2 ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย ประกอบด้วย

2.2.1 เนื้อหาด้านการวัดผลทางการศึกษา ได้แก่ การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน

2.2.2 เนื้อหาด้านการประเมินทางการศึกษา ได้แก่ การประเมินโครงการ การประเมินติดตามผล และการประเมินหลักสูตร

2.2.3 เนื้อหาด้านการวิจัยทั่วไป ได้แก่ การวิจัยที่ไม่มีจุดมุ่งหมายเด่นชัดเกี่ยวกับการวัดผลทางการศึกษาและการประเมินทางการศึกษา เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ การวิจัยเชิงเหตุผลเปรียบเทียบ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน การสร้างและพัฒนาบทเรียนช่วยสอน การศึกษาเฉพาะกรณี การวิจัยและพัฒนา การวิเคราะห์ห่อภิมาณ การวิจัยเชิงอนาคต

2.3 ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย

- 2.3.1 ประเภทของงานวิจัย
- 2.3.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา
- 2.3.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.3.4 เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2.3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2.3.6 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 2.3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.3.8 การได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมาย
- 2.3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.3.10 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.3.11 รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล
- 2.3.12 การอภิปรายผลการวิจัย
- 2.3.13 การให้ข้อเสนอแนะ
- 2.3.14 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย

2.4 ด้านผลการวิจัย ประกอบด้วย

- 2.4.1 ความสอดคล้องของผลการวิจัยกับสมมติฐานการวิจัย
- 2.4.2 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง การรวบรวมวิทยานิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สภาพของวิทยานิพนธ์ที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายเกิดความชัดเจนในประเด็นที่กำหนด แล้วนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ

ข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ หมายถึง จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปี ระดับในการประเมินวิทยานิพนธ์ จำนวนวัตถุประสงค์ในการวิจัย และข้อมูลที่รายงานในภาคผนวก

เนื้อหาในการทำวิจัย หมายถึง ประเภทของงานวิจัยในวิทยานิพนธ์ของนิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาด้านการวัดผลทางการศึกษา หมายถึง วิทยานิพนธ์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ แก้ปัญหา หรือพัฒนาในด้านการวัดผลทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล หมายถึง การวิจัยที่เน้นกระบวนการในการสร้างเครื่องมือวัดผลให้เป็นมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยอาจสร้างแบบวัดขึ้นเองหรือแปลจากเครื่องมือของต่างประเทศ ซึ่งสามารถจัดประเภทของเครื่องมือได้ 4 ประเภทคือ

1.1.1 เครื่องมือวัดทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) คือ การสร้างเครื่องมือที่วัดทางด้านสมองหรือสติปัญญา ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ แบบสอบวินิจัย และแบบทดสอบการคิดเชิงเหตุผล

1.1.2 เครื่องมือวัดทางด้านจิตพิสัย (Affective) คือ การสร้างเครื่องมือวัดทางอารมณ์ ความรู้สึก และคุณลักษณะ ได้แก่ แบบวัดคุณธรรม แบบวัดจริยธรรม แบบวัดความเครียด แบบวัดความสนใจหรือแบบวัดอื่นๆ เช่น แบบวัดเจตคติหรือทัศนคติ ความสนใจ ความคิดเห็น ค่านิยม ความพึงพอใจ

1.1.3 เครื่องมือวัดทางด้านทักษะพิสัย (Psychomotor) คือ การสร้างเครื่องมือวัดเกี่ยวกับทักษะทางการปฏิบัติ ได้แก่ การสร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติในวิชาต่างๆ

1.1.4 เครื่องมือวัดทางด้านอื่นๆ คือ การสร้างเครื่องมือวัดที่มีลักษณะต่างๆ ประปรายอยู่โดยไม่เป็นด้านใดด้านหนึ่งอย่างโดดเด่นชัดเจน ได้แก่ แบบวัดบุคลิกภาพ

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล หมายถึง การวิจัยที่เน้นกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ เปรียบเทียบเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ ด้านการวัดผล ได้แก่ การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการตอบ

ข้อสอบ การเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีทดสอบและวิธีดั้งเดิม การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีทดสอบแบบเทเลอร์รูปพีระมิดขนาดชั้นคงที่และรูปพีระมิดข้างตัด

1.3 การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน หมายถึง การวิจัยที่เน้นกระบวนการพัฒนาเกณฑ์ในการประเมิน เพื่อให้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยสนใจจะสร้างหรือพัฒนาเกิดความชัดเจน เหมาะสม ประเมินได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ

1.4 การศึกษาเกี่ยวกับผลของตัวแปรทางการวัดผล หมายถึง การวิจัยที่เน้นกระบวนการศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล ได้แก่ การประเมินตามสภาพจริง และการประเมินผลสัมฤทธิ์

2. เนื้อหาด้านการประเมินทางการศึกษา หมายถึง วิทยานิพนธ์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา วิเคราะห์ แก้ปัญหา หรือพัฒนาเกี่ยวกับการประเมินต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ได้แก่ ประเภทของการประเมิน จุดมุ่งหมายของการประเมิน และรูปแบบในการประเมิน

2.1 ประเภทของการประเมิน หมายถึง วัตถุประสงค์ของการประเมินที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการดำเนินการประเมิน ได้แก่ การประเมินโครงการ การประเมินติดตามผล และการประเมินหลักสูตร

2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมิน หมายถึง เป้าหมายของการประเมินที่ผู้วิจัยคาดหวัง ได้แก่ การประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า และการประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

2.3 รูปแบบของการประเมิน หมายถึง แนวคิดที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมิน ได้แก่ การประเมินด้วยรูปแบบของไทเลอร์ สคริปเว่น สเต็ก และการประเมินที่ไม่ยึดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3. เนื้อหาด้านการวิจัย หมายถึง วิทยานิพนธ์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา วิเคราะห์ แก้ปัญหา หรือพัฒนาในด้านอื่นๆ ที่ไม่โดดเด่นชัดเจนนอกเหนือจากการวัดผลทางการศึกษาและการประเมินทางการศึกษา ได้แก่ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ การวิจัยเชิงเหตุผล

เปรียบเทียบ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยและพัฒนา การศึกษาเฉพาะกรณี การสร้างและพัฒนาบทเรียนช่วยสอน การวิเคราะห์ห่อภิมาณ และการวิจัยเชิงอนาคต

กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย หมายถึง ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ประเภทของงานวิจัย หมายถึง รูปแบบการวิจัยที่ผู้วิจัยใช้ในการดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1.1 การใช้ลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ได้แก่

1.1.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical research) คือ การค้นหาคำตอบที่เน้นถึงการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต

1.1.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) คือ การค้นหาคำตอบที่เน้นถึงการศึกษา รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ การวิจัยเชิงเหตุผลเปรียบเทียบ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยและพัฒนา การศึกษาเฉพาะกรณี การวิเคราะห์ห่อภิมาณ และการวิจัยเชิงอนาคต

1.1.3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) คือ การค้นหาคำตอบจากสถานการณ์ที่สร้างขึ้นแล้วศึกษาผลที่ตามมา ได้แก่ การวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยกึ่งทดลองในรูปแบบต่างๆ

1.2 ใช้ลักษณะและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ได้แก่

1.2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) คือ การค้นหาคำตอบที่มุ่งค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง

1.2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) คือ การค้นหาคำตอบที่มุ่งค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปในเชิงปริมาณที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างอ้างอิงไปใช้กับกลุ่ม

ประชากรโดยอาศัยวิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าในแนวกว้างมากกว่าแนวลึก

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา หมายถึง สิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ซึ่งอาจเป็นกลุ่มของคน สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งได้แก่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา หรืออื่นๆ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย หมายถึง สิ่งที่ผู้วิจัยสรุปและสังเคราะห์มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แนวทางในการนำมาใช้ดำเนินการวิจัยของตนเอง

4. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำมาใช้ในการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

4.1 การเลือกที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Non-probability sampling) หมายถึง การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ขึ้นอยู่กับความควบคุมหรือการตัดสินใจของผู้วิจัย ได้แก่

4.1.1 การเลือกโดยการบังเอิญ (Accidental sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสมาชิกของกลุ่มประชากรเป้าหมายเท่าที่ผู้วิจัยจะสามารถหาได้

4.1.2 การเลือกแบบโควตา (Quota sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกประชากรออกเป็นส่วนๆ ก่อน โดยมีหลักจำแนกว่าตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกนั้นควรจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่จะรวบรวมหรือตัวแปรที่สนใจ ซึ่งสมาชิกที่อยู่แต่ละส่วนจะมีลักษณะที่เป็นเอกพันธ์ หลังจากนั้นเลือกสมาชิกแต่ละส่วนตามโควตาที่กำหนดไว้โดยไม่มีการสุ่ม

4.1.3 การเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ดุลยพินิจของผู้วิจัยในการกำหนดสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การเลือกที่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Probability sampling) หมายถึง การสุ่มกลุ่มเป้าหมายที่คำนึงถึงโอกาสในการได้รับเลือกของสมาชิกในกลุ่มประชากรทุกๆ หน่วย ซึ่งได้แก่

4.2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) คือ การเลือกสมาชิกของประชากรที่ทุกหน่วยมีโอกาสเท่าๆ กันและเป็นอิสระต่อกันในการได้รับเลือกมาเป็นตัวแทน โดยใช้วิธีการจับสลาก หรือการใช้ตารางเลขสุ่ม

4.2.2 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมีย่อยๆ บนพื้นฐานของตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรตาม โดยกำหนดให้สมาชิกภายในชั้นภูมิแต่ละชั้นมีลักษณะต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันให้มากที่สุด และระหว่างชั้นภูมิให้มีลักษณะที่แตกต่างกันให้มากที่สุด แล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ

4.2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่หน่วยของกลุ่มคือกลุ่มของสมาชิกของกลุ่มประชากร ซึ่งไม่ใช่สมาชิกรายหน่วยเหมือนกับการสุ่มทั้ง 4 แบบข้างต้น โดยกำหนดให้สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มมีลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างกันให้มากที่สุด และระหว่างกลุ่มมีลักษณะต่างๆ ที่เหมือนกันให้มากที่สุด แล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

4.2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) คือการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยวิธีการหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากกลุ่มประชากรมาจนถึงขั้นของการเลือกสมาชิกเข้าสู่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนอาจใช้วิธีการที่เหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ตามความเหมาะสม

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง สิ่งที่น่ามาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจพิจารณาจากเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว หรือผู้วิจัยอาจสร้างเครื่องมือขึ้นมาใหม่หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการวิจัยแต่ละเรื่อง ได้แก่

5.1 เครื่องมือวัดประเภทแบบสอบถาม (Test) หมายถึง ชุดของข้อความที่ใช้เป็นสิ่งเร้าให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อตอบข้อความเหล่านั้นตามความสามารถของผู้ตอบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

5.2 เครื่องมือวัดประเภทไม่ใช่แบบสอบถาม (Non-Test) หมายถึง สิ่งที่วัดคุณลักษณะต่างๆ ที่ไม่ใช่ความสามารถ (Non ability) ได้แก่ แบบวัดเจตคติ แบบสอบถาม แบบสังเกต แบบ-

สัมภาษณ์ แบบบันทึก และแบบประเมิน

6. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หมายถึง กระบวนการแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ และการทดลองใช้เครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่ผู้วิจัยใช้ในการเข้าถึงข้อมูล ได้แก่ การเก็บข้อมูลด้วยตนเอง การเก็บข้อมูลโดยอาศัยบุคคลอื่น การเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์

8. การได้รับข้อมูลกลับจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง สัดส่วนในการได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

9. การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง รูปแบบของการจัดระเบียบและสรุปข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

9.1 สถิติพื้นฐาน คือ วิธีการจัดระเบียบข้อมูล นำเสนอข้อมูล และสรุปข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ ค่าฐานนิยม ค่าพิสัย การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความเบ้ ความโด่งสัมประสิทธิ์การกระจาย

9.2 การศึกษาความสัมพันธ์ คือ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนแรงค์ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไควสแควร์ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอย และการวิเคราะห์องค์ประกอบ

9.3 การศึกษาเปรียบเทียบ คือ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีจุดมุ่งหมายในการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม แบ่งเป็นสถิติพารามตริก ได้แก่ Z-test, t-test, ANOVA และสถิตินอนพารามตริก ได้แก่ Friedman Test, Kruskal Wallis Test และ Maychly's test of Sphericity

9.4 การวิเคราะห์เนื้อหา คือ วิธีการจัดระเบียบข้อมูล นำเสนอข้อมูลและสรุปข้อมูล โดยบรรยายสิ่งที่ค้นพบจากข้อมูลที่ได้จากการอ่าน การจดบันทึก การสอบถามและสัมภาษณ์

10. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง การจัดระเบียบข้อมูลโดยอาศัยชุดคำสั่งของคอมพิวเตอร์ ได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โปรแกรม SPSS โปรแกรม Item Analysis โปรแกรมสำเร็จรูป HLM (วิเคราะห์พหุระดับ) โปรแกรมสำเร็จรูป Multi Variance7 โปรแกรม Lotus1-2-3 โปรแกรม Micro CAT โปรแกรมภาษาฟอร์แทรม (ฟังก์ชันอินโฟเมชัน1) และโปรแกรมสำเร็จรูป B-Index

11. รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล หมายถึง ลักษณะต่างๆ ในการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สะดวกแก่การอ่าน และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ได้แก่ การนำเสนอในรูปแบบความเรียง ตารางประกอบความเรียง แบบแผนภูมิ และแบบแผนภาพหรือแผนผัง

12. การอภิปรายผลการวิจัย หมายถึง การแปลผลของข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อยืนยันว่าผลที่ได้จากการวิจัยนั้นมีความแตกต่างหรือสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยใช้แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน

13. การให้ข้อเสนอแนะ หมายถึง แนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการวิจัยไปปรับใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อการนำผลการวิจัยที่เป็นข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์ หรือเพื่อขยายองค์ความรู้

14. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง หนังสือ วารสาร บทความ งานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัย หมายถึง ข้อค้นพบจากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ของนิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับสมมติฐานการวิจัย หมายถึง ข้อค้นพบจากการวิจัยมีความสัมพันธ์ หรือไม่มีความสัมพันธ์กับสมมติฐานการวิจัย ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในวิทยานิพนธ์ที่มีสมมติฐานการวิจัย

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หมายถึง กลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานที่ผู้วิจัย
คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำมาเรียบเรียงตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
2. แนวคิดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยทางการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และนงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหานั้นๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่เป็นข้อยุติ

สุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า คือกระบวนการที่นำไปสู่การสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับผลการวิจัยในรายงานต่างๆ ที่มีการศึกษาภายใต้ประเด็นวิจัยเดียวกัน แต่อาจมีความแตกต่างในวิธีการดำเนินการ หรือแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือสภาพบริบทเงื่อนไขที่ต่างกัน จุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจาย ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและได้ข้อยุติ

Cooper and Hedges (1994) ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย (Research synthesis) หรือการบูรณาการวิจัย (Research integration) ว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวข้องกับ ความพยายามที่จะค้นหาความสอดคล้อง และพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างในการ ศึกษาที่คล้ายคลึงกัน จุดประสงค์ของการสังเคราะห์งานวิจัยคือ พยายามที่จะบูรณาการงานวิจัยให้ สามารถสรุปอ้างอิงได้

สรุปว่าการสังเคราะห์งานวิจัย คือ การรวบรวมงานวิจัยที่มีการศึกษาภายใต้ประเด็นการ วิจัยเดียวกันมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปของการวิจัยที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย ให้เกิดความชัดเจนที่เป็นข้อยุติของ คำถามวิจัย แล้วนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ

2. ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการ สังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่ามีวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือการสังเคราะห์เนื้อหาสาระ เฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายจะได้ บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละ เรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละ เรื่องก็ได้

2.2 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือการใช้ระเบียบวิธีทางสถิติ เป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบ ของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่าง ลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Intigrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis)

ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และ ลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง

หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

3. ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

3.1 Primary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง แล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.2 Secondary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

3.3 Meta - analysis หรือการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูลคือรายงานการวิจัย

3.4 Best Evidence analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำ Meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้

3.5 Best Case analysis คือการทำ Meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย แต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลดิบผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

4. ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อนในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นต้องมีคุณค่า น่าสนใจ และยังไม่มีการตอบแน่ชัด มักจะเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาวิจัยแล้ว ผู้วิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมุติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ โดยศึกษา ตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องโดยละเอียด มีเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัยนั้นใช้วิธีการจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์มก็ได้

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่มีการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมดเพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายของผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย จะมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป โดยจะต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุป

ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน

สำหรับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยจะต้องสรุปเป็นประเด็นหลักของผลการวิจัยในแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการสังเคราะห์ วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของผลการวิจัยนี้เป็นวิธีการที่สามารถใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพและงานวิจัยเชิงปริมาณได้

Cooper and Lindsay (1997) ได้เสนอขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา สิ่งที่สำคัญคือการนิยามปัญหาของแต่ละคน เช่น มีนักปริทัศน์ 2 คน นิยามคำว่า “การบ้าน” แตกต่างกัน คนแรกให้คำนิยามว่าการบ้านคืองานที่นักเรียนฝึกหัดในสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ในชั้นเรียน ในขณะที่อีกคนให้คำนิยามรวมไปถึงการเข้าไปชมพิพิธภัณฑ์และการดูรายการโทรทัศน์ด้วย ดังนั้นผู้ที่นำข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านได้หลายประเด็นมากกว่าก็คือผู้ที่ให้คำนิยามไว้กว้างกว่านั่นเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการเสาะค้นงานวิจัย การระบุประชากรสำหรับการเสาะค้นงานวิจัย ควรครอบคลุมเป้าหมาย 2 ประการ คือต้องการข้อค้นพบที่ตอบสนองผลการวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมด ในปัญหาที่ศึกษา ส่วนอีกเป้าหมายหนึ่งคือต้องการให้การศึกษาที่รวบรวมมาอ้างอิงไปยังประชากรที่ศึกษาได้ โดยจะใช้งานวิจัยเป็นแหล่งปฐมภูมิ แต่ก็ได้มีผู้โต้แย้งว่าอาจหาได้จากแหล่งอื่น เช่น เครือข่ายวารสาร (journal network) ฐานข้อมูลอ้างอิง (inference databases) และการติดต่อระหว่างบุคคล (personal communication)

ขั้นที่ 3 การประเมินข้อมูลหลังจากที่ได้เก็บรวบรวมงานวิจัยมาแล้ว ซึ่งต้องสร้างเกณฑ์การตัดสินคุณภาพงานวิจัยแต่ละเล่ม ว่ามีองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะสังเคราะห์หรือไม่ ความแตกต่างในการปริทัศน์จะเกิดจากความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัยด้วย บางคนจะเชื่อว่างานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีคุณภาพและสมบูรณ์ แต่ก็มีบางคนที่ไม่เห็นด้วยในการนำเอาการตีพิมพ์มาประเมินว่างานวิจัยนั้นจะมีคุณภาพจริงๆ เนื่องจากงานวิจัยที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์อาจให้ผลคล้ายๆ กัน มีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกัน ซึ่งอาจมีคุณภาพมากกว่าก็ได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องตัดสินใจว่าจะใช้การวิเคราะห์แบบอภิมานหรือไม่ แหล่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และแปลความหมายนั้นคือกฎการสรุปที่ผู้ปรัศนงานวิจัยใช้ในการสังเคราะห์

ขั้นที่ 5 ขั้นการนำเสนอ ขั้นนี้จะเป็นผลผลิตสำคัญ เป็นแหล่งสะสมความรู้ โดยสิ่งที่ทำให้ความเชื่อถือได้ของรายงานไม่ดีเท่าที่ควร ก็คือการละเว้นรายละเอียดที่ว่า นักวิจัยจัดระบบการปรัศนอย่างไรเพื่อที่สามารถให้ผู้อื่นทำซ้ำในข้อสรุปนั้นได้ และการสังเคราะห์นั้นจะล้ำสมัยถ้าไม่พูดถึงตัวแปรและความสัมพันธ์ที่สำคัญในเรื่องนั้นๆ

จากขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยขั้นต้น สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องมีขั้นตอนในการกำหนดหัวข้อปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ การเสาะหางานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งอาจรวมไปถึงการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ค้นพบ การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องอย่างมีระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้กล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา ว่า “เป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อตอบปัญหาทางการศึกษาอย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์” ผลที่ได้รับจากการทำวิจัยทางการศึกษาสามารถนำมาปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ประเภทของการวิจัยทางการศึกษา

สามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง การทราบถึงความแตกต่างของงานวิจัยแต่ละประเภทจะส่งผลต่อแนวทางในการดำเนินการวิจัยได้อย่างเหมาะสม ประเภทของการวิจัยทางการศึกษาสามารถสรุปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1.1 ใช้ลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง โดย Best (1981) Borg and Gall (1979) อ่างใน บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543) ได้แบ่งการวิจัยทางการศึกษาออกเป็น 3 ชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1.1.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical research) เป็นการวิจัยที่เน้นถึงการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต (What was?) เพื่อทราบถึง แนวโน้มของเหตุการณ์ต่างๆ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเหตุการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน หรือสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้

1.1.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) เป็นการวิจัยที่เน้นถึงการศึกษา รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (What is?) โดยนักวิจัยไม่สามารถไปสร้างสถานการณ์ หรือควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ตามใจชอบ การวิจัยแบบนี้เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ซึ่งมีงานวิจัยหลายชนิดที่จัดได้ว่าเป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย ได้แก่

1) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาลักษณะความเป็นจริงตามสถานการณ์ต่างๆ ในขอบเขตที่กว้างหรือแคบก็ได้แล้วแต่ปัญหาการวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ จะนิยมใช้แบบสอบถามถ้ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากๆ

2) การวิจัยเชิงสังเกต (Observational research) เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีสังเกต ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมต่างๆ โดยผู้สังเกตจะต้องระวังไม่ให้เกิดความลำเอียง ในการตีความหมายจากการสังเกต

3) การวิจัยเชิงเหตุผลเปรียบเทียบ (Causal comparative research) เป็นการวิจัย ที่ต้องการศึกษาเปรียบเทียบและสรุปความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ซึ่งในทางปฏิบัติไม่ สามารถที่จะทำการวิจัยเชิงทดลองได้ เพราะเป็นการศึกษาจากผลไปหาเหตุ แต่ผลการวิจัยประเภท นี้ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าตัวแปรหนึ่งเป็นสาเหตุของอีกตัวแปรหนึ่งเนื่องมาจากมีตัวแปร เกินที่ควบคุมไม่ได้จำนวนมาก จึงควรมีการวิจัยเชิงทดลองควบคู่ไปด้วย

4) การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป รวมไปถึงการพยากรณ์ค่าของตัวแปรด้วย

5) การศึกษาเฉพาะกรณี (Case study) เป็นวิธีการศึกษาที่ลึกซึ้ง เฉพาะเจาะจง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อหาสาเหตุและรายละเอียดในเรื่องที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุด

1.1.3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เป็นการวิจัยที่สร้างสถานการณ์ขึ้น แล้วศึกษาผลที่ตามมา (What will be?) ซึ่งเป็นที่นิยมมากทางด้านวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยสามารถ กำหนดค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ได้ตามต้องการ ลักษณะที่สำคัญของการวิจัยเชิงทดลองคือ สามารถควบคุมตัวแปรเกินได้ (Control) จัดการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรอิสระได้ (Manipulation) สังเกตได้ (Observation) และทำซ้ำได้ (Replication) การวิจัยเชิงทดลองสามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี ดังนี้

1) การวิจัยเชิงทดลองอย่างแท้จริง (True experimental research) เป็นการวิจัย ที่สามารถควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ทั้งหมด

2) การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) เป็นการวิจัยที่ไม่สามารถ ควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ทั้งหมด ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อลดความคลาดเคลื่อน

1.2 ใช้จุดมุ่งหมายของงานวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.2.1 การวิจัยบริสุทธิ์ (Pure research) หมายถึงการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายในการ ตอบสนองความอยากรู้ หรือมุ่งที่จะหาความรู้เท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงการนำผลการวิจัยที่ได้ไป ใช้ ซึ่งการวิจัยประเภทนี้จะก่อให้เกิดทฤษฎีใหม่ๆ ตามมา

1.2.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied research) หมายถึงการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายในการนำ ผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการปรับปรุง แก้ไขปัญหา หรือพัฒนา

1.3 ใช้ลักษณะและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาข้อเท็จจริง ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง

1.3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาข้อเท็จจริง ต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปในเชิงปริมาณที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างอ้างอิงไปใช้กับกลุ่มประชากร โดยอาศัย

วิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าในแนวกว้างมากกว่าแนวลึก

2. การตรวจสอบเอกสาร

เป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการทำวิจัย นอกจากจะช่วยทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงงานต่างๆ อย่างชัดเจนและได้แนวคิดในการทำงานวิจัยของตนเองแล้ว ยังมีประโยชน์ในประเด็นดังต่อไปนี้

- ป้องกันไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนของงานวิจัย
- ช่วยให้ได้ขอบเขตของปัญหาที่จะทำการวิจัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- ได้แนวทางในการกำหนดสมมติฐาน
- ได้แนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูล
- ได้แนวทางการสุ่มตัวอย่าง
- ได้แนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล
- ได้แนวทางการแปลผลการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัย

โดยแหล่งข้อมูลของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้เขียนรายงานของตนเอง ซึ่งอยู่ในรูปของการวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ ตำราต่างๆ ข้อมูลปฐมภูมิเป็นแหล่งที่ให้รายละเอียดข้อมูลต่างๆ ได้มากกว่าแหล่งอื่น และเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดในการทำงานวิจัย

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูลที่ผู้เขียนไปรวบรวมผลงานของคนอื่นและแปลความหมายของผลงานเหล่านั้น เช่น สารานุกรมทางการศึกษา ดัชนีทางการศึกษา บทคัดย่อ บทสรุป ผลงานวิจัยทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งความถูกต้องต้องแม่นยำของข้อมูลทุติยภูมินั้นขึ้นอยู่กับผู้ที่รวบรวมมาครั้งแรกว่ามีความเข้าใจถูกต้องมากน้อยเพียงใด

3. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

คือการเลือกสมาชิกจำนวนหนึ่งจากกลุ่มประชากรมาใช้ในการศึกษา เนื่องจากในบางครั้ง โดยเฉพาะการวิจัยที่มีกลุ่มประชากรขนาดใหญ่จะมีความยากลำบาก และมีความเป็นไปได้น้อย ในการที่จะรวบรวมข้อมูลจากทุกๆ หน่วยของสมาชิกในกลุ่มประชากร การสุ่มตัวอย่างที่ดีจะส่งผล

ให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เพื่อสรุปข้อมูลอ้างอิงได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงซึ่งส่งผลต่อความตรงภายนอกแล้วยังจะช่วยให้ผู้วิจัยประหยัด ทั้งเงินและเวลาในการทำงานวิจัยอีกด้วย ซึ่งบุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสุ่มตัวอย่างว่า แบ่งได้ 2 ชนิดใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 การสุ่มที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Non-probability sampling) เป็นการสุ่มที่ขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือการตัดสินใจของผู้วิจัย โดยไม่สามารถประกันได้ว่าสมาชิกทุกหน่วยจากกลุ่มประชากรนั้นจะมีโอกาสได้รับเลือกมาเป็นสมาชิกเท่าๆ กัน ทำให้เกิดความลำเอียงได้ ได้แก่

3.1.1 การสุ่มโดยการบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการสุ่มจากสมาชิกของกลุ่มประชากรเป้าหมายเท่าที่จะหาได้ เช่น กลุ่มประชากรเป้าหมายคือนิสิตมหาวิทยาลัย- เกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามแก่นิสิตที่เดินผ่านไปผ่านมาหน้าประตูมหาวิทยาลัย เป็นต้น

3.1.2 การสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยจำแนกประชากรออกเป็นส่วนๆ ก่อน โดยมีหลักจำแนกว่าตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกนั้นควรจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่จะรวบรวมหรือตัวแปรที่สนใจ ซึ่งสมาชิกที่อยู่แต่ละส่วนจะมีลักษณะที่เป็นเอกพันธ์ หลังจากนั้นเลือกสมาชิกแต่ละส่วนตามโควตาที่กำหนดไว้โดยไม่มีการสุ่ม

3.1.3 การสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ดุลยพินิจของผู้วิจัยในการกำหนดสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่มนั้น สะดวกในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างที่จะเลือกมามีขนาดเล็ก และผู้วิจัยต้องการแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของกลุ่มประชากรในระยะเวลาจำกัด การสุ่มตัวอย่างในลักษณะนี้มีข้อจำกัดคือผลการวิจัยที่ได้ไม่สามารถสรุปอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรทั้งหมดได้ สามารถสรุปอยู่ในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้นและกลุ่มตัวอย่างที่ได้ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้วิจัย ทำให้อาจมีตัวแปรเกินที่มีสามารถควบคุมได้ และไม่มีวิธีการทางสถิติที่จะสามารถคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนด้วยการสุ่มวิธีนี้ได้

3.2 การสุ่มที่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Probability sampling) เป็นการสุ่มที่คำนึงถึงโอกาสในการได้รับเลือกของสมาชิกในกลุ่มประชากรทุกๆ หน่วย ซึ่งเป็นการสุ่มที่ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรเป้าหมาย ซึ่งได้แก่

3.2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เป็นการสุ่มที่สมาชิกของประชากรทุกหน่วยมีโอกาสเท่าๆ กัน และเป็นอิสระต่อกันในการได้รับเลือกมาเป็นตัวแทน เช่น การจับสลาก การใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of random number)

3.2.2 การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) เป็นเทคนิคที่ใช้ได้ในกรณีที่รายชื่อของสมาชิกทุกคนในกลุ่มประชากรจัดเรียงไว้แบบสุ่ม มีความสะดวกง่ายต่อการปฏิบัติ สามารถนำไปใช้ร่วมกับวิธีสุ่มแบบอื่นได้ สะดวกต่อการได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสัดส่วนของประชากรแต่ไม่เหมาะกับลักษณะของรายชื่อที่จัดเรียงแบบเป็นแนวโน้ม (Trend) จากมากไปน้อยจากน้อยไปมาก หรือเป็นแบบวัฏจักร เพราะจะทำให้ขาดความเป็นอิสระระหว่างรายชื่อสมาชิกดังกล่าวกับการสุ่มในครั้งแรก

3.2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบเลือกเป็นคู่ (Paired selection) เป็นเทคนิคการสุ่มตัวอย่างที่ปรับปรุงวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยการเลือกสมาชิก 2 หน่วยจากแต่ละช่วงของการสุ่มได้ ซึ่งข้อดีข้อเสียของการใช้เทคนิคการสุ่มวิธีนี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการสุ่มแบบเป็นระบบแต่จะสามารถคำนวณค่าความแปรปรวนของข้อมูลในแต่ละช่วงของการสุ่มได้

3.2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) คือการสุ่มตัวอย่างที่แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมิต่างๆ บนพื้นฐานของตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรตาม โดยกำหนดให้ภายในชั้นภูมิแต่ละชั้นมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) และระหว่างชั้นภูมิให้มีความเป็นวิวิธพันธ์ (Heterogeneous) ให้มากที่สุด แล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ วิธีนี้จะช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการประมาณพารามิเตอร์ได้มากกว่าการสุ่มแบบง่าย

3.2.5 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) คือวิธีการสุ่มตัวอย่างที่หน่วยของกลุ่มคือกลุ่มของสมาชิกของกลุ่มประชากร ซึ่งไม่ใช่สมาชิกรายหน่วยเหมือนกับการสุ่มทั้ง 4 แบบข้างต้น โดยกำหนดให้ภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มมีความเป็นวิวิธพันธ์ (Heterogeneous) ให้มากที่สุด และระหว่างกลุ่มมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) ให้มากที่สุด แล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม จุดเด่นของการสุ่มด้วยวิธีนี้คือช่วยลดค่าใช้จ่ายในการสุ่มตัวอย่าง แต่ความคลาดเคลื่อน

ในการประมาณค่าพารามิเตอร์จะสูงกว่าการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และการคำนวณค่าความแปรปรวนของข้อมูลจะยุ่งยากมากกว่า

3.2.6 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยวิธีการหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากกลุ่มประชากรมาจนถึงขั้นของการเลือกสมาชิกเข้าสู่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนอาจใช้วิธีการที่เหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ตามความเหมาะสม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจพิจารณาจากเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว หรือผู้วิจัยอาจสร้างเครื่องมือขึ้นมาใหม่ให้เหมาะกับสภาพการวิจัยแต่ละเรื่อง โดยเครื่องมือที่มีคุณภาพจะส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่มีคุณภาพด้วย เครื่องมือที่นำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยทางการศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้ (ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549)

4.1 เครื่องมือวัดประเภทแบบสอบ (Test) คือชุดของข้อคำถามที่ใช้เป็นสิ่งเร้าให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อตอบข้อคำถามเหล่านั้น ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของแบบสอบได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ได้แก่

4.1.1 จำแนกตามการสร้าง ได้แก่ แบบสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) และแบบสอบมาตรฐาน (Standardized test)

4.1.2 จำแนกตามการดำเนินการสอบ หรือจำนวนผู้ถูกทดสอบ ได้แก่ แบบสอบรายบุคคล (Individual test) และแบบสอบกลุ่ม (Group test)

4.1.3. จำแนกตามเวลาที่ใช้ในการตอบ ได้แก่ แบบสอบชนิดจำกัดเวลา (Speed test) และแบบสอบชนิดไม่จำกัดเวลาในการตอบ (Power test)

4.1.4 จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการนำผลการสอบไปใช้ ได้แก่ แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test) แบบสำรวจบุคลิกภาพ (Personality test) แบบวัดเจตคติ (Attitude test) แบบตรวจสอบความสนใจ (Interest test) แบบวัดความสามารถ (Ability test)

แบบวัดความถนัด (Aptitude test) แบบสอบเพื่อการคัดเลือก (Selective test) แบบสอบเพื่อการจัด
ชั้นเรียน (Placement test) แบบสอบเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative test) แบบสอบ
เพื่อการสรุปผลการเรียน (Summative test)

4.1.5 จำแนกตามวิธีการตอบ ได้แก่ แบบสอบปฏิบัติการ (Performance test)
แบบสอบข้อเขียน (Paper-pencil test) แบบสอบปากเปล่า (Oral test)

4.1.6 จำแนกตามการตรวจสอบให้คะแนน ได้แก่ แบบสอบปรนัย (Objective test)
หรือแบบเลือกตอบ (Selected Type) แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ข้อสอบแบบถูกผิด (True-False test)
ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice test) แบบสอบอัตนัย
(Subjective test) หรือแบบให้เขียนตอบ (Supply Type) แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่ แบบตอบสั้น
(Short answer) แบบเติมคำหรือข้อความ (Completion) แบบความเรียง (Essay)

4.1.7 จำแนกตามการตีความหมาย ได้แก่ แบบสอบอิงเกณฑ์ (Criterion –reference
test) แบบสอบอิงกลุ่ม (Norm –reference test)

4.2 เครื่องมือวัดประเภทไม่ใช่แบบสอบ (Non-Test) เป็นเครื่องมือวัดคุณลักษณะต่างๆ
ที่ไม่ใช่ความสามารถ (Non ability) ได้แก่

4.2.1 แบบวัดเจตคติ (Attitude scales) คือเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็น
ความเชื่อ หรือเจตคติของแต่ละบุคคล ได้แก่ Thurstone scale , Likert scale และมาตรนัยจำแนก
ของ Osgood

4.2.2 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการรวบรวมข้อมูล
ในการวิจัยเชิงสำรวจ ในกรณีทีกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างอยู่ในลักษณะที่กระจัดกระจายกัน
มากๆ ประกอบกับผู้วิจัยมีงบประมาณและเวลาที่จำกัดในการทำวิจัย แบบสอบถามจำแนกเป็น 2
ชนิดใหญ่ๆ คือ

1) แบบสอบถามปลายเปิด (Open ended questionnaire) จะมีข้อคำถาม
กำหนดให้ แต่ให้ผู้ตอบเขียนคำตอบเอง

2) แบบสอบถามปลายปิด (Close ended questionnaire) มีข้อคำถามและคำตอบ กำหนดไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ เช่น แบบ Checklist, Rating scale, Rank order และแบบเติมคำสั้นๆ

4.2.3 แบบสังเกต (Observation form) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคในการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกมา ได้แก่

1) แบบบันทึกกระเบื้องเหตุการณ์ (Anecdotal Record) ใช้สังเกตและบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

2) มาตรฐานค่า (Rating scales) เป็นชุดของคุณลักษณะ ใช้ในการประเมินกระบวนการ ผลงาน พัฒนาการทางสังคมและบุคลิกภาพ มีความเป็นปรนัย

3) แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) ใช้ตรวจสอบทักษะว่าผู้เรียนมีหรือไม่มีคุณลักษณะดังกล่าว มีความเป็นปรนัยสูง แต่ไม่มีระดับของคุณภาพ

4.2.4 แบบสัมภาษณ์ (Interview form) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้วิจัย มีโอกาสได้พบปะสนทนากับผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ได้แก่

1) แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีคำถามในการถามอย่างชัดเจน

2) แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีคำถามกำหนดไว้ล่วงหน้า

5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เป็นขั้นตอนหนึ่ง que แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และเป็นการนำมาซึ่งการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดย พรทิพย์ ไชยโส (2545) ได้กล่าวถึงวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

5.1 การตรวจสอบคุณภาพรายข้อ ได้แก่

5.1.1 ความยากง่าย (Portion) คือสัดส่วนของจำนวนคนที่ตอบถูก กับจำนวนคนทั้งหมด ซึ่งมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่า 0 แสดงให้เห็นว่าข้อสอบข้อนั้นมีความยาก เพราะไม่มีผู้ใดที่สามารถตอบถูกเลย ส่วนค่าที่ได้เข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นมีความง่ายเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ตอบถูก ซึ่งเป็นการตรวจสอบเชิงประจักษ์ ต้องผ่านการ try out ก่อน

5.1.2 อำนาจจำแนก (Discrimination) คือสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เพื่อจำแนกคนกลุ่มที่ได้คะแนนมากหรือคนกลุ่มสูง กับคนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยหรือคนกลุ่มต่ำออกจากกัน ซึ่งจะมีค่าในช่วง -1 ถึง +1 ข้อสอบที่ดีควรมีค่าอำนาจจำแนกเข้าใกล้ +1 คือข้อสอบสามารถจำแนกคนกลุ่มสูงออกจากคนกลุ่มต่ำได้ ค่าอำนาจจำแนกที่ติดลบแสดงให้เห็นว่าข้อสอบจำแนกผิด ส่วนค่าอำนาจจำแนกเป็น 0 แสดงว่าข้อสอบไม่สามารถจำแนกคนกลุ่มสูงออกจากคนกลุ่มต่ำได้

5.1.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวัตถุประสงค์และการจัดการเรียนการสอน ว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ ตรวจสอบความเหมาะสม ได้แก่ ความชัดเจนของข้อสอบ ข้อคำถาม ตัวเลือกตอบ คำชี้แจงตามกฎเกณฑ์ในการสร้างข้อสอบ ซึ่งเป็นการตรวจสอบเชิงเหตุผล

5.2 การตรวจสอบคุณภาพรายฉบับ ได้แก่

5.2.1 ความตรง (Validity) คือการแสดงคุณสมบัติของเครื่องมือวัดว่าสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือไม่ ต้องเกิดมาจากการสร้างเครื่องมือวัดนั้นให้ตรง ซึ่งความตรงแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือการแสดงคุณภาพของเครื่องมือว่าสามารถวัดได้ตรงกับของเขตเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ และมีความครอบคลุมหรือไม่สามารถพิจารณาผ่านการวิเคราะห์เชิงเหตุผลของเนื้อหาที่ต้องการวัด แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยพิจารณาว่าข้อสอบทั้งชุดนั้นเป็นตัวแทนของขอบเขตเนื้อเรื่องที่ต้องการวัดหรือไม่ และข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่

2) ความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ (Criterion Related Validity) คือการแสดงความแม่นยำของเครื่องมือที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการทำนายผลการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ มี 2 ประเภท คือ

2.1) ความตรงตามสภาพปัจจุบัน (Concurrent Validity) คือเกณฑ์ที่เครื่องมือต้องการทำนาย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยเป็นการแสดงว่าคะแนนจากแบบสอบถามสามารถทำนายผลการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในปัจจุบันได้ดีเพียงไร เช่น แบบสอบวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์

2.2) ความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity) คือ เกณฑ์ที่เครื่องมือวัดค่าทำนายเกิดขึ้นในอนาคต (ต้องรอเวลาในการวัด) โดยเป็นการแสดงว่าคะแนนจากแบบสอบถามสามารถทำนายผลการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในอนาคตได้ดีเพียงไร เช่น การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากคะแนนเอ็นทรานซ์ แบบวัดความถนัด คะแนนจากการวัดแววความเป็นครู

2.3) ความตรงตามทฤษฎี (Construct Validity) เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าวัดคุณลักษณะที่ต้องการและได้นิยามตามแนวคิดเชิงทฤษฎีนั้น ซึ่งคำว่าทฤษฎีหมายถึงกรอบแนวคิดที่อธิบายคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่บุคคลครอบครองและเป็นสิ่งที่ต้องการวัด ได้แก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา เช่น เจตคติ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ ความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องอาศัยแนวคิดเชิงทฤษฎีมาอธิบายคุณลักษณะเหล่านี้ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบเชิงเหตุผลโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิและวิธีเชิงประจักษ์ วิธีการตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีด้วยวิธีเชิงประจักษ์ เช่น การหาความสอดคล้องภายในของเครื่องมือวัด การหาความสัมพันธ์กับเครื่องมือวัดมาตรฐาน วิธีใช้กลุ่มรู้จัก การใช้วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ

5.2.2 ความเที่ยง (Reliability) เป็นการตรวจสอบคุณภาพของผลการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนต่ำ เมื่อวัดกี่ครั้งก็ให้ค่าคงเดิม และสามารถวัดได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด วิธีการตรวจสอบความเที่ยง ได้แก่

1) การประมาณค่าความเที่ยงแบบสอบซ้ำ (Test / retest) คือการประมาณค่าความเที่ยงโดยการทดสอบซ้ำ แต่จะมีข้อบกพร่องตรงที่ผู้ตอบอาจจำคำตอบได้ถ้าระยะเวลาที่ใช้ทดสอบไม่ห่างกันมาก หรือผู้ตอบอาจได้รับการฝึกหัดหรือได้รับความรู้เพิ่มเติมระหว่างที่เว้นช่วง

ระยะเวลาไป วิธีนี้เหมาะในการวัดความสามารถในการปฏิบัติงาน

2) การประมาณค่าความเที่ยงแบบเทียบเท่า (Equivalent Reliability)

ประกอบด้วย แบบสอบคู่ขนาน และรูปแบบสลับฟอร์ม (Parallel – Forms and Alternate – Forms Reliability Estimates) แบบสอบคู่ขนานคือแบบสอบที่มีลักษณะของโครงสร้าง เนื้อหา พฤติกรรมที่วัด ค่าเฉลี่ย และการกระจายของผลการวัดเหมือนกัน ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะสร้างแบบสอบคู่ขนานได้ จึงนิยมใช้แบบสอบสลับฟอร์ม เพราะเป็นแบบสอบที่ลักษณะของโครงสร้าง เนื้อหา พฤติกรรมที่วัด และความยากง่ายเทียบเท่ากัน วิธีนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบสอบซ้ำแต่จะมีข้อดีตรงที่รูปแบบของแบบสอบไม่เหมือนกันซะทีเดียวเหมือนแบบสอบซ้ำ

3) การประมาณค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Estimates of Reliability) เป็นการประมาณค่าความเที่ยงโดยการดำเนินการสอบครั้งเดียว ซึ่งมีหลากหลายวิธี ได้แก่

3.1) วิธีประมาณค่าความเที่ยงแบบแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split – half) ซึ่งใช้สูตรของ Spearman – Brown วิธีนี้ต้องมีจำนวนข้อสอบหลายๆ ข้อ ให้มากพอที่จะทำให้การกระจายมีค่าสูงพอ

3.2) วิธีประมาณค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของ Kuder – Richardson เป็นการประมาณค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ โดยการให้คะแนนแบบตอบถูกให้ 1 ตอบผิดให้ 0 ซึ่งใช้สูตร KR-20 หรือ KR-21

3.3) วิธีประมาณค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach เป็นการคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบที่ไม่จำเป็นต้องมีคะแนนแบบ 0-1 เท่านั้น

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยควรรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับปัญหาที่จะทำการวิจัย ข้อมูลที่รวบรวมมานั้นควรมีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถที่จะตอบปัญหาของการวิจัยที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งผู้วิจัยอาจการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เก็บข้อมูลโดยอาศัยบุคคลอื่น หรือเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยควรเลือกสถิติให้เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และลักษณะของข้อมูล โดยคำนึงถึงข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติด้วย ซึ่งถ้าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาเป็นข้อมูลจากกลุ่มประชากร สถิติที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นเป็นพรรณาสถิติ (Descriptive statistic) แต่ถ้ารวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยต้องการสรุปอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรเป้าหมาย สถิติที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคืออนุมานสถิติ (Inferential statistic) ซึ่ง บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้แบ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

7.1 การหาค่าสรุปของข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน นิยมใช้กับข้อมูลที่รวบรวมมาจากกลุ่มประชากรและต้องการสรุปค่าตัวแปรต่างๆ ของกลุ่มประชากรกลุ่มเดียว เช่น

7.1.1 การแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

7.1.2 การใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะใช้ได้ต่อเมื่อลักษณะข้อมูลอย่างน้อยต้องเป็นข้อมูลอันตรภาค (Interval data)

7.1.3 ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ จะใช้ได้ต่อเมื่อลักษณะข้อมูลอย่างน้อยต้องเป็นข้อมูลเรียงอันดับ (Ordinal data)

7.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวขึ้นไป

7.2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ สามารถแบ่งประเภทของการวิเคราะห์ตามลักษณะข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) ในกรณีที่ข้อมูลทั้ง 2 ชุด เป็นข้อมูลชนิดอันตรภาคหรืออัตราส่วน ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

2) ในกรณีที่ข้อมูลทั้ง 2 ชุด เป็นข้อมูลชนิดเรียงอันดับ ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนแรงค์ (Spearman rank correlation coefficient)

3) ในกรณีที่ข้อมูลชุดหนึ่งเป็นข้อมูลชนิดอันดับหรืออัตราส่วน และอีกชุดหนึ่งเป็นข้อมูลชนิดนามบัญญัติ ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบเซเรียล (Point biserial correlation coefficient)

4) ในกรณีที่ข้อมูลทั้ง 2 ชุด เป็นข้อมูลนามบัญญัติหรือเรียงอันดับใช้ไคว์สแควร์ (Chi square)

7.2.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation coefficient)

7.2.3 การศึกษาความสัมพันธ์และการพยากรณ์ตัวแปร เมื่อต้องการพยากรณ์ค่าของตัวแปรตามเมื่อทราบค่าของตัวแปรอิสระหลายตัว ต้องใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis) ถ้าในกรณีที่มีตัวแปรอิสระ 1 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis) แต่ถ้าในกรณีที่มีตัวแปรอิสระหลายตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

7.2.4 การศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงสาเหตุ (Causal relationship) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตามโดยเปิดโอกาสให้ตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กัน และมีการจัดลำดับเวลาและความสำคัญของตัวแปร โดยความสัมพันธ์นั้นอยู่ในลักษณะของเหตุและผล ใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

7.3 การศึกษาเปรียบเทียบ มีจุดมุ่งหมายในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ได้แก่

7.3.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียว และไม่มีตัวแปรเกินอื่นๆ ใช้ค่าสถิติ Z (Z-test) หรือค่าสถิติ t (t-test)

7.3.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ซึ่งถ้ามีตัวแปรอิสระตัวเดียวใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) แต่ถ้ามีตัวแปรอิสระ 2 ตัว ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two way analysis of variance) ในกรณีที่ผู้วิจัยทราบว่าตัวแปรเกินแต่ไม่สามารถควบคุมตัวแปรเกินดังกล่าวได้ด้วยวิธีอื่น สามารถใช้เทคนิคการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of covariance) เพื่อควบคุมตัวแปรเกินได้

8. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นเทคนิคหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น และสะดวกในการอ่าน ผู้วิจัยสามารถจัดทำได้ 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ เสนอในลักษณะของการบรรยาย เสนอในลักษณะของตาราง และเสนอในลักษณะของแผนภูมิ ซึ่งในการเสนอผลข้อมูลในการวิจัยนั้น อาจจะเสนอในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือใช้หลายลักษณะผสมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงานวิจัยแต่ละเรื่อง

8.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะการบรรยาย นิยมใช้ในกรณีที่ข้อมูลนั้นมีตัวเลขไม่มากนัก เป็นการบรรยายหรืออธิบายสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยละเอียด เช่น รายงานผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

8.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะตาราง เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวเลขอย่างมีระบบ โดยจัดเป็นแถวตั้งและแถวอนที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกแก่การอ่าน

8.3 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะแผนภูมิ สามารถจัดทำได้หลายรูปแบบ ได้แก่ แผนภูมิรูปภาพ (Pictogram) แผนภูมิแท่ง (Histogram) แผนภูมิเส้น (Lines graph) กราฟความถี่สะสม (Ogive curve) แผนภูมิวง (Pie chart) แผนภาพหรือแผนผัง (Diagram) ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนกว่านำเสนอในรูปแบบของตารางที่มีแต่ตัวเลขล้วนๆ

9. การแปลความหมายข้อมูล

เป็นการอธิบายผลของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลให้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยมักจะกระทำอยู่บ่อยๆ คือ แปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการอ่านค่าในตารางที่เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น โดยไม่ได้อธิบายความหมายว่าค่าที่ได้นั้นมีความหมายว่าอย่างไร ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่งและการแปลความหมายข้อมูลนั้น ควรจะอยู่ต่อจากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทันที

10. การวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ

เป็นส่วนที่ผู้วิจัยวิจารณ์หรืออภิปรายเกี่ยวกับผลการวิจัยของตนเอง โดยเชื่อมโยงผลการวิจัยไปสู่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นว่าจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างไร รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ ในการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการทำงานวิจัยในลักษณะหรือบริบทที่ใกล้เคียงกัน ในการออกแบบงานวิจัยและดำเนินการให้งานวิจัยนั้นมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้

ความคลาดเคลื่อนในการดำเนินการวิจัย สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกๆ ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานวิจัยด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเป็นอย่างดี เพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพมากที่สุด และจะส่งผลกระทบต่อคุณค่าของงานวิจัยในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริงอีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยทางการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

บุญชม ศรีสะอาด (2540) แบ่งประเภทการวิจัยทางการวัดผลและประเมินผลโดยใช้สาระในการวิจัยเป็นเกณฑ์ได้เป็น 12 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล

เป็นการวิจัยที่เน้นกระบวนการในการสร้างเครื่องมือวัดผลให้เป็นมาตรฐาน เพื่อให้สามารถนำไปใช้วัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้วิจัยอาจสร้างขึ้นเอง หรือแปลหรือดัดแปลงจากเครื่องมือของต่างประเทศ ซึ่งสามารถจัดประเภทของเครื่องมือได้ 4 ประเภทคือ

1.1 การสร้างเครื่องมือวัดทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) เป็นการสร้างเครื่องมือที่วัดทางด้านสมอง สถิติปัญญา ซึ่งเรียกเครื่องมือประเภทนี้ว่าแบบทดสอบ (Test) ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test) แบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญาและความถนัด (Intelligence and Aptitude test) ได้แก่ แบบทดสอบความถนัดทั่วไปรายบุคคล (Individually administered tests of general aptitude) แบบทดสอบความถนัดทั่วไปกลุ่ม (Group tests of general aptitude) แบบทดสอบความถนัดพหุคูณ (Multiple aptitude battery) แบบทดสอบความถนัดพิเศษ (Special aptitude test)

1.2 การสร้างเครื่องมือวัดทางด้านจิตพิสัย (Affective) เป็นการสร้างเครื่องมือวัดทางจิตใจ เช่น แบบวัดคุณธรรม แบบวัดจริยธรรม หรือแบบวัดอื่นๆ เช่น ค่านิยม เจตคติ ทักษะคิด ความสนใจ ความคิดเห็น ความวิตกกังวล ความพึงพอใจ เป็นต้น

1.3 การสร้างเครื่องมือวัดทางด้านทักษะพิสัย (Psychomotor) เป็นการวิจัยสร้างเครื่องมือวัดเกี่ยวกับทักษะทางกาย เช่น การสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางกลไก การสร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติในวิชาต่างๆ เป็นต้น

1.4 การสร้างเครื่องมือวัดทางด้านอื่น ๆ เป็นการสร้างเครื่องมือวัดที่มีลักษณะต่างๆ ประปรายอยู่โดยไม่เป็นด้านใดด้านหนึ่งอย่างโดดเด่นชัดเจน เช่น การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ การสร้างแบบวัดคุณลักษณะ การสร้างแบบสำรวจปัญหา การสร้างแบบรายงานตนเอง เป็นต้น

2. การสร้างแบบทดสอบโดยใช้เทคโนโลยีการเขียนข้อสอบ

เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบทดสอบโดยใช้เทคโนโลยีการเขียนข้อสอบ เพื่อนำมาใช้เขียนข้อสอบให้มีคุณภาพ วัดได้อย่างหลากหลาย มีระบบมีหลักเกณฑ์ ซึ่งเทคโนโลยีการเขียนข้อสอบได้แก่

2.1 φόρμข้อสอบ (Item form) เป็นการกำหนดรายละเอียดของลักษณะเฉพาะของข้อสอบให้มีลักษณะดังกล่าวเพื่อวัดทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นเทคนิคที่จะช่วยเขียนข้อสอบได้มากมาย ข้อ โดยข้อสอบเหล่านี้มุ่งวัดมวลความรู้และประสบการณ์ (Domain) เดียวกันอย่างครอบคลุม

2.2 การออกแบบฟาเซ็ท (Facet design) เป็นการกำหนดลักษณะเฉพาะของเนื้อหาการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นวิธีการสร้างกลุ่มของข้อสอบที่เป็นตัวแทนของมวลความรู้และประสบการณ์ (Domain) ของการสอน ทำให้ได้แบบทดสอบคู่ขนาน เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจากฟอร์มข้อสอบ ซึ่งเป็นการออกแบบประโยคแผนที่ (Mapping sentence) ประกอบด้วยส่วนที่คงที่ (Fixed part) กับส่วนที่แปรเปลี่ยนได้ (Variable part)

2.3 จุดประสงค์ขยายความ (Amplified objectives) เป็นการนำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สมกับฟอร์มข้อสอบ ซึ่งประกอบด้วย คำบรรยายถึงสิ่งที่ต้องการวัด จุดประสงค์ ส่วนขยายความ

จุดประสงค์ เกณฑ์การตอบถูก และตัวอย่างข้อสอบ

2.4 การกำหนดลักษณะเฉพาะของข้อสอบ (Item specification) ประกอบด้วยพฤติกรรมที่ต้องการวัด พฤติกรรมย่อย คำอธิบาย ลักษณะคำถาม ลักษณะคำตอบ และตัวอย่างข้อสอบ

2.5 การวัดมโนภาพโดยใช้ฐานของมวลความรู้และประสบการณ์ (Domain based concept testing) เป็นการนิยามมโนภาพของสิ่งต่างๆ โดยทดสอบความเข้าใจมโนภาพของนักเรียน และสร้างข้อสอบโดยใช้ตัวอย่างจากรายการดังกล่าว

2.6 การใช้คอมพิวเตอร์ผลิตข้อสอบ (Computerization of Item Writing) เป็นเทคนิคการสร้างข้อสอบได้มากมายและรวดเร็ว โดยใช้โปรแกรมผลิตข้อสอบ ซึ่งภายในโปรแกรมจะต้องกำหนดเงื่อนไขและสารสนเทศต่างๆ อย่างเพียงพอต่อการผลิตข้อสอบ

3. การวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบ แบบทดสอบ และเทคนิคการวัด

เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบ แบบทดสอบ และเทคนิคการวัดอื่นๆ ได้แก่

3.1 แบบทดสอบแบบเทอร์ (Tailored test) เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างจากแบบทดสอบเดิมที่ใช้กันทั่วไป (Conventional test) เนื่องจากผู้สอบแต่ละคนจะตอบข้อสอบเพียงบางข้อ โดยตอบในข้อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเขา โดยถือหลักว่าถ้าผู้สอบตอบข้อที่ยากได้ถูกต้องแล้วน่าจะตอบข้อที่ง่ายกว่านั้นได้ หรือตอบข้อที่ง่ายผิดแล้ว ข้อที่ยากกว่านั้นก็น่าจะผิดด้วย จึงไม่จำเป็นต้องทำข้อที่ยากดังกล่าว ซึ่งวิธีการคัดเลือกข้อสอบที่จะให้ผู้สอบทำในแต่ละขั้นนั้นมีหลายวิธี อาจแบ่งออกเป็นยุทธวิธีสองขั้น (Two-stage strategies) และหลายขั้น (Multi-stage strategies) ซึ่งแบ่งเป็นแบบแยกทางคงที่ (Fixed Branching model) กับแบบแยกทางแปรผัน (Variable Branching model) แบบแยกทางคงที่ได้แก่ แบบพีรามิด (Pyramidal model) แบบเฟล็กซิเลเวล (Flexilevel model) และแบบปรับระดับขั้น (Stradaptive) ส่วนแบบแยกทางแปรผัน ได้แก่ แบบเบย์ และแบบความน่าจะเป็นสูงสุด

3.2 แบบทดสอบโคลซ (Cloze test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อให้วัดสมรรถภาพทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยยกบทความมาให้อ่านแล้วมีส่วนที่เว้นไว้ให้เติมหรือเลือกเป็นระยะๆ เพื่อให้บทความนั้นมีความสมบูรณ์ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นแบบทดสอบเติมคำ (Completion) ชนิดหนึ่ง

โดยแบบทดสอบโคลซมี 3 ประเภท ได้แก่ แบบกำหนดอัตราส่วนคงที่(Fixed - ratio) คือตัดคำในข้อความโดยใช้อัตราส่วนที่เท่ากัน เช่น ทุกคำที่ 8 เป็นต้น แบบกำหนดอัตราส่วนไม่คงที่ (Variable - ratio) คือตัดเฉพาะคำที่ต้องการจะตัด เช่น คำนาม คำกริยา คำสันธาน เป็นต้น และแบบผสม คือใช้ทั้งสองวิธีควบคู่กัน

3.3 แบบทดสอบเอ็ม อี คิว (Modified essay question) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะในการแก้ปัญหา ประกอบด้วยชุดของคำถามเป็นชุดๆ แต่ละชุดมีข้อความหรือสถานการณ์ที่เสนอต่อเนื่องตามลำดับ โดยผู้ตอบจะต้องไม่ดูข้อความหรือสถานการณ์ถัดไป และต้องไม่แก้คำตอบของข้อที่ตอบมาแล้ว

3.4 มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินสิ่งต่างๆ โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ มีระดับของการให้เลือกตอบ 3 ระดับขึ้นไป ซึ่งระดับที่ให้เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรืออาจมีด้านบวกหรือด้านลบเพียงด้านเดียว บางข้ออาจจะมีลักษณะเชิงนิมิต (Positive scale) บางข้ออาจมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative scale) และสามารถแปลงผลการตอบเป็นคะแนนได้ มาตรฐานประมาณค่ามี 5 รูปแบบ คือ แบบตัวเลข (Numerical rating scale) แบบกราฟิก (Graphic rating scale) แบบบรรยาย (Descriptive scale) แบบใช้สัญลักษณ์ และแบบบ่งพฤติกรรม (Behaviorally anchored rating scale)

3.5 การศึกษาผลของการวัดสิ่งเดียวกันด้วยรูปแบบหรือเทคนิคที่แตกต่างกัน คือ การเปรียบเทียบผลของการวัดสิ่งเดียวกันด้วยรูปแบบการวัดต่างๆ เช่น เครื่องมือที่ต่างกันวิธีการวัดที่ต่างกัน หรืออาจเปรียบเทียบค่าความยาก อำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ซึ่งผู้วิจัยต้องการทราบว่าวิธีวัดแต่ละแบบสามารถวัดสิ่งนั้นได้แตกต่างกันเช่นไร และมีคุณภาพของเครื่องมือแตกต่างกันหรือไม่

4. การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทางการวัดผล

เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่ไม่ใช่แบบทดสอบได้แก่

4.1 การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้เกณฑ์ที่กำหนดไว้เกิดความชัดเจน เหมาะสม ประเมินได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีวิธีกำหนดเกณฑ์หลายวิธี ได้แก่ การใช้วัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ การใช้เทคนิคเดลฟาย และการใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยเห็นว่ายังขาดเกณฑ์

การประเมินในเรื่องใด หรือสิ่งใดที่ตนสนใจที่จะสร้างหรือพัฒนาขึ้นมา ก็ทำการวิจัยเพื่อให้ได้เกณฑ์ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อไป

4.2 การพัฒนาแบบประเมิน โดยผู้วิจัยสร้างแบบประเมินเพื่อประเมินสิ่งต่างๆ ที่ผู้วิจัยสนใจ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเป็นรายชื่อแล้วให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองประเมินตามสภาพจริงเพื่อหาความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง เพื่อแสดงถึงการมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของแบบประเมินที่สร้างขึ้น

4.3 การพัฒนารูปแบบการประเมิน สามารถจำแนกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกเป็นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ โดยผู้วิจัยสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนตามทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ (ที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่นๆ) และผลการศึกษาหรือวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและตัวแปรต่างๆ เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ขั้นตอนที่สอง เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรกแล้ว เนื่องจากในขั้นตอนแรกเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลหรือนำไปทดลองในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ และความเหมาะสม

5. การวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

เนื่องจากเป็นเครื่องมือวัดผลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด โดยการวิจัยที่เกี่ยวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ผลของคำชี้แจงในการตอบ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าคำชี้แจงและคำสั่งแบบต่างๆ จะมีผลต่อการสอบหรือไม่ เช่นความแตกต่างของจำนวนข้อที่ทำถูกและผิด จำนวนข้อที่ทำคะแนนผลการสอบ ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก เป็นต้น แบบต่างๆ ของคำชี้แจงได้แก่ แบบให้รางวัล แบบแนะให้เดา แบบห้ามเดา แบบลงโทษ แบบไม่กล่าวถึงการเดา เป็นต้น

5.2 ผลของการมีตัวเลือกไม่เท่ากัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าข้อสอบที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากัน จะมีคุณภาพแตกต่างกันหรือไม่ โดยเปรียบเทียบหาคุณภาพในด้านความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความยาก เป็นต้น

5.3 ผลของรูปแบบตัวเลือกที่ต่างๆกัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าแบบทดสอบที่มีตัวเลือกแบบใด มีคุณภาพสูงกว่าแบบอื่น หรือแต่ละแบบมีคุณภาพแตกต่างกันหรือไม่ ได้แก่ แบบธรรมชาติ แบบปลายเปิด แบบปลายปิด แบบผสม แบบคำตอบเป็นกระบวนการคิด แบบคำตอบเป็นกระบวนการคิดแบบปลายเปิด แบบช่วงคะแนน แบบตัวลงแบบเฉียด แบบตัวลงเป็นตัวดัก แบบตัวเลือกแปลก และแบบให้เดิมคำตอบ

5.4 ผลของการสร้างตัวเลือกด้วยวิธีต่างกัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าการสร้างตัวเลือกหรือตัวลงด้วยวิธีใดทำให้แบบทดสอบนั้นมีคุณภาพดีกว่าวิธีอื่น ซึ่งมีวิธีการสร้างตัวเลือกได้หลายวิธี เช่น การสร้างตัวเลือกโดยครูผู้สอน การสร้างตัวเลือกโดยกลุ่มครู การสร้างตัวเลือกจากคำตอบของผู้สอบ เป็นต้น

5.5 ผลของการเรียงลำดับข้อสอบ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าการเรียงข้อสอบด้วยวิธีต่างกัน จะทำให้คุณภาพของแบบทดสอบเปลี่ยนแปลงไปหรือแตกต่างกันหรือไม่ เช่น วิธีเรียงตามลำดับของเนื้อหา วิธีเรียงจากง่ายไปยาก วิธีเรียงจากยากไปง่าย วิธีเรียงแบบหมุนเวียน วิธีเรียงแบบสุ่ม เป็นต้น

5.6 ผลของการเพิ่มข้อสอบ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าการเพิ่มจำนวนข้อสอบมีผลให้ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแตกต่างกันหรือไม่

5.7 ผลของการตรวจให้คะแนนด้วยวิธีต่างกัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าการให้คะแนนด้วยวิธีที่แตกต่างกัน จะทำให้ผลแตกต่างกันหรือไม่และวิธีใดให้ผลที่ดีกว่า เช่น วิธีธรรมชาติ คือ ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 วิธีให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ วิธีให้คะแนนตามความยากของข้อสอบ วิธีให้คะแนนตามความสามารถในการรู้คำตอบที่ผิดและถูก วิธีให้โอกาสตอบได้มากกว่า 1 ครั้งโดยให้คะแนนน้อยลง วิธีให้น้ำหนักความมั่นใจในการเลือกตอบ วิธีให้โอกาสตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือกโดยให้คะแนนน้อยลง วิธีให้คะแนนตามความเที่ยงตรงของข้อสอบ วิธีใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อนั้นกับคะแนนรวม วิธีใช้ค่าผลบวกของความแปรปรวนร่วม และวิธีใช้น้ำหนักคะแนนตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ

5.8 ผลของการเดา เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่ามียุทธิผลของการเดาในการตอบแบบทดสอบแบบเลือกตอบหรือไม่ โดยนำผลการตรวจแต่ละวิธีไปทดสอบหาค่าสถิติพื้นฐานค่าประมาณพารามิเตอร์ซึ่งแสดงถึงคุณภาพของแบบทดสอบและข้อสอบมาเปรียบเทียบกัน

5.9 การเปรียบเทียบผลการใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบกับข้อสอบแบบอื่น เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า ข้อสอบที่วัดในจุดประสงค์และเนื้อหาเดียวกัน ถ้าออกแบบข้อสอบในรูปแบบอื่นๆ แล้วจะทำให้คุณภาพแตกต่างกันหรือไม่ มีคะแนนจุดตัดแตกต่างกันหรือไม่ เช่น แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบเลือกตอบ แบบผสม เป็นต้น

6. การศึกษาผลของตัวแปรทางการวัดผล

เป็นการวิจัยที่เน้นการหาคำตอบเกี่ยวกับผลของตัวแปรต่างๆทางการวัดผล ได้แก่

6.1 ผลของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า การที่ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการไม่ทราบจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยอาจแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกตามระดับความสามารถ หรืออาจแยกวิเคราะห์ในเนื้อหาหรือระดับการวัดที่แตกต่างกัน เช่น ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ เป็นต้น

6.2 ผลของการสอบย่อย เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า มีผลของการสอบย่อยต่อตัวแปรตาม (เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) หรือไม่ เช่น สอบก่อนสอน สอบระหว่างสอน ผู้วิจัยอาจศึกษาในตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ความวิตกกังวลในการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ ความสนใจในการเรียน เป็นต้น

6.3 อิทธิพลของช่วงเวลาในการสอบซ้ำ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า ช่วงเวลาในการสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ถ้าเว้นช่วงเวลาแตกต่างกัน จะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีสอบซ้ำแตกต่างกันหรือไม่ หรืออาจพิจารณาอีกว่า การสอบซ้ำหลายครั้งจะทำให้มีผลต่อคะแนนการสอบหรือไม่

6.4 ผลของการเฉลยข้อสอบ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า การเฉลยข้อสอบจะให้ผลแตกต่างจากการไม่เฉลยข้อสอบหรือไม่ อาจเปรียบเทียบผลของการเฉลยข้อสอบทันทีที่สอบเสร็จกับการเฉลยภายหลัง อาจแยกวิเคราะห์ตามระดับความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง แยกวิเคราะห์ตามเนื้อหาหรือระดับการวัด เช่น ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ เป็นต้น

6.5 ผลจากการใช้จุดตัดที่หาจากวิธีต่างกัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า วิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดใดที่มีความเหมาะสมมากกว่าวิธีอื่น เช่น ทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าวิธีอื่น

ซึ่งคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์หมายถึง ค่าคะแนนรวมที่น้อยที่สุดที่จะยอมรับว่าผู้สอบแต่ละคนเป็นผู้รอบรู้ในเนื้อหาเรื่องนั้น ซึ่งมีวิธีกำหนดคะแนนจุดตัดหลายวิธี เช่น อาศัยดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญหรือครูผู้สอน นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญหรือครูผู้สอนไปหาคะแนนจุดตัดจากผลการสอบ หรือกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิเคราะห์หาคะแนนที่เหมาะสมที่สุดในทางสถิติจากคะแนนผลการสอบครั้งนั้น

6.6 ผลของการคิดคะแนนสอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าวิธีรวมคะแนนที่แตกต่างกันจะให้ผลการคัดเลือกที่แตกต่างกันหรือไม่ วิธีใดที่ให้ผลเหมาะสมกว่ากัน โดยวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลของการรวมคะแนนจากวิธีการต่างๆ เช่นวิธีใช้คะแนนดิบ วิธีใช้คะแนนมาตรฐานที่ปกติ วิธีให้ความสำคัญแก่วิชาหลัก วิธีให้ความสำคัญแก่วิชาที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ วิธีใช้คะแนนความสามารถตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ เป็นต้น

7. การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิคต่างๆ

เป็นการวิจัยทางการวัดผลที่ใช้การวิเคราะห์แบบต่างๆ หรือใช้เทคนิคเฉพาะ ได้แก่

7.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) หรือการวิเคราะห์ตัวประกอบ เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการวัด โดยใช้เครื่องมือหลายชุดหรือเทคนิคหลายด้าน ผลการวิเคราะห์จะช่วยให้ทราบว่าเครื่องมือหรือเทคนิคเหล่านั้นวัดในสิ่งเดียวกัน หรือวัดองค์ประกอบร่วมกันหรือไม่ มีกี่องค์ประกอบ และวัดแต่ละองค์ประกอบได้มากน้อยเพียงไร

7.2 การวิเคราะห์แบบเมตต้า (Meta analysis) เป็นการสรุปผลการวิจัยเรื่องต่างๆ หลากๆ เรื่องในประเด็นเดียวกัน มาวิเคราะห์หาค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) เพื่อช่วยสรุปผลวิจัยในสิ่งนั้น เนื่องจากมีผลงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาในสิ่งเดียวกัน แต่ต่างสถานที่ ต่างกลุ่มตัวอย่าง และต่างเวลา การวิเคราะห์แบบเมตต้าสามารถจำแนกได้เป็น 2 กรณี คือการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว กับการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม

7.3 การวิเคราะห์โดยใช้ Multitrait-Multimethod เป็นการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ของเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อวัดคุณลักษณะต่างๆ เมื่อมีวิธีวัดคุณลักษณะเหล่านั้นมากกว่าหนึ่งวิธี ผู้วิจัยอาจสร้างเครื่องมือชุดใหม่ขึ้นมาวัดคุณลักษณะต่างๆ ที่เครื่องมือที่เป็นมาตรฐานวัด และพัฒนาเทคนิคการวัดที่แตกต่างจากลักษณะการวัดของเครื่องมือที่

เป็นมาตรฐาน โดยมีหลักการว่าถ้าเครื่องมือหลายชนิดต่างก็วัดในคุณลักษณะเดียวกันแล้ว สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการวัดด้วยเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องสูง แสดงว่าเครื่องมือเหล่านั้นมีความเที่ยงตรงเชิงคล้อยตามหรือเชิงเหมือน (Convergent validity) และถ้าเครื่องมือหลายชนิดต่างมุ่งวัดคุณลักษณะต่างกันแล้ว คะแนนจากการวัดด้วยเครื่องมือเหล่านั้นจะมีความสัมพันธ์กันต่ำ แสดงว่าเครื่องมือเหล่านั้นมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity)

7.4 การวิเคราะห์ความลำเอียงข้อสอบ เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าข้อสอบในแบบทดสอบที่สร้างขึ้นหรือที่ใช้กันอยู่หรือที่จะสร้างขึ้นมีความลำเอียงหรือไม่ วิธีวิเคราะห์ความลำเอียงแต่ละวิธีให้ผลเช่นไร ผลที่ได้สอดคล้องกันหรือไม่ เมื่อตัดข้อที่มีความลำเอียงออกแล้วแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ วิธีวิเคราะห์ความลำเอียงสามารถจำแนกได้เป็น 2 วิธี คือ การวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ภายนอก และการวิเคราะห์โดยไม่ใช้เกณฑ์ภายนอก ซึ่งได้แก่ วิธีพิจารณาโดยอาศัยค่าความยากมาตรฐาน วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน วิธีวิเคราะห์ด้วยไควสแควร์ วิธีวิเคราะห์ด้วยโค้งลักษณะข้อสอบ และวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ

7.5 การสุ่มแบบเมตริกซ์พหุคูณ (Multiple matrix sampling) เป็นเทคนิคในการสุ่มตัวอย่างที่สามารถประมาณค่าคุณสมบัติของประชากรได้ (Parameter) อย่างไม่ลำเอียง โดยผู้สอบแต่ละคนจะทำข้อสอบเพียงบางข้อเท่านั้น เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเมตริกซ์พหุคูณ จะให้ผลสอดคล้องกับการชักกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือการสุ่มแบบอื่น

8. การศึกษาตัวแปรทางการเรียนการสอน

เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆทางการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีคุณสมบัติหรือที่ปรากฏพบในกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยสนใจ โดยใช้กระบวนการเครื่องมือวัดผล ได้แก่

8.1 การศึกษาพฤติกรรม พฤติกรรมที่นักวัดผลสนใจศึกษา ได้แก่พฤติกรรมในชั้นเรียนของครูผู้สอนหรือผู้เรียน โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่ปรากฏ ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมทางวาจาหรือพฤติกรรมการสอน

8.2 การศึกษาสมรรถภาพ ซึ่งอาจเป็นกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยสนใจ เช่น สมรรถภาพของครู ตำรวจ วิศวกร นิสิตนักศึกษาในสาขาต่างๆ ว่ามีสมรรถภาพใดบ้างและมี

ปริมาณมากน้อยเพียงไร หรือวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถภาพว่ามีตัวประกอบใดบ้าง ทำให้ทราบถึงความสำคัญของตัวประกอบเหล่านั้น หรืออาจศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพที่คาดหวังกับสมรรถภาพที่มีอยู่จริง เป็นต้น

8.3 การศึกษาแบบการคิด เป็นการศึกษาเพื่อศึกษาว่าประชากรที่สนใจมีวิธีคิดในแต่ละแบบมากน้อยเพียงไร ตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อแบบของการคิด เช่น เพศ ระดับชั้น กลุ่มอายุความสามารถ ในบางวิชา ซึ่งแบบการคิด (Cognitive styles or Conceptual styles) เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ในการรับรู้ จัดระเบียบและรวบรวมมิติของสิ่งเร้า อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ในสถานการณ์ของสิ่งเร้า นั้น โดยแบบการคิดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ แบบวิเคราะห์ (Analytical) แบบจำแนกประเภท (Categorical or Inferential) และแบบโยงความสัมพันธ์ (Relational)

9. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้เทคนิคทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล อาจแบ่งการวิจัยชนิดนี้ออกเป็น 2 ประเภท คือ การวิจัยที่ไม่กำหนดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และการวิจัยที่กำหนดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งตัวแปรที่ศึกษาความสัมพันธ์อาจเป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) ด้านจิตพิสัย (Affective) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor) หรือตัวแปรอื่นๆ

10. การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการวัดผล ได้แก่

10.1 ทฤษฎีการตอบข้อสอบ (Item Response Theory) เป็นทฤษฎีที่ถือว่าคุณสมบัติหรือคุณลักษณะต่างๆ ของข้อสอบ เช่น ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าโอกาสในการเดา เป็นค่าประจำอยู่กับข้อนั้นอย่างคงที่ ไม่ขึ้นอยู่กับความเก่งอ่อนของกลุ่มผู้สอบ (Sample free) และความสามารถของผู้สอบ (Ability) ไม่มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามความยากของข้อสอบ (Test free) ทำให้เครื่องมือวัดและสิ่งที่จะวัดเป็นอิสระแก่กัน การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการตอบข้อสอบอาจแบ่งเป็นด้านต่างๆ ได้แก่

10.1.1 การตรวจสอบภายในทฤษฎีการตอบข้อสอบ เพื่อตรวจสอบรายละเอียดในด้านต่างๆ เมื่อวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีการตอบข้อสอบ เช่น ศึกษาผลของการใช้ลาเทนท์เทรต โมเดลมิติเดียว ศึกษาความไม่แปรปรวนของค่าพารามิเตอร์ ศึกษาผลการใช้กระบวนการต่างๆ

ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ศึกษาลักษณะข้อมูลที่จะทำให้ผลการวิเคราะห์ที่มีคุณภาพของข้อสอบที่ดี ศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของโมเดลการวิเคราะห์กับข้อมูล ศึกษาผลการวิเคราะห์แบบต่างๆ

10.1.2 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์แบบทดสอบประเภทต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ทฤษฎีการตอบข้อสอบกับการวิเคราะห์แบบดั้งเดิม

10.1.3 การนำไปใช้ในการช่วยพัฒนาสิ่งต่างๆ เช่น การสร้างแบบทดสอบประเภทต่างๆ การพัฒนาการทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์ การสร้างแบบทดสอบคู่ขนาน เป็นต้น

10.1.4 การศึกษาการใช้การวิเคราะห์ตามทฤษฎีกับการวัดผลประเภทต่างๆ เช่น ศึกษาผลของการนำการวิเคราะห์ตามทฤษฎีการตอบข้อสอบไปใช้กับการวัดผลประเภทต่างๆ

10.1.5 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์กับเทคนิคแบบอื่น เช่น การเปรียบเทียบผลของการกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยวิธีต่างกัน การเปรียบเทียบผลการให้คะแนนด้วยวิธีต่างกัน การเปรียบเทียบผลของการวิเคราะห์ความลำเอียงข้อสอบ การเปรียบเทียบผลของวิธีเทียบคะแนน การเปรียบเทียบความเที่ยงตรงของมาตราวัด

10.1.6 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อองค์ประกอบต่างๆในทฤษฎีการตอบข้อสอบ เช่น ผลของการมีตัวเลือกต่างกัน ผลของกลุ่มที่มีความสามารถต่างกัน

10.1.7 การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของแบบทดสอบ เช่น ความยาวของแบบทดสอบ เทคนิคการเลือกข้อสอบ ค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ ว่ามีอิทธิพลต่อคุณภาพของแบบทดสอบหรือไม่

10.2 ทฤษฎีเส้นโค้งเอส-พี (S-P chart) เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าวิธีวิเคราะห์ผลการสอบสามารถให้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ วิธีใดที่ให้ผลชัดเจนกว่า หรือต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างผลของการวิเคราะห์ด้วยวิธีต่างๆ ซึ่งจะขึ้นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยผลการเรียนของนักเรียน การสอนซ่อมเสริม การปรับปรุงข้อสอบหรือแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยนำผลการสอบที่มีอยู่แล้วหรือนำแบบทดสอบไปสอบกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีต่างๆ เพื่อทราบค่าความเที่ยงตรงหรือเปรียบเทียบผลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

11. การศึกษากระบวนการ สภาพ และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

เป็นการวิจัยเพื่อทราบถึงกระบวนการในการสร้างเครื่องมือวัดผล สภาพของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดผลในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวัดผล หรือระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลของครู อาจารย์ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา และปัญหาในการสร้างเครื่องมือวัดผล เช่น ปัญหาในการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดผลของครูวัดผล เป็นต้น ซึ่งการศึกษาเรื่องดังกล่าวอาจจำแนกได้เป็น 2 วิธี ได้แก่

11.1 การศึกษาโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณ ผู้วิจัยอาจเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงาน ความรู้ความเข้าใจ หรือปัญหาในการปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มต่างๆ ที่จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน หรือตัวแปรอื่นๆ ผลการวิจัยจะช่วยให้ทราบว่ามีการดำเนินกิจกรรมอะไรบ้างเกี่ยวกับการวัดผล กิจกรรมเหล่านั้นมีมากน้อยเพียงไร มีปัญหาอุปสรรคในด้านใดมากน้อยเพียงไร ครู อาจารย์ หรือผู้รับผิดชอบทางการวัดผลมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการหรือระเบียบปฏิบัติมากน้อยเพียงไร

11.2 การศึกษาโดยใช้วิธีการเชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยอาจศึกษากระบวนการประเมินผลที่เกิดขึ้นในห้องเรียนควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน อาจศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมผลการวัดผลของครู โดยใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หรือเอกสารหลักฐานต่างๆ ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ซึ่งการวิจัยเชิงคุณลักษณะเป็นการวิจัยอย่างเจาะลึกในรายละเอียดมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ

12. การประเมินโครงการและหลักสูตร

เป็นการวิจัยที่มุ่งรวบรวมข้อสนเทศเกี่ยวกับการดำเนิน โครงการหรือหลักสูตร ช่วยให้ทราบว่าโครงการหรือหลักสูตรนั้นบรรลุผลเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ

นักประเมินและนักวิชาการได้แบ่งการประเมินออกเป็นหลายประเภท ตามแต่จะใช้เกณฑ์ในการแบ่ง ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นจาก สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544) และสมคิด พรหมขัย (2542) สรุปได้ดังนี้

12.1 แบ่งตามหลักยึดในการประเมินค่า

12.1.1 การประเมินค่าตามอุดมการณ์ของโครงการ หรือการประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Goal-Based Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยทราบวัตถุประสงค์ก่อนการประเมิน

12.1.2 การประเมินค่าซึ่งอิสระจากอุดมการณ์ของโครงการหรือ การประเมินที่อิสระไม่ยึดวัตถุประสงค์ของโครงการ (Goal-Free Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

12.2 แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน

12.2.1 การประเมินก่อนเริ่มโครงการ (Pre-Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการ โดยศึกษาถึงความพร้อมของบุคคลและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง ความสมเหตุสมผลของการวางแผนดำเนินโครงการรวมทั้งความเป็นไปได้ของโครงการ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อตัดสินใจเลือกโครงการที่เหมาะสม ข้อมูลที่ได้จะมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานของโครงการวางแผนการประเมินขั้นต่อไป

12.2.2 การประเมินในระหว่างดำเนินงาน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินการดำเนินงานในด้านต่างๆ เมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน ความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

12.2.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน หรือการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตอบคำถามว่าโครงการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยให้ความสนใจในผลผลิต (Output) และผลที่ได้รับ (Effect) เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้รับผิดชอบโครงการว่าจะทำโครงการนั้นต่อไปหรือไม่ อย่างไร

12.2.4 การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) เป็นการประเมินโครงการในช่วงที่โครงการดำเนินการสิ้นสุดไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากโครงการดังกล่าว

12.3 แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน

12.3.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งปรับปรุง ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลการดำเนินงาน ศึกษาความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค ในระหว่างปฏิบัติโครงการ เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่างๆ

12.3.2 การประเมินรวมสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อสรุปผล เมื่อสิ้นสุดโครงการ เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความคุ้มค่าของโครงการ มุ่งพิจารณาผลตามเป้าหมาย

12.4 แบ่งตามรูปแบบการประเมิน

12.4.1 การประเมินที่ชี้จุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Objective-centered Evaluation Models) เป็นการประเมินที่เน้นการตรวจสอบผลที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย กับผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานโครงการ ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ ครอนบาค แฮมมอนด์ และเคิร์ก แพตทริก

12.4.2 การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judgment Evaluation Models) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าของโครงการ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน สเต็ก และ โพรวัส

12.4.3 การประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Decision-oriented Evaluation Models) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล และข่าวสารต่าง ๆ เพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม เวลซ์และอัลกิน

สมคิด พรหมจ้อย (2542) กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน คือ กรอบความคิดหรือแบบแผน ในการประเมินที่แสดงให้เห็นถึงรายการที่ควรประเมินหรือกระบวนการของการประเมินในการประเมินโครงการใดโครงการหนึ่งนั้นเราควรพิจารณาเรื่องใดบ้าง (What) ในขณะเดียวกัน บางรูปแบบอาจมีการเสนอแนะด้วยว่า ในการประเมินแต่ละรายการแต่ละเรื่องควรพิจารณาหรือตรวจสอบอย่างไร ซึ่งเป็นลักษณะการเสนอแนะวิธีการ (How) ซึ่งรูปแบบการประเมินมีประโยชน์

ที่สำคัญคือ การเลือกใช้รูปแบบการประเมินได้เหมาะสมกับสิ่งที่มุ่งประเมินจะช่วยให้เห็นแนวทางหรือกรอบความคิดในการประเมิน ให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินชัดเจนและครอบคลุม ช่วยให้การกำหนดตัวแปรหรือประเด็นสำคัญในการประเมินได้อย่างชัดเจน และทำให้ผลงานการประเมินมีความเป็นระบบ ครอบคลุม เป็นที่ยอมรับ และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

การประเมินมีส่วนสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด มีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง และจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดที่จะเป็นผลให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการวางแผนงานหรือโครงการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้ประสบความสำเร็จได้ และก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อาจประเมินอย่างครบวงจรทั้งด้านบริบท (Context) ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product) และผลกระทบ (Impact) โดยผู้วิจัยอาจเลือกรูปแบบการประเมินรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งดัดแปลงจากหลายรูปแบบ หรือพัฒนารูปแบบของตนเองก็ได้

การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ คือ การสังเคราะห์งานวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระและสรุปภาพรวมของงานวิจัย โดยวิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษานั้น มีเนื้อหาในการทำวิจัยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดผลทางการศึกษา ด้านการประเมินทางการศึกษา และการวิจัยอื่นๆ ที่ไม่มีจุดมุ่งหมายเด่นชัดเกี่ยวกับการวัดผลหรือการประเมินทางการศึกษา คุณภาพของงานวิจัยทุกเรื่องขึ้นอยู่กับกระบวนการต่างๆ ในการทำวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยในทุกๆ ขั้นตอนของการทำวิจัย ตั้งแต่การกำหนดปัญหาการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับตัวแปรที่จะศึกษา การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกเครื่องมือให้เหมาะสม การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และเอกสารอ้างอิงที่นำมาใช้ ส่วนผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของงานวิจัยนั้นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวแปรในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ เนื้อหาในการทำวิจัย กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และผลการวิจัยที่ได้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสภาพของวิทยานิพนธ์สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย มีดังนี้

ไบแสง พุฒชูชื่น (2544) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2528 -2542 จำนวน 65 เล่ม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ปีที่มีการจัดทำวิทยานิพนธ์สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด คือ พ.ศ. 2540 จำนวน 10 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 15.4 ประเภทของวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ หนังสือ จำนวน 57 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 87.7 การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อศึกษามากที่สุดคือ การใช้สื่อเสริมในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ จำนวน 48 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 73.3 ชนิดของวิทยานิพนธ์ตามการจัดประเภทของงานวิจัยที่แบ่งตามลักษณะวิธีวิจัยมากที่สุดคือ การวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 64 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 98.5 การนำไปใช้กับการศึกษาแบ่งตามระบบการศึกษามากที่สุดคือ การศึกษาในระบบโรงเรียนจำนวน 48 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 73.8 และการนำไปใช้กับการศึกษาแบ่งตามระดับการศึกษามากที่สุดคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 32 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 49.2

นัทรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ในช่วงปีการศึกษา 2542-2546 จำนวน 74 เล่ม วิเคราะห์ด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จำนวนงานวิจัยในปี พ.ศ. 2546 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 และงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการสร้างเครื่องมือทางการวัดผล คิดเป็นร้อยละ 62.2 งานวิจัยส่วนใหญ่มีการสังเคราะห์กรอบแนวคิดแล้วเขียนบรรยายพร้อมทั้งนำเสนอเป็นแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 41.9 กลุ่มประชากรในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 31.1 กลุ่มประชากรส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 41.9 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีจำนวนเฉลี่ย 302 คน และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีจำนวนเฉลี่ย 675 คน เทคนิคในการสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ประเภทของตัวแปรมีทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ในจำนวนใกล้เคียงกันคือ 87.8 , 86.5 และ 86.5 ตามลำดับ ตัวแปรหรือ

องค์ประกอบในการวิจัยส่วนใหญ่อ้างอิงมาจากทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 54.1 นอกนั้นเป็นงานวิจัยที่ได้ตัวแปรหรือองค์ประกอบมาจากการสังเคราะห์ทฤษฎีหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องของตัวแปร องค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ทฤษฎี หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพียงร้อยละ 11.8 จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้เพียง 1 ฉบับ และ 3 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 16.2 เท่ากัน ชนิดของเครื่องมือในงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบ จำนวน 61 เล่ม รองลงมาคือมาตรวัดประมาณค่า จำนวน 25 เล่ม เครื่องมือวัดผลทั้งหมด 322 ฉบับ ในงานวิจัยจำนวน 74 เล่ม มีจำนวนสเกลหรือตัวเลือกของเครื่องมือในการวิจัยส่วนใหญ่คือ 5 สเกล หรือตัวเลือกจำนวน 100 ฉบับ จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือส่วนใหญ่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ประเภทของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ส่วนใหญ่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลและผู้เชี่ยวชาญสาขาอื่นร่วมกันตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 83.8 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง มีการเลือกใช้ IOC มากที่สุด จำนวน 141 ฉบับ จากทั้งหมด 322 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น มีการเลือกใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา มากที่สุด จำนวน 164 ฉบับ จากทั้งหมด 322 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความยาก มีการเลือกใช้สูตรอย่างง่ายมากที่สุด จำนวน 68 ฉบับ จากทั้งหมด 322 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก มีการเลือกใช้สูตร t-test มากที่สุด จำนวน 90 ฉบับ จากทั้งหมด 322 ฉบับ จำนวนครั้งของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปใช้วิจัยจริงนั้น ส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.3 ค่าความเชื่อมั่นของงานวิจัยที่สังเคราะห์ได้ทั้งหมดเฉลี่ย 0.82 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 95.9 สถิติพรรณาส่งส่วนใหญ่ใช้ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 93.2 ส่วนสถิติอ้างอิงมีการใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.6 งานวิจัยมีการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้น งานวิจัยทั้งหมดนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตาราง การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนใหญ่สรุปผลตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ในการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 97.3 การอภิปรายผลการวิจัย ส่วนใหญ่อภิปรายจากงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 64.9 การให้ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ มีการให้ข้อเสนอแนะทั้งหมด และมีงานวิจัยที่ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปขยายองค์ความรู้คิดเป็นร้อยละ 97.3 เอกสารในภาคผนวกส่วนใหญ่มีรายนามของผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 98.6

ธาริณี พลเยี่ยม (2547) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่ใช้แบบแผนการวิจัยผสมผสาน จำนวน 28 เล่ม โดยใช้รูปแบบการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูล และแบบ

วิเคราะห์งานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยในวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์ มี 2 แบบ คือ “แบบนำแบบรอง” และ “แบบทวิภาคี” แบบนำแบบรองใช้ในงานวิจัย 16 เรื่อง โดยมี 15 เรื่องที่ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณนำและวิธีเชิงคุณภาพรอง ส่วนอีก 1 เรื่องใช้วิธีเชิงคุณภาพนำและวิธีเชิงปริมาณรอง ส่วนงานวิจัยที่ใช้แบบทวิภาคีมี 12 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีวิจัยโดยการสำรวจและกรณีศึกษา

2. คุณภาพของวิทยานิพนธ์ที่ใช้แบบแผนการวิจัยผสมผสานมีความหลากหลาย ดังนี้ วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 67.86) ระดับดี (ร้อยละ 28.57) และค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 3.57) เรียงลงมาตามลำดับ โดยมีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย 3 ตัว คือ จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ประเภทงานวิจัย และรูปแบบวิธีวิจัยแบบสำรวจ กรณีศึกษา และการสัมภาษณ์ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณภาพงานวิจัยได้ ร้อยละ 57.70

3. ข้อค้นพบจากงานวิจัยมี 4 ด้าน คือ (1) ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน (2) ด้านการพัฒนาครู (3) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ (4) ด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนพบว่า ครูควรรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะเป็นฐานสารสนเทศในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน การประเมินนักเรียนควรใช้แฟ้มผลงานที่มีการสะท้อนความคิดเพื่อการพัฒนาโดยครูและนักเรียน การพัฒนาครูควรให้ครูได้ทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน การบริหารจัดการเน้นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และกำหนดทิศทางเป้าหมายของโรงเรียน ร่วมวางแผน ปฏิบัติงานและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และอยู่ในวงจรปกติของการทำงาน

นิมอณรงค์ งามประภาสม (2544) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2536-2543 โดยการสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้สถิติพรรณนา จำนวนร้อยละและตารางไขว้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

มีงานวิทยานิพนธ์ซึ่งผลิตขึ้นในช่วงดังกล่าวจำนวน 131 เล่ม งานวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็งานวิจัยที่มุ่งอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันสุขภาพ โดยใช้ทฤษฎีแนวคิดด้านการป้องกันสุขภาพเป็นแนวคิดหลักในการศึกษา วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการออกแบบงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ อันด้บรองลงมาเป็นการออกแบบงานวิจัยเชิงสำรวจ มีการศึกษาตามพื้นที่เป้าหมายต่างๆ ใกล้เคียงกันโดยศึกษาในกลุ่มประชาชน อันด้บรองลงมาคือกลุ่มผู้ป่วย, กลุ่มทำงานวิชาชีพ, กลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มนักศึกษา, นักเรียนในระดับต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อจำแนกประชากรตามมิติของการพัฒนาสุขภาพ พบว่า ประเด็นปัญหาของวิทยานิพนธ์สาขาการส่งเสริมสุขภาพมีการกระจายไปไม่มีทิศทางที่แน่นอน สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างพบว่า งานวิทยานิพนธ์มีการสุ่มตัวอย่างชนิดไม่ทราบโอกาสและการสุ่มตัวอย่างทางสถิติเท่ากัน วิทยานิพนธ์ทั้งหมดมีหน่วยวิเคราะห์เป็นหน่วยระดับบุคคล ขนาดของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประมาณหนึ่งในสามมีขนาดตัวอย่าง 301-400 คน อันด้บรองลงมามีขนาด 201-300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเภทงานวิจัยเชิงปริมาณพบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งใช้แบบสอบถาม สำหรับประเภทงานวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า นิยมใช้แบบสัมภาษณ์ร่วมกับเครื่องมืออื่นๆ ในด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภทคือตัวแปรข้อมูลทั่วไปและตัวแปรด้านพฤติกรรม ส่วนการวัดตัวแปรพบว่า การวัดตัวแปรข้อมูลทั่วไปส่วนใหญ่ไม่มีการระบุระดับการวัดตัวแปร แต่ตัวแปรด้านพฤติกรรมพบว่า ส่วนใหญ่มีการระบุระดับการวัดตัวแปรไว้อย่างชัดเจน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดเป็นข้อมูลปฐมภูมิ โดยงานวิจัยประเภทปริมาณมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นิยมใช้ 2 วิธีคือ การให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเองและวิธีการสัมภาษณ์ คุณภาพของข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยงานวิจัยเชิงปริมาณใช้การตรวจโดยผู้เชี่ยวชาญ และงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้การตรวจสอบความถูกต้องโดยการตรวจสอบสามเส้า การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประเภทงานวิจัยเชิงปริมาณส่วนใหญ่ใช้สถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อันด้บรองลงมาคือสถิติพรรณนาสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์พหุคูณและสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม องค์ความรู้เกี่ยวกับผลงานการวิจัยพบว่า องค์ความรู้จากผลงานวิจัยทั้งหมดมีขอบเขตกว้างขวางและครอบคลุมประเด็นต่างๆ ในหลายด้าน เมื่อจำแนกองค์ความรู้ตามเนื้อหาพบว่า วิทยานิพนธ์มากกว่าหนึ่งในสี่เป็นการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมและองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปร อันด้บรองลงมาเป็นการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการประเมินผลและการหารูปแบบ

วราภรณ์ บวรศิริ (2541) ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนในประเทศไทยจากวิทยานิพนธ์และรายงานวิจัยด้านการเรียนการสอนที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2507 – 2536 จากแหล่งต่างๆทั่วประเทศ จำนวน 5,848 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสังเคราะห์

งานวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ การวิเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ การสังเคราะห์เนื้อหางานวิจัย และการสังเคราะห์ผลการวิจัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 88 เป็นงานวิจัยที่ทำเป็นวิทยานิพนธ์ เมื่อพิจารณาจากแหล่งผลิตงานวิจัยพบว่าเป็นงานวิจัยของสถาบันทางการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ประเภทของงานวิจัยพบว่าเป็นงานวิจัยประยุกต์ถึงร้อยละ 98 โดยเป็นงานวิจัยและพัฒนาไม่ถึงร้อยละ 1 และเป็นงานวิจัยพื้นฐานไม่ถึงร้อยละ 1 ระเบียบวิธีวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจและรองลงมาเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ระดับทางการศึกษาที่วิจัยพบว่า ทำมากในระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา และอุดมศึกษา เรียงตามลำดับ ส่วนงานวิจัยระดับอาชีวศึกษาและก่อนประถมศึกษายังมีน้อยมาก มิติของงานวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยมิติกระบวนการ การจัดการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาได้แก่งานวิจัยมิติผู้เรียน งานวิจัยหลายมิติและงานวิจัยมิติผู้สอนตามลำดับ สำหรับงานวิจัยมิติสภาพแวดล้อมมีน้อยมาก

งานวิจัยมิติกระบวนการจัดการเรียนการสอนพบว่า เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนมากที่สุด รองลงมาได้แก่การใช้สื่อ งานวิจัยมิติผู้เรียนพบว่าเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเข้าใจของผู้เรียน พฤติกรรมของผู้เรียนและความสามารถของผู้เรียนตามลำดับ งานวิจัยมิติผู้สอนพบว่าเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ภูมิหลังของผู้สอน ความเข้าใจของผู้สอน และพฤติกรรมการสอนตามลำดับ งานวิจัยมิติสภาพแวดล้อมพบว่า เป็นงานวิจัยด้านการสอนและงานวิจัยสภาพปัญหาที่สุดเท่าๆ กัน รองลงมาได้แก่ภูมิหลังของบุคคลในชุมชน

ศุภา ณ สุโหลง (2545) ได้สังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 355 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบบันทึกข้อมูลและแบบวิเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยใช้ค่าสถิติเบื้องต้น และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มีการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมากที่สุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิชาที่ทำวิจัยมากที่สุดคือวิชาภาษาไทย ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือวิจัยเชิงทดลองแบบไม่มีกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้ส่วนใหญ่มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทั้งหมด มัธยมศึกษาของกลุ่มที่ศึกษาทั้งหมด 15 คน มัธยมศึกษาของระยะเวลาที่ทำวิจัยคือ 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุดคือแบบสอบถามและแบบฝึก

2. คุณภาพของรายงานการวิจัยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

3. ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถร่วมกับอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพรายงานการวิจัยได้ร้อยละ 83.5

4. วิธีพัฒนาที่มีการใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนมากที่สุด คือแบบฝึก ร่องลงมาได้แก่วิธีสอน แรงเสริม สื่อการสอน กระบวนการกลุ่ม และศึกษาด้วยตนเองตามลำดับ

5. ความสำเร็จในการแก้ปัญหาแยกตามประเภทของวิธีการพัฒนา พบว่ามีค่าเฉลี่ยของความสำเร็จ ดังนี้ แรงเสริมร้อยละ 94.82 กระบวนการกลุ่มร้อยละ 93.80 สื่อการสอนร้อยละ 93.12 แบบฝึกหัดร้อยละ 92.53 วิธีสอนร้อยละ 92.16 ศึกษาด้วยตนเองร้อยละ 90.75 โดยภาพรวม แก้ไขปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมีความสำเร็จร้อยละ 93.16

6. ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาได้ร้อยละ 77.1

อนุชิต วัฒนาพร (2547) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ปีการศึกษา 2539 – 2545 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 46 เรื่อง ในเชิงปริมาณและเชิง-คุณลักษณะ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการจำแนกข้อมูล แจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะโดยใช้วิธีการบรรยายสรุปผลการวิจัยที่มีเนื้อหาในหมวดหมู่เดียวกันมา สังเคราะห์เข้าด้วยกัน

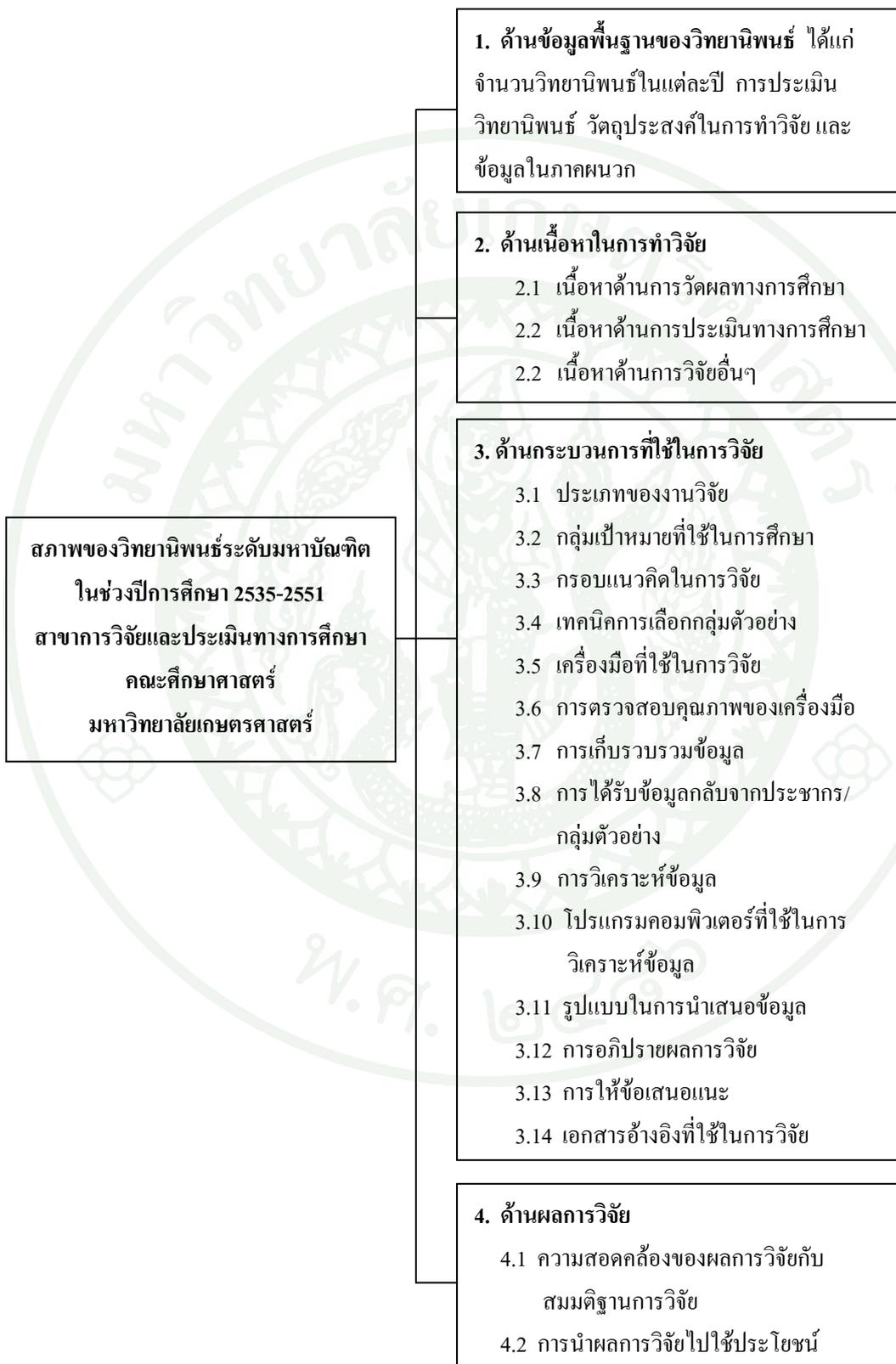
ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า มีวิทยานิพนธ์มากที่สุดในปีการศึกษา 2545 จำนวน 16 เรื่อง โดยที่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุดจำนวน 24 เรื่อง กลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่คือกลุ่มของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 19 เรื่อง เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนจำนวน 17 เรื่อง

ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ พบว่า วิธีสอนที่พบในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการสอน สังคมศึกษาทุกวิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกวิธี การหา

ประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น พบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา พบว่า มีการศึกษาในประเด็นเดียวกันคือ การวางแผนการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อ การวัดและประเมินผล แต่สภาพปัญหาแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับหลักสูตรโรงเรียนและระดับการศึกษา ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการศึกษาในประเด็นปัญหาเดียวกันคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมประชาธิปไตย พบกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยที่เหมือนกันคือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนและนักศึกษาได้มีโอกาสเลือกสภานักเรียน ด้านการศึกษาการใช้แหล่งวิทยาการและลักษณะการใช้แหล่งวิทยาการในการสอนสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูสังคมศึกษายังมีการนำเอาแหล่งวิทยาการท้องถิ่นมาใช้ในระดับน้อย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ โดยจัดกลุ่มตัวแปรในการสังเคราะห์ออกเป็น 4 มิติ ดังต่อไปนี้

แผนผังแสดงกรอบแนวความคิดในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลังจากที่ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารวิชาการ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดตัวแปร แล้วจึงดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่เข้าถึงในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 138 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการ และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับเรื่องที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตในการเก็บ

รวบรวมข้อมูล

2. นิยามตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ให้ชัดเจนด้วยนิยามเชิงปฏิบัติการ และจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ เนื้อหาในการทำวิจัย กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และผลการวิจัย
3. สร้างแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่กำหนดไว้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการสังเคราะห์ โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สำหรับงานวิจัยเชิงวัดผล แบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สำหรับงานวิจัยเชิงประเมิน และแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สำหรับงานวิจัยอื่นๆ
4. นำแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะว่า เครื่องมือที่สร้างนั้นมีความครอบคลุม และตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ รูปแบบของแบบสังเคราะห์จากแบบรหัสตัวเลข ประกอบตารางเป็นแบบตรวจสอบรายการ ในส่วนของตัวแปรในการสังเคราะห์ ให้ตัดอายุ และอาชีพของผู้ทำวิจัยออก เพิ่มช่วงปีที่พิมพ์ของเอกสารที่ใช้ในการอ้างอิง เพิ่มรายการข้อความ ในส่วนของการตรวจสอบรายการเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และปรับปรุงข้อความในเครื่องมือใหม่ให้ชัดเจนมากขึ้น
5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคณาจารย์ในสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้แก้ไข ตัวแปรในการสังเคราะห์ โดยตัดหัวข้อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรออกจาก มิติเนื้อหาด้านการวัดผลทางการศึกษาแล้วนำไปเพิ่มในมิติเนื้อหาการวิจัย แก้ไขหัวข้อการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น เพิ่มตัวเลือกรูปแบบในการนำเสนอข้อมูลแบบความเรียง เปลี่ยนตัวเลือกของการให้ข้อเสนอแนะ จากมีและไม่มี เป็นสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ตัดหัวข้อชนิดของงานวิจัยที่แบ่งประเภท โดยใช้จุดมุ่งหมายในการวิจัย ได้แก่ การวิจัยบริสุทธิ์และการวิจัยประยุกต์ออก เนื่องจากในวิทยานิพนธ์มีเพียงงานวิจัยประยุกต์เท่านั้น

6. นำแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ไปทดลองเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ในกลุ่มประชากรที่เข้าถึง จำนวน 20 เล่ม เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ความเป็นไปได้ และความชัดเจนของข้อมูล พบว่าข้อมูลที่ได้มีความละเอียดและชัดเจนตามนิยามที่กำหนด

7. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสอดคล้อง และความเป็นปรนัยของแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยนำเครื่องมือไปให้นิสิตสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษาจำนวน 2 คน นำเครื่องมือไปทดลองใช้เก็บข้อมูลกับวิทยานิพนธ์จำนวน 4 เล่ม พบว่าสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนำเครื่องมือไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยสืบค้นรายชื่อวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 จนถึงปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 138 เล่ม จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ตามรายการที่ได้สืบค้นไว้จากสำนักหอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. บันทึกข้อสรุปรายละเอียดต่างๆของวิทยานิพนธ์ตามประเด็นที่กำหนดลงในแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์
3. วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ
4. สรุปและนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และแผนภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ เพื่อสรุปตัวแปรต่างๆจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 2 ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย

ตอนที่ 3 ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย

ตอนที่ 4 ด้านผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม ด้านสภาพทั่วไปของวิทยานิพนธ์ พบว่า

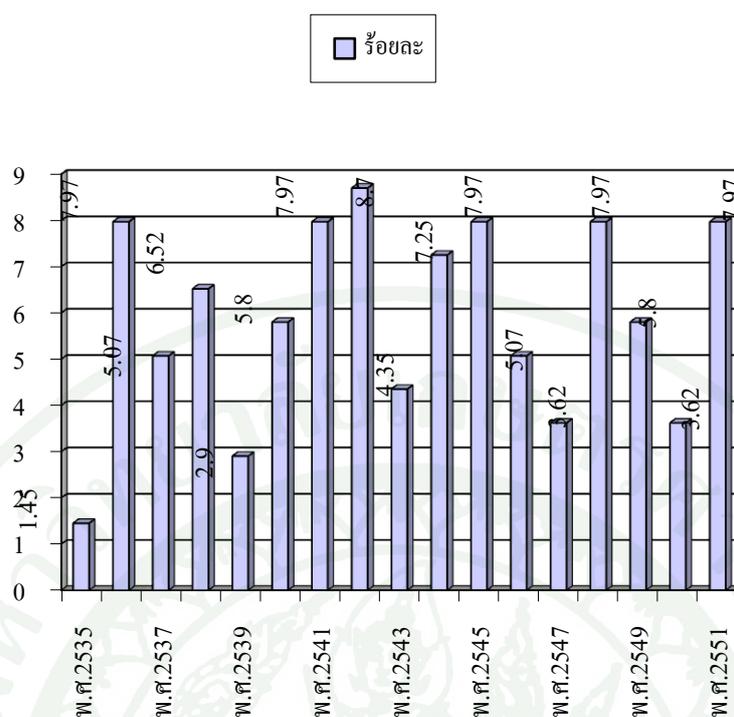
1. จำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละปี

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมจำนวนวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1 และภาพที่ 1

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละของจำนวนวิทยานิพนธ์ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551

จำนวนวิทยานิพนธ์	ความถี่	ร้อยละ
1. ปี 2535	2	1.45
2. ปี 2536	11	7.97
3. ปี 2537	7	5.07
4. ปี 2538	9	6.52
5. ปี 2539	4	2.90
6. ปี 2540	8	5.80
7. ปี 2541	11	7.97
8. ปี 2542	12	8.70
9. ปี 2543	6	4.35
10. ปี 2544	10	7.25
11. ปี 2545	11	7.97
12. ปี 2546	7	5.07
13. ปี 2547	5	3.62
14. ปี 2548	11	7.97
15. ปี 2549	8	5.80
16. ปี 2550	5	3.62
17. ปี 2551	11	7.97
รวม	138	100.0

ผู้วิจัยได้แสดงช่วงปีที่จัดทำวิทยานิพนธ์ตามลำดับ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ถึงปี พ.ศ. 2551
ปรากฏตามภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงร้อยละของปี พ.ศ. ที่มีการทำวิทยานิพนธ์

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 1 พบว่า ปีที่มีการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จจำนวนมากที่สุดคือปี พ.ศ. 2542 จำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 8.70) รองลงมาคือ ปีพ.ศ. 2536 พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2551 จำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 7.97) ส่วนปีที่มีการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จจำนวนน้อยที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2535 จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 1.45)

2. การประเมินวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2546 (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ยกเลิกระบบการประเมินวิทยานิพนธ์ในปี พ.ศ. 2546) พบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในช่วงของการประเมินจำนวน 91 เล่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี และไม่มีระดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของระดับการประเมินวิทยานิพนธ์

การประเมินวิทยานิพนธ์	ความถี่	ร้อยละ
1. ระดับดีเยี่ยม	1	1.10
2. ระดับดี	31	34.06
3. ไม่มีระดับ	59	64.84
รวม	91	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2546 ถูกประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 1.10) ระดับดี จำนวน 31 เล่ม (ร้อยละ 34.06) และไม่มีระดับในการประเมิน จำนวน 59 เล่ม (ร้อยละ 64.84)

3. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

ผลการวิจัย จำนวนวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ซึ่งมีจำนวนวัตถุประสงค์ 1 ถึง 5 ข้อ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความถี่ ร้อยละของวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

จำนวนวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. จำนวน 1 ข้อ	58	42.03
2. จำนวน 2 ข้อ	41	29.71
3. จำนวน 3 ข้อ	28	20.29
4. จำนวน 4 ข้อ	10	7.25
5. จำนวน 5 ข้อ	1	0.72
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551
ส่วนใหญ่มิ่จำนวนวัตถุประสงค์มากที่สุด จำนวน 1 ข้อ จำนวน 58 เล่ม (ร้อยละ 42.03) รองลงมา
คือมีจำนวนวัตถุประสงค์ 2 ข้อ จำนวน 41 เล่ม (ร้อยละ 29.71) และวิทยานิพนธ์ที่มีวัตถุประสงค์
จำนวน 5 ข้อ มีจำนวนน้อยที่สุด 1 เล่ม (ร้อยละ 0.72)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแบ่งประเภทจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ออกเป็น 8
กลุ่ม ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ
สร้างหรือพัฒนา วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ
ประเมิน/ติดตาม วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปร/ปัจจัยที่ส่งผล วัตถุประสงค์ที่มี
จุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ/คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์
และวัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์ รายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความถี่และร้อยละของจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์

จุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์	ความถี่	ร้อยละ
1. เพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ	141	53.01
สภาพปัญหา/ความต้องการ/สาเหตุ	59	41.84
ความคิดเห็น	24	17.02
ความแตกต่าง	12	8.51
กระบวนการจัดการ	9	6.38
พฤติกรรม	8	5.67
ผลการเรียนรู้/ผลสัมฤทธิ์	5	3.55
คุณลักษณะ	4	2.84
เจตคติ	3	2.13
ความพึงพอใจ	2	1.42
การสำรวจ	2	1.42
ทักษะ	2	1.42
ข้อมูล	2	1.42
การมีส่วนร่วม	2	1.42

ตารางที่ 4 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์	ความถี่	ร้อยละ
ศักยภาพ	2	1.42
ความสามารถในการแก้ปัญหา	2	1.42
การปฏิบัติตน	1	0.71
กระบวนการคิด	1	0.71
พัฒนาการ	1	0.71
2. เพื่อสร้างหรือพัฒนา	56	21.05
เครื่องมือ	22	39.29
เกณฑ์/ตัวบ่งชี้	14	25.00
บทเรียน/หน่วยการเรียนรู้	7	12.50
ความสามารถ/ทักษะ/คุณลักษณะ	6	10.71
โครงการ/กิจกรรม	4	7.14
หลักสูตร	2	3.57
สมการ	1	1.79
3. เพื่อประเมิน/ติดตาม	21	7.89
หลักสูตร	8	38.10
โครงการ	5	23.81
ผลสัมฤทธิ์	5	23.81
ผลกระทบ	2	9.52
ผลผลิต	1	4.76
4. เพื่อเปรียบเทียบ	15	5.64
5. เพื่อศึกษาตัวแปร/ปัจจัยที่ส่งผล	12	4.51
6. เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ/คุณภาพ	11	4.14
7. เพื่อหาความสัมพันธ์	7	2.63
8. เพื่อสังเคราะห์งานวิจัย	3	1.13
รวม	266	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 มีจำนวนวัตถุประสงค์ทั้งหมด 266 ข้อ จากจำนวน 8 กลุ่มจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ มากที่สุด 141 ข้อ (ร้อยละ 53.01) ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพ/ปัญหา/ความต้องการ/สาเหตุ มากที่สุดจำนวน 59 ข้อ (ร้อยละ 41.84) รองลงมาคือกลุ่มของวัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหรือพัฒนา 56 ข้อ (ร้อยละ 21.05) ซึ่งเป็นการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือมากที่สุด จำนวน 22 ข้อ (ร้อยละ 39.29) และมีงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัย จำนวนน้อยที่สุด 3 ข้อ (ร้อยละ 1.13)

4. ข้อมูลในภาคผนวก

ผลการวิจัย รายการข้อมูลในภาคผนวกที่ถูกรายงานในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 มีจำนวนทั้งหมด 29 รายการ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าความถี่และร้อยละของการรายงานข้อมูลในภาคผนวก

ข้อมูลในภาคผนวก	ความถี่	ร้อยละ
1. ตัวอย่างเครื่องมือ	131	23.10
2. รายนามผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ	113	19.93
3. ประวัติการศึกษาหรือการทำงานผู้วิจัย	67	11.82
4. ผลการวิจัย	46	8.11
5. คุณภาพของเครื่องมือ	45	7.94
6. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย/เก็บข้อมูล	34	6.00
7. หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ	24	4.23
8. คู่มือของเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	21	3.70
9. รายชื่อโรงเรียน/หน่วยงานที่ใช้เก็บข้อมูล	18	3.17
10. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	12	2.12
11. แผนการจัดการเรียนรู้	11	1.94
12. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	8	1.41
13. แผนผังโรงเรียน/ชุมชน	8	1.41

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลในภาคผนวก	ความถี่	ร้อยละ
14. รายชื่องานวิจัย/วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์	5	0.88
15. รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	4	0.71
16. รายนามผู้ช่วยวิจัย	2	0.35
17. ตารางผังข้อสอบ	2	0.35
18. รหัสตัวแปร	2	0.35
19. กำหนดการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัย	2	0.35
20. เอกสารประเมินโครงการ	2	0.35
21. ภาพถ่ายประกอบการวิจัย	2	0.35
22. คำจำกัดความ	1	0.18
23. โครงการที่ใช้ในการวิจัย	1	0.18
24. โปรแกรมคำสั่งสำเร็จรูปที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	1	0.18
25. พ.ร.บ./ประกาศกระทรวง ทบวง กรม	1	0.18
26. คำสั่งมหาเถรสมาคมและกฤษฎีกาสำหรับมกุฎราชวิทยาลัย	1	0.18
27. โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียน	1	0.18
28. โมเดลชิปปา	1	0.18
29. ตัวอย่างบันทึกภาคสนาม	1	0.18
รวม	567	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ข้อมูลในภาคผนวกที่ถูกรายงานมากที่สุด คือข้อมูลของเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ดำเนินการวิจัย จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 23.10) รองลงมาได้แก่ รายนามผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 113 เล่ม (ร้อยละ 19.93) ส่วนข้อมูลในภาคผนวกที่มีการรายงานน้อยที่สุด จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.18) ได้แก่ คำจำกัดความ โครงการที่ใช้ในการวิจัย โปรแกรมคำสั่งสำเร็จรูปที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล พ.ร.บ./ประกาศกระทรวง ทบวง กรม คำสั่งมหาเถรสมาคมและกฤษฎีกาสำหรับมกุฎราชวิทยาลัย โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียน โมเดลชิปปา และตัวอย่างบันทึกภาคสนาม

ตอนที่ 2 ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาในการทำวิจัยของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปี การศึกษา 2535-2551 ทั้งหมด 138 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงบรรยายจำนวน 131 เล่ม งานวิจัยเชิง ประวัติศาสตร์ จำนวน 1 เล่ม และงานวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 6 เล่ม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ งานวิจัยด้านวัดผล งานวิจัยด้านการประเมิน และงานวิจัยด้านอื่นๆ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความถี่และร้อยละของงานวิจัยเชิงบรรยายด้านวัดผล ด้าน การประเมิน และด้านการวิจัย

งานวิจัยเชิงบรรยาย	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านวัดผล	26	19.85
2. ด้านการประเมิน	14	10.69
3. ด้านการวิจัย	91	69.46
รวม	131	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 เป็นวิทยานิพนธ์ที่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านการวิจัยมากที่สุด จำนวน 91 เล่ม (ร้อยละ 69.46) รองลงมาคืองานวิจัยด้านวัดผลจำนวน 26 เล่ม (ร้อยละ 19.85) และงานวิจัยด้านการประเมิน มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 14 เล่ม (ร้อยละ 10.69)

โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้านวัดผล ด้านการประเมิน และด้านการวิจัย รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิทยานิพนธ์ด้านวัดผล

ผลการวิจัย พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านวัดผล จำนวน 26 เล่ม โดยเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหรือ พัฒนาเครื่องมือวัดผล การประเมินตามสภาพจริง การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล

การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน และการประเมินผลสัมฤทธิ์ รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความถี่และร้อยละของงานวิจัยด้านวัดผล

งานวิจัยด้านวัดผล	ความถี่	ร้อยละ
1. การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล	14	53.85
ด้านพุทธิพิสัย	3	21.43
ด้านจิตพิสัย	3	21.43
ด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัย	4	28.57
ด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย	2	14.29
ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	1	7.14
ด้านอื่นๆ (แบบวัดบุคลิกภาพ)	1	7.14
2. การประเมินตามสภาพจริง	5	19.23
3. การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล	3	11.54
การเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ	1	3.33
การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีทดสอบและวิธีดั้งเดิม	1	3.33
การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีการทดสอบแบบเทเลอร์รูปพีระมิดขนาดชั้นคงที่และรูปพีระมิดข้างตัด	1	3.33
4. การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	2	7.69
5. การประเมินผลสัมฤทธิ์	2	7.69
รวม	26	100.0

จากตารางที่ 7 ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านวัดผล จำนวน 26 เล่ม โดยเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล มากที่สุดจำนวน 14 เล่ม (ร้อยละ 53.85) โดยเป็นการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผลด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย (วัดทั้งสองด้านร่วมกัน) มากที่สุด จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 28.57) และรองลงมาคือการสร้างหรือพัฒนาแบบวัดด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย

เป็นจำนวนเท่ากัน ประเภทละ 3 เล่ม (ร้อยละ 21.43) รองลงมาคืองานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 19.23) และการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 11.54) ได้แก่ การเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีทดสอบและวิธีดั้งเดิม การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีการทดสอบแบบเทเลอร์รูปพีระมิดขนาดชั้นลงที่และรูปพีระมิดข้างตัด ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน และการประเมินผลสัมฤทธิ์ มีจำนวนน้อยที่สุด 2 เล่ม (ร้อยละ 7.69)

2. วิทยานิพนธ์ด้านการประเมิน

ผลการวิจัย พบว่า มีวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยด้านการประเมิน จำนวน 14 เล่ม ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร การประเมินโครงการ และการประเมินติดตามผล รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความถี่และร้อยละของงานวิจัยด้านการประเมิน

งานวิจัยด้านการประเมิน	ความถี่	ร้อยละ
1. การประเมินหลักสูตร	6	42.86
2. การประเมินโครงการ	5	35.71
3. การประเมินติดตามผลโครงการ	3	21.43
รวม	14	100.0

จากตารางที่ 8 วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงประเมิน จำนวน 14 เล่ม โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมากที่สุด จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 42.86) รองลงมาคืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินโครงการ จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 35.71) ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินติดตามผลโครงการมีน้อยที่สุด จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 21.43)

ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มประเภทของการประเมิน โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ในการประเมินและแบ่งตามรูปแบบของการประเมิน รายละเอียดดังตารางที่ 9 และ 10 ตามลำดับ ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ความถี่และร้อยละของประเภทการประเมินที่แบ่งตามจุดประสงค์การประเมิน

ประเภทของการประเมิน (แบ่งตามจุดประสงค์การประเมิน)	ความถี่	ร้อยละ
1. การประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก	12	85.71
2. การประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ	2	14.29
รวม	14	100

จากตารางที่ 9 วิชานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงประเมิน จำนวน 14 เล่ม พบว่ามีงานประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลักมากที่สุด จำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 85.71) รองลงมาคืองานประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 19.29)

ตารางที่ 10 ความถี่และร้อยละของประเภทการประเมินที่แบ่งตามรูปแบบการประเมิน

ประเภทของการประเมิน (แบ่งตามรูปแบบการประเมิน)	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่มีรูปแบบการประเมิน	11	78.57
2. ใช้รูปแบบของไทเลอร์	2	14.29
3. ใช้ทั้งรูปแบบของสคริฟเวนและสเติ๊ก	1	7.14
รวม	14	100

จากตารางที่ 10 วิชานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงประเมิน จำนวน 14 เล่ม พบว่ามีงานประเมินที่ไม่มีรูปแบบการประเมินมากที่สุดจำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 78.57) รองลงมาคืองานประเมินที่ใช้รูปแบบประเมินของไทเลอร์ จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 14.29) และงานประเมินที่ใช้ทั้งรูปแบบการประเมินของสคริฟเวนและสเติ๊กร่วมกันน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 7.14)

3. วิทยานิพนธ์ด้านอื่นๆ

ผลการวิจัย พบว่า มีวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านการวิจัย จำนวน 91 เล่ม ได้แก่ การวิจัยเชิงสำรวจ การศึกษาเฉพาะกรณี การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยและพัฒนา การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ห่อภิมาณ การวิจัยเชิงเหตุผลเปรียบเทียบ การสร้างและพัฒนาบทเรียนช่วยสอน และการวิจัยเชิงอนาคต รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความถี่และร้อยละของงานวิจัยเชิงบรรยายด้านการวิจัย

งานวิจัยด้านการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. การวิจัยเชิงสำรวจ	45	49.45
2. การศึกษาเฉพาะกรณี	18	19.78
3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน	10	11.00
4. การวิจัยและพัฒนา	4	4.39
5. การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	4	4.39
6. การวิจัยเชิงเหตุผลเปรียบเทียบ	4	4.39
7. การวิเคราะห์ห่อภิมาณ	3	3.30
8. การสร้างและพัฒนาบทเรียนช่วยสอน	2	2.20
9. การวิจัยเชิงอนาคต	1	1.10
รวม	91	100.0

จากตารางที่ 11 วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ที่เป็นงานวิจัยด้านการวิจัย จำนวน 91 เล่ม โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด จำนวน 45 เล่ม (ร้อยละ 49.45) รองลงมาคืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเฉพาะกรณี จำนวน 18 เล่ม (ร้อยละ 19.78) ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงอนาคตมีน้อยที่สุด จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 1.10)

ตอนที่ 3 ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาในการทำวิจัยของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ทั้งหมด 138 เล่ม โดยมีมติที่ 3 กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัยแบ่งออกเป็น 14 กลุ่ม ได้แก่ ประเภทของงานวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา กรอบแนวคิดในการวิจัย เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์ข้อมูล โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล การอภิปรายผลการวิจัย การให้ข้อเสนอแนะและเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประเภทของงานวิจัย

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ซึ่งแบ่งประเภทงานวิจัยออกเป็น 2 ลักษณะ โดยยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ ได้แก่ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยเชิงบรรยาย และยึดลักษณะและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์ ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยที่ผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพเข้าไว้ด้วยกัน รายละเอียดดังตารางที่ 12 และ 13 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 12 ความถี่และร้อยละของประเภทงานวิจัยที่ยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์

ประเภทของงานวิจัย (ยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นหลัก)	ความถี่	ร้อยละ
1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์	1	0.72
2. การวิจัยเชิงทดลอง	6	4.35
3. การวิจัยเชิงบรรยาย	131	94.93
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 12 เมื่อแบ่งประเภทของงานวิจัยโดยยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ พบว่า วิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม ประกอบด้วยงานวิจัย ที่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มากที่สุด จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 94.93) รองลงมาคือ การวิจัย เชิงทดลอง จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 4.35) และการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงแค่ 1 เล่ม (ร้อยละ 0.72)

ตารางที่ 13 ความถี่และร้อยละของประเภทงานวิจัยที่ยึดลักษณะและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์

ประเภทของงานวิจัย (ยึดลักษณะและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์)	ความถี่	ร้อยละ
1. การวิจัยเชิงปริมาณ	68	49.28
2. การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	56	40.58
3. การวิจัยเชิงคุณภาพ	14	10.14
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 13 เมื่อแบ่งประเภทของงานวิจัยโดยยึดลักษณะและวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเกณฑ์ พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม ประกอบด้วยงานวิจัยที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มากที่สุด จำนวน 68 เล่ม (ร้อยละ 49.28) รองลงมา คือการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ จำนวน 56 เล่ม (ร้อยละ 40.58) และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีจำนวนน้อยที่สุด 14 เล่ม (ร้อยละ 10.14)

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากประชากร กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา ทั้งจากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากข้อมูลจำลอง รายละเอียด ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความถี่และร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1. จากประชากร	39	28.26
2. จากกลุ่มตัวอย่าง	76	55.07
3. จากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22	15.94
4. จากข้อมูลจำลอง	1	0.73
รวม	138	100

จากตารางที่ 14 พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม มีการรายงานเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด จำนวน 76 เล่ม (ร้อยละ 55.07) รองลงมาคือกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากประชากร จำนวน 39 เล่ม (ร้อยละ 28.26) กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทั้งจากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง(เนื่องจากวิทยานิพนธ์บางเล่มศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายจำนวนหลายกลุ่ม) จำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 15.94) และกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากข้อมูลจำลองมีน้อยที่สุด จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.73)

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มประเภทของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ออกเป็น 12 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มของครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา ชุมชน มหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชา ทีมวิจัย ผู้บังคับบัญชา วิทยานิพนธ์ เอกสารต่างๆ และหน่วยงานอื่นๆ รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความถี่และร้อยละของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1. ครู/อาจารย์	71	24.40
ระดับปฐมวัย	2	2.82
ระดับประถมศึกษา	32	45.07
ระดับมัธยมศึกษา	23	32.39
ระดับอาชีวศึกษา	3	4.22

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
ระดับอุดมศึกษา	9	12.68
การศึกษานอกโรงเรียน	2	2.82
2. นักเรียน/นักศึกษา	86	29.55
ระดับปฐมวัย	2	2.33
ระดับประถมศึกษา	39	45.35
ระดับมัธยมศึกษา	29	33.72
ระดับอาชีวศึกษา	4	4.65
ระดับอุดมศึกษา	11	12.79
การศึกษานอกโรงเรียน	1	1.16
3. ผู้บริหารสถานศึกษา	51	17.53
ระดับปฐมวัย	2	3.92
ระดับประถมศึกษา	24	47.06
ระดับมัธยมศึกษา	17	33.33
ระดับอาชีวศึกษา	2	3.92
ระดับอุดมศึกษา	5	9.80
การศึกษานอกโรงเรียน	1	1.96
4. ผู้ปกครอง	14	4.81
5. บุคลากรทางการศึกษา	12	4.12
ศึกษานิเทศ	12	75.0
นักการศึกษา	3	25.0
6. ชุมชน	35	12.03
คนในชุมชน	11	31.43
เกษตรกร	7	20.0
กำนัน,ผู้ใหญ่บ้าน	7	20.0
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	4	11.43
เจ้าอาวาส,พระสงฆ์	3	8.57
เกษตรอำเภอ	2	5.71
ผู้กำกับการสถานีตำรวจ	1	2.86

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
7. ผู้บังคับบัญชา	5	1.72
8. มหาคณบดี	4	1.37
9. วิทยานิพนธ์	4	1.37
10. เอกสารต่างๆ	3	1.03
11. ทีมวิจัย	1	0.34
12. หน่วยงานอื่นๆ	5	1.72
สำนักงานการประถมศึกษา	1	20.0
องค์การบริหารส่วนตำบล	3	60.0
โรงพยาบาล	1	20.0
รวม	291	100.0

จากตารางที่ 15 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม มีการรายงานเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจากกลุ่มของนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด จำนวน 86 เล่ม (ร้อยละ 29.55) ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 45.35) รองลงมาคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 33.72) และเป็นนักเรียน/นักศึกษากลุ่มการศึกษานอกโรงเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.16) รองลงมาคือกลุ่มของครู/อาจารย์ จำนวน 71 เล่ม (ร้อยละ 24.40) ซึ่งเป็นครูระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 45.07) รองลงมาคือครูระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 32.39) และเป็นครูระดับปฐมวัยและครูจากกลุ่มการศึกษานอกโรงเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.82) และกลุ่มที่มีการใช้ศึกษาน้อยที่สุดคือกลุ่มของทีมวิจัย จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.34)

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานกรอบแนวคิดในการวิจัยทั้งหมด 6 รูปแบบ ได้แก่ แบบความเรียง แบบตารางประกอบความเรียง แบบความเรียงและแผนภาพ แบบแผนภาพ และแบบความ

เรียง ตาราง และแผนภาพ รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ความถี่และร้อยละของกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	24	17.39
2. รายงาน	114	82.61
แบบความเรียง	62	54.39
แบบตารางประกอบความเรียง	37	32.46
แบบความเรียงและผังงาน	7	6.14
แบบผังงาน	5	4.38
แบบความเรียง ตาราง และผังงาน	3	2.63
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 16 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานเกี่ยวกับกรอบแนวคิดในการวิจัยจำนวน 114 เล่ม (ร้อยละ 82.61) ซึ่งรูปแบบที่ใช้มากที่สุดคือ แบบความเรียง จำนวน 62 เล่ม (ร้อยละ 54.39) รองลงมาคือรูปแบบตารางประกอบความเรียง จำนวน 37 เล่ม (ร้อยละ 32.46) ส่วนรูปแบบที่ใช้น้อยที่สุดคือแบบความเรียง ตาราง และแผนภาพ จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 2.63) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานกรอบแนวคิดในการวิจัยจำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 17.39)

4. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ งานวิจัยที่ไม่มีการรายงานเกี่ยวกับวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยที่เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น ได้แก่ การเลือกแบบเจาะจง การเลือกโดยบังเอิญ และการใช้เทคนิค snowball และงานวิจัยที่เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น ได้แก่ การสุ่มแบบหลายขั้นตอน การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ การสุ่มอย่างง่าย และการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความถี่และร้อยละของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	2	1.47
2. ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น	48	35.29
เลือกแบบเจาะจง	39	81.25
เลือกโดยบังเอิญ	5	10.42
เทคนิค snow ball	4	8.33
3. คำนึงถึงความน่าจะเป็น	86	63.43
แบบหลายขั้นตอน	30	34.88
แบบแบ่งชั้นภูมิ	29	33.72
แบบสุ่มอย่างง่าย	18	20.93
แบบแบ่งกลุ่ม	9	10.47
รวม	136	100.0

จากตารางที่ 17 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่ามีงานวิจัยที่ไม่รายงานถึงวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม (ร้อยละ 1.47) มีงานวิจัยที่รายงานการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น จำนวน 86 กลุ่ม (ร้อยละ 63.24) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด (ร้อยละ 34.88) รองลงมาคือใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (ร้อยละ 33.72) ส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีการรายงานน้อยที่สุดคือการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (ร้อยละ 10.47) และมีงานวิจัยที่รายงานการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นจำนวน 48 กลุ่ม (ร้อยละ 35.29) ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด (ร้อยละ 81.25)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 318 ฉบับ

ซึ่งผู้วิจัยแบ่งกลุ่มการรายงานเครื่องมือ ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เครื่องมือที่ดัดแปลงจากผู้อื่น และเครื่องมือที่นำของผู้อื่นมาใช้ รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความถี่และร้อยละของรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. ผู้วิจัยสร้างเอง	307	94.75
แบบสัมภาษณ์	98	31.92
แบบสอบถาม	87	28.34
แบบทดสอบ	31	10.10
แบบบันทึก	27	8.79
แบบวัด	20	6.51
แบบประเมิน	17	5.54
แบบสำรวจ	14	4.56
แบบสังเกต	13	4.23
2. ดัดแปลงจากผู้อื่น	15	4.63
3. นำของผู้อื่นมาใช้	2	0.62
รวม	324	100.0

จากตารางที่ 18 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองมีมากที่สุด จำนวน 307 ฉบับ (ร้อยละ 94.75) โดยแบบสัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด 98 ฉบับ (ร้อยละ 31.92) รองลงมาคือแบบสอบถาม จำนวน 87 ฉบับ (ร้อยละ 28.34) และเครื่องมือที่มีน้อยที่สุดคือแบบสังเกต จำนวน 13 เล่ม (ร้อยละ 4.23) ส่วนเครื่องมือที่ดัดแปลงจากผู้อื่นมีจำนวน 15 ฉบับ (ร้อยละ 4.63) และเครื่องมือที่นำของผู้อื่นมาใช้ มีน้อยที่สุด จำนวน 2 ฉบับ (ร้อยละ 0.62)

ผู้วิจัยได้แยกกลุ่มของจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม เพื่อดูความหลากหลายของการใช้เครื่องมือในการวิจัย พบว่ามีงานวิจัยที่มีการใช้เครื่องมือมีน้อยที่สุดจำนวน 1 ชนิด และใช้เครื่องมือมากที่สุด จำนวน 6 ชนิด รายละเอียดดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความถี่และร้อยละของจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. ใช้เครื่องมือ 1 รูปแบบ	42	30.43
2. ใช้เครื่องมือ 2 รูปแบบ	47	34.06
3. ใช้เครื่องมือ 3 รูปแบบ	22	15.94
4. ใช้เครื่องมือ 4 รูปแบบ	17	12.32
5. ใช้เครื่องมือ 5 รูปแบบ	6	4.35
6. ใช้เครื่องมือ 6 รูปแบบ	4	2.30
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม มีการใช้เครื่องมือจำนวน 2 รูปแบบมากที่สุด จำนวน 47 เล่ม (ร้อยละ 34.06) รองลงมาคือการใช้เครื่องมือจำนวน 1 รูปแบบ จำนวน 42 เล่ม (ร้อยละ 30.43) และมีวิทยานิพนธ์จำนวนน้อยที่สุด 4 เล่ม (ร้อยละ 2.30) ที่มีการใช้เครื่องมือถึง 6 รูปแบบ ในการดำเนินการวิจัย

6. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มที่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มที่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และกลุ่มที่มีการรายงานการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ รายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ความถี่และร้อยละของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	25	18.12
2. โดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	113	81.88
จำนวน 1 คน	1	0.89
จำนวน 2 คน	1	0.89
จำนวน 3 คน	18	15.93
จำนวน 4 คน	9	7.96
จำนวน 5 คน	52	46.02
จำนวน 6 คน	9	7.96
จำนวน 7 คน	9	7.96
จำนวน 8 คน	5	4.42
จำนวน 9 คน	3	2.65
จำนวน 10 คน	3	2.65
จำนวน 11 คน	1	0.89
จำนวน 14 คน	1	0.89
จำนวน 18 คน	1	0.89
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ส่วนใหญ่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวนมากที่สุด 113 เล่ม (ร้อยละ 81.88) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ ใช้ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (ร้อยละ 46.02) โดยพบว่างานวิจัยที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญน้อยที่สุด 1 คน ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่สุด 18 คน ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จำนวนกลุ่มละ 1 เล่ม (ร้อยละ 0.89) และมีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 25 เล่ม (ร้อยละ 18.12)

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการรายงานการทดลองใช้เครื่องมือในวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปี การศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม มีเครื่องมือจำนวนทั้งสิ้น 324 ฉบับ พบว่ามีงานวิจัยที่มีการ รายงานและไม่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่มีการรายงานการ ทดลองใช้เครื่องมือ กลุ่มที่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ รายงานการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่มีการ รายงานการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลอง และกลุ่มที่รายงานการทดลองใช้แต่ ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลองและจำนวนครั้งที่ทดลอง รายละเอียดดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความถี่และร้อยละของการทดลองใช้เครื่องมือ

การทดลองใช้เครื่องมือ	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	91	28.09
2. ทดลองใช้กับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	19	5.86
ทดลองใช้ 1 ครั้ง	17	89.47
ทดลองใช้ 2 ครั้ง	2	10.53
3. ทดลองใช้กับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง	113	34.88
ทดลองใช้ 1 ครั้ง	74	65.49
ทดลองใช้ 2 ครั้ง	28	24.78
ทดลองใช้ 3 ครั้ง	9	7.96
ทดลองใช้ 4 ครั้ง	2	1.77
4. มีการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลอง	78	24.07
ทดลองใช้ 1 ครั้ง	53	67.95
ทดลองใช้ 2 ครั้ง	14	17.95
ทดลองใช้ 3 ครั้ง	11	14.10
5. มีการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลอง และจำนวนครั้ง	23	7.10
รวม	324	100.0

จากตารางที่ 21 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่า จากเครื่องมือจำนวน 324 ฉบับ งานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานการทดลองใช้ เครื่องมือกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 ฉบับ (ร้อยละ 34.88) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 74 ฉบับ (ร้อยละ 65.49) รองลงมา คือกลุ่มที่มีการรายงานการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลอง จำนวน 78 ฉบับ (ร้อยละ 24.07) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 53 ฉบับ (ร้อยละ 67.95) กลุ่มที่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 ฉบับ (ร้อยละ 5.86) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 17 ฉบับ (ร้อยละ 89.47) กลุ่มที่รายงานการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลองและจำนวนครั้งที่ทดลองจำนวน 23 ฉบับ (ร้อยละ 7.10) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 91 ฉบับ (ร้อยละ 28.09)

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ งานวิจัยกลุ่มที่เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย งานวิจัยกลุ่มที่เก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ และงานวิจัยกลุ่มที่เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและทางไปรษณีย์ รายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ความถี่และร้อยละของวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	5	3.62
2. เก็บโดยผู้วิจัย	114	82.61
3. เก็บทางไปรษณีย์	8	5.80
4. เก็บโดยผู้วิจัยและทางไปรษณีย์	11	7.97
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 22 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 รวม 138 เล่ม พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัย จำนวนมากที่สุด 114 เล่ม (ร้อยละ 82.61) รองลงมาเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและทางไปรษณีย์ จำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 7.97) งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ จำนวนน้อยที่สุด 8 เล่ม (ร้อยละ 5.80) และพบว่ามีงานวิจัยที่ไม่มีการรายงานวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.62)

8. การได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมาย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานการได้รับข้อมูลกลับคืนมาตั้งแต่ร้อยละ 60 จนถึงการได้รับข้อมูลกลับมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงแบ่งเป็นกลุ่มที่รายงานการได้รับข้อมูลกลับออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่ การได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด การได้รับข้อมูลกลับคืนร้อยละ 90-99 การได้รับข้อมูลกลับคืนร้อยละ 80-89 การได้รับข้อมูลกลับคืนร้อยละ 70-79 การได้รับข้อมูลกลับคืนร้อยละ 60-69 และงานวิจัยกลุ่มที่ไม่มีการรายงานการได้รับข้อมูลกลับ รายละเอียดดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ความถี่และร้อยละของการได้รับข้อมูลกลับจากกลุ่มเป้าหมาย

การได้รับข้อมูลกลับ	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่มีการรายงาน	64	46.38
2. ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด	33	23.91
3. ได้รับกลับคืน ร้อยละ 90-99	17	12.32
4. ได้รับกลับคืน ร้อยละ 80-89	15	10.87
5. ได้รับกลับคืน ร้อยละ 70-79	5	3.62
6. ได้รับกลับคืน ร้อยละ 60-69	4	2.90
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 23 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ไม่มีการรายงานการได้รับข้อมูลกลับจากประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ส่วนกลุ่มที่มีการ

รายงานการได้รับข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง/ประชากรนั้น ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง/ประชากรทั้งหมด จำนวน 33 เล่ม (ร้อยละ 23.91) รองลงมาคือได้รับข้อมูลกลับคืนในช่วง ร้อยละ 90-99 จำนวน 17 เล่ม (ร้อยละ 12.32) และพบว่าการรายงานการได้รับข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง/ประชากร น้อยที่สุดคือ ในช่วงร้อยละ 60-66 จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 2.90)

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มของระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยานิพนธ์ออกเป็น 11 กลุ่ม โดยประมาณช่วงระยะเวลาที่ใช้เวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลน้อยกว่า 1 เดือน ถึง 9 เดือน รายละเอียด ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ความถี่และร้อยละของระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. ใช้เวลาน้อยกว่า 1 เดือน	12	8.70
2. ใช้เวลา 1 เดือน	13	9.42
3. ใช้เวลา 2 เดือน	16	11.60
4. ใช้เวลา 3 เดือน	14	10.15
5. ใช้เวลา 4 เดือน	8	5.80
6. ใช้เวลา 5 เดือน	5	3.62
7. ใช้เวลา 6 เดือน	3	2.17
8. ใช้เวลา 7 เดือน	3	2.17
9. ใช้เวลา 8 เดือน	2	1.45
10. ใช้เวลา 9 เดือน	1	0.72
11. ไม่รายงาน	61	44.20
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ระยะเวลานานที่สุดประมาณ 9 เดือน จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.72) และพบว่ามีกรรายงานระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ระยะเวลาสั้นที่สุดน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 8.70) วิทยานิพนธ์

ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน จำนวน 16 เล่ม (ร้อยละ 11.60) รองลงมาคือใช้ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน จำนวน 14 เล่ม (ร้อยละ 10.15) และพบว่าไม่มีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 61 เล่ม (ร้อยละ 44.20)

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สถิติพื้นฐาน สถิติที่ศึกษาความสัมพันธ์ สถิติที่ศึกษาเปรียบเทียบ และการวิเคราะห์เนื้อหา รายละเอียดดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ความถี่และร้อยละของวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. สถิติพื้นฐาน	185	64.46
ค่าความถี่	45	24.32
ค่าร้อยละ	48	25.95
ค่าเฉลี่ย	31	16.76
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	11.89
ค่าฐานนิยม	6	3.24
ค่าพิสัย	4	2.16
มัธยฐาน	4	2.16
ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์	2	1.08
ความแปรปรวน	8	4.32
สัมประสิทธิ์การกระจาย	7	3.78
ความเบ้	4	2.16
ความโด่ง	4	2.16
2. สถิติที่ศึกษาความสัมพันธ์	33	11.50
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	11	33.33
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนแรนจ์	4	12.12
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ไควสแควร์	3	9.09
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล	2	6.06

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ	2	6.06
การวิเคราะห์การถดถอย	9	27.27
การวิเคราะห์องค์ประกอบ	2	6.06
3. สถิติที่ศึกษาเปรียบเทียบ	31	10.80
สถิติพารามตริก	28	90.32
t-test	16	57.14
ANOVA	12	42.86
สถิตินอนพารามตริก	3	9.68
Friedman Test	1	33.33
Kruskal Wallis Test	1	33.33
Maychly's test of Sphericity	1	33.33
4. การวิเคราะห์เนื้อหา	38	13.24
รวม	287	100.0

จากตารางที่ 25 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่าส่วนใหญ่มีการรายงานวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน (ร้อยละ 64.46) ซึ่งการวิเคราะห์ที่มีการรายงานมากที่สุด คือ ค่าร้อยละ (ร้อยละ 25.95) และค่าความถี่ (ร้อยละ 24.32) ตามลำดับ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่ศึกษาความสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.50) โดยส่วนใหญ่วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันมากที่สุด (ร้อยละ 33.33) และใช้สถิติในการศึกษาเปรียบเทียบ (ร้อยละ 10.80) สถิติที่มีการรายงานมากที่สุด คือ t-test (ร้อยละ 57.14) และ ANOVA (ร้อยละ 42.86) และมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (ร้อยละ 13.24)

10. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม

พบว่ามีการรายงานโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 42 เล่ม จำนวน 19 รูปแบบ รายละเอียดดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ความถี่และร้อยละของโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ	29	69.05
2. โปรแกรม SPSS	6	14.29
3. โปรแกรม Item Analysis	1	2.38
4. โปรแกรมสำเร็จรูป HLM(วิเคราะห์พหุระดับ)	1	2.38
5. โปรแกรมสำเร็จรูป Multi Variance7	1	2.38
6. โปรแกรม Lotus1-2-3	1	2.38
7. โปรแกรม Micro CAT	1	2.38
8. โปรแกรมภาษาฟอร์แทรม(ฟังก์ชันอินโฟเมชั่น1)	1	2.38
9. โปรแกรมสำเร็จรูป B-Index	1	2.38
รวม	42	100.0

จากตารางที่ 26 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่าโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีการรายงานมากที่สุดคือ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จำนวน 29 เล่ม (ร้อยละ 69.05) รองลงมา คือโปรแกรม SPSS จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 14.29) ส่วนโปรแกรมอื่นๆ มีการรายงานเพียงรูปแบบละ 1 เล่ม (ร้อยละ 2.38) เท่านั้น

11. รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานรูปแบบในการนำเสนอข้อมูล จำนวน 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบความเรียง แบบตารางประกอบความเรียง แบบแผนภูมิ และแบบแผนภาพ/แผนผัง รายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ความถี่และร้อยละของรูปแบบในการนำเสนอข้อมูล

รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. แบบความเรียง	131	36.29
2. แบบตารางประกอบความเรียง	162	44.88
3. แบบแผนภูมิ	43	11.91
แผนภูมิแท่ง	19	44.19
แผนภูมิเส้นหรือกราฟ	16	37.21
แผนภูมิวง	8	18.60
4. แบบแผนภาพ/แผนผัง	25	6.92
รวม	361	100.0

จากตารางที่ 27 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้รูปแบบตารางประกอบความเรียงในการนำเสนอข้อมูลมากที่สุด จำนวน 162 เล่ม (ร้อยละ 44.88) รองลงมาคือรูปแบบความเรียงเพียงอย่างเดียว จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 36.29) มีการนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบแผนภูมิ (ร้อยละ 11.91) ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่นำเสนอข้อมูลในรูปแบบแผนภูมิแท่ง (ร้อยละ 44.19) ส่วนรูปแบบแผนภาพ/แผนผังมีการรายงานจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 25 เล่ม (ร้อยละ 6.92)

12. การอภิปรายผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่รายงานการอภิปรายผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ที่รายงานการอภิปรายผลการวิจัยโดยใช้แนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่ง วิทยานิพนธ์ที่อภิปรายผลการวิจัยโดยใช้ทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิทยานิพนธ์ที่อภิปรายผลการวิจัยโดยไม่มีการอ้างแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ความถี่และร้อยละของการอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่รายงาน	5	3.62
2. รายงาน	133	96.38
โดยใช้แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	24	18.05
โดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4	3.01
โดยใช้ทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	100	75.18
โดยไม่มีทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5	3.76
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 28 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า มีงานวิจัยที่รายงานการอภิปรายผลการวิจัยทั้งหมดจำนวน 133 เล่ม (ร้อยละ 96.38) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่อภิปรายผลการวิจัยโดยใช้ทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากที่สุด จำนวน 100 เล่ม (ร้อยละ 75.18) รองลงมาคือการอภิปรายโดยใช้แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 18.05) มีงานวิจัยที่อภิปรายผลการวิจัยโดยไม่มีทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.76) และพบว่ามีงานวิจัยที่อภิปรายผลการวิจัยโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 3.10) ส่วนงานวิจัยที่ไม่มีการรายงานในส่วนของการอภิปรายผลการวิจัยมีจำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.62)

13. การให้ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีการรายงานการให้ข้อเสนอแนะในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และเพื่อขยายองค์ความรู้ รายละเอียดดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	3	2.17
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และเพื่อขยายองค์ความรู้	135	97.83
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 29 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และเพื่อขยายองค์ความรู้มากที่สุด จำนวน 135 เล่ม (ร้อยละ 97.83) และมีการรายงานข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพียงอย่างเดียวจำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 2.17)

14. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของเอกสารออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เอกสารกลุ่มที่เป็นภาษาไทย และเอกสารกลุ่มที่เป็นภาษาต่างประเทศ โดยจำแนกช่วงเวลาในการตีพิมพ์ของเอกสารออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ เอกสารกลุ่มที่มีการตีพิมพ์ในระหว่าง 0-5 ปี ที่งานวิจัยอยู่ระหว่างดำเนินการ เอกสารกลุ่มที่มีการตีพิมพ์ในระหว่าง 6-10 ปี ที่งานวิจัยอยู่ระหว่างดำเนินการ เอกสารกลุ่มที่มีการตีพิมพ์มาแล้วมากกว่า 10 ปี ที่งานวิจัยอยู่ระหว่างดำเนินการ และเอกสารกลุ่มที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ซึ่งพบว่าการรายงานประเภทของเอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย) ที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 5,642 เล่ม โดยแบ่งเอกสารต่างๆ ออกเป็น 37 ประเภท รายละเอียดดังตารางที่ 30 และมีการรายงานประเภทของเอกสารอ้างอิง(ภาษาต่างประเทศ) ที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 1,507 เล่ม โดยแบ่งเอกสารต่างๆ ออกเป็น 10 ประเภท รายละเอียดดังตารางที่ 30 และตารางที่ 31

ตารางที่ 30 ความถี่และร้อยละของเอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
1. หนังสือ	911 (38.41)	733 (42.42)	687 (46.86)	28 (36.84)	2,359 (41.81)
2. วารสาร	229 (9.65)	159 (9.20)	158 (10.78)	5 (6.58)	551 (9.77)
3. บทความใน หนังสือ	66 (2.78)	52 (3.01)	49 (3.34)	2 (2.63)	169 (3.00)
4. รายงานวิจัย/ ประเมิน	148 (6.64)	98 (5.67)	72 (4.91)	1 (1.32)	319 (5.65)
5. วิทยานิพนธ์ (ระดับมหาบัณฑิต)	533 (22.47)	461 (26.68)	332 (22.65)	1 (1.32)	1,327 (23.52)
5.1 จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	120 (22.51)	164 (35.57)	153 (46.08)	0 (0.00)	437 (32.93)
5.2 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	86 (16.14)	115 (24.95)	90 (27.11)	0 (0.00)	291 (21.93)
5.3 มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	129 (24.20)	92 (19.96)	57 (17.17)	0 (0.00)	278 (20.95)
5.4 มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	44 (8.26)	28 (6.07)	5 (1.51)	0 (0.00)	77 (5.80)
5.5 มหาวิทยาลัย ขอนแก่น	39 (7.32)	21 (4.56)	10 (3.01)	0 (0.00)	70 (5.28)
5.6 มหาวิทยาลัย ศิลปากร	26 (4.88)	7 (1.52)	2 (0.60)	0 (0.00)	35 (2.64)
5.7 มหาวิทยาลัย มหิดล	14 (2.63)	12 (2.60)	6 (1.81)	0 (0.00)	32 (2.41)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
5.8 มหาวิทยาลัย นเรศวร	17 (3.19)	3 (0.65)	1 (0.30)	0 (0.00)	21 (1.58)
5.9 มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	10 (1.88)	4 (0.87)	1 (0.30)	0 (0.00)	15 (1.13)
5.10 สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์	5 (0.94)	1 (0.22)	2 (0.60)	0 (0.00)	8 (0.60)
5.11 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	6 (1.13)	2 (0.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (0.60)
5.12 มหาวิทยาลัย บูรพา	3 (0.56)	3 (0.65)	2 (0.60)	0 (0.00)	8 (0.60)
5.13 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	2 (0.38)	3 (0.65)	2 (0.60)	0 (0.00)	7 (0.53)
5.14 มหาวิทยาลัย ทักษิณ	5 (0.94)	1 (0.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (0.45)
5.15 มหาวิทยาลัย รามคำแหง	4 (0.75)	1 (0.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.38)
5.16 มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช	3 (0.56)	1 (0.22)	1 (0.30)	0 (0.00)	5 (0.38)
5.17 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอม เกล้าพระนครเหนือ	3 (0.56)	1 (0.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.30)
5.18 สถาบันราช ภัฏอุบลราชธานี	1 (0.19)	2 (0.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.23)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
5.19 สถาบันราช	3	0	0	0	3
กัญสกลนคร	(0.56)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.23)
5.20 สถาบันราช	3	0	0	0	3
กัญนครปฐม	(0.56)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.23)
5.21 มหาวิทยาลัย	1	0	0	0	1
หัวเฉียว	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.22 มหาวิทยาลัย	1	0	0	0	1
เกริก	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.23 มหาวิทยาลัย	1	0	0	0	1
ร้อยเอ็ด	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.24 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญนครราชสีมา	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.25 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญพระนคร	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.26 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญกำแพงเพชร	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.27 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญสุรนารี	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.28 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญเลย	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.29 สถาบันราช	1	0	0	0	1
กัญเชียงราย	(0.19)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.08)
5.30 วิทยาลัยการ	0	0	0	1	1
ศึกษาประสานมิตร	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(100.0)	(0.08)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
5.31 วิทยาลัย ป้องกันราชอาณาจักร	1 (0.19)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.08)
6. วิทยานิพนธ์ (ระดับคุณวุฒิปริญญาตรี)	27 (1.14)	18 (1.04)	12 (0.82)	0 (0.00)	57 (1.01)
6.1 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	15 (55.56)	13 (72.22)	7 (58.33)	0 (0.00)	35 (61.40)
6.2 จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	8 (29.63)	4 (22.22)	5 (41.67)	0 (0.00)	17 (29.82)
6.3 มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	2 (7.41)	1 (5.56)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (5.26)
6.4 มหาวิทยาลัย ขอนแก่น	1 (3.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)
6.5 มหาวิทยาลัย นเรศวร	1 (3.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)
7. การอ้างอิงเอกสาร ขั้นทุติยภูมิ	11 (0.46)	4 (0.23)	2 (0.14)	1 (1.32)	18 (0.32)
7.1 หนังสือ	6 (54.55)	2 (50.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (44.44)
7.2 วารสาร	0 (0.00)	1 (25.00)	1 (50.0)	0 (0.00)	2 (11.11)
7.3 รายงานการ ประชุม	0 (0.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.56)
7.4 วิทยานิพนธ์	1 (9.09)	0 (0.00)	1 (50.0)	1 (100)	3 (16.67)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
7.5 บทความ	4 (36.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (22.22)
8. หนังสือแปล	0 (0.00)	1 (0.06)	3 (0.21)	0 (0.00)	4 (0.07)
9. เอกสารอัดสำเนา	201 (8.47)	59 (3.41)	59 (4.02)	18 (23.68)	337 (5.97)
9.1 หนังสือ	28 (13.93)	9 (15.25)	12 (20.34)	7 (38.89)	56 (16.62)
9.2 บทความ	1 (0.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.30)
9.3 รายงานวิจัย	21 (10.45)	7 (11.86)	6 (10.17)	0 (0.00)	34 (10.09)
9.4 โครงการ	4 (1.99)	2 (3.39)	1 (1.69)	0 (0.00)	7 (2.08)
9.5 รายงานการ ประชุม/อบรม/ สัมมนา	17 (8.46)	12 (20.34)	11 (18.64)	1 (5.56)	41 (12.17)
9.6 เอกสาร ประกอบวิชา/ การสอน	22 (10.95)	1 (1.69)	3 (5.08)	1 (5.56)	27 (8.01)
9.7 เอกสาร ประกอบการประชุม/ บรรยาย/อบรม	14 (6.97)	4 (6.78)	4 (6.78)	1 (5.50)	23 (6.82)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
9.8 คำบรรยาย/ คำสอน	7 (3.48)	4 (6.78)	2 (3.39)	0 (0.00)	13 (3.86)
9.9 เอกสาร วิชาการ	37 (18.41)	12 (20.34)	12 (20.34)	5 (27.78)	66 (19.58)
9.10 ข้อมูล/ สถิติ/ประวัติ	25 (12.44)	1 (1.69)	0 (0.00)	1 (5.56)	27 (8.01)
9.11 รายงาน ประเมิน/นิเทศ	5 (2.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (1.48)
9.12 ระเบียบ งาน	1 (0.50)	2 (3.39)	4 (6.78)	0 (0.00)	7 (2.08)
9.13 พระบรม ราชโองการ	1 (0.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.30)
9.14 รายงาน/ แผนงาน	7 (3.48)	2 (3.39)	3 (5.08)	0 (0.00)	12 (3.56)
9.15 เพิ่มสะสม งาน	2 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.59)
9.16 เอกสารไม่ ปรากฏสถานที่พิมพ์/ และหรือผู้แต่ง	9 (4.48)	3 (5.08)	1 (1.69)	2 (11.11)	15 (4.45)
10. ข้อมูล/สถิติ/ บันทึก	8 (0.34)	2 (0.12)	0 (0.00)	6 (7.89)	16 (0.28)
11. พจนานุกรม	6 (0.25)	7 (0.41)	9 (0.61)	0 (0.00)	22 (0.39)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
12. สารานุกรม	4 (0.17)	1 (0.06)	1 (0.07)	1 (1.32)	7 (0.12)
13. รายงาน/ โครงการ/แผนงาน	13 (0.55)	1 (0.06)	3 (0.20)	0 (0.00)	17 (0.30)
14. รายงานประเมิน/ นิเทศ	3 (0.13)	6 (0.35)	3 (0.20)	0 (0.00)	12 (0.22)
15. รายงานการ ประชุม/สัมมนา	7 (0.30)	16 (0.93)	11 (0.75)	0 (0.00)	34 (0.60)
16. หนังสือพิมพ์	9 (0.38)	2 (0.12)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (0.19)
16.1 ไทยรัฐ	4 (44.44)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (36.36)
16.2 มติชน	1 (11.11)	2 (100)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (27.27)
16.3 เดลินิวส์	2 (22.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (18.18)
16.4 ข่าวสด	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (9.09)
16.5 พิมพ์ไทย	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (9.09)
17. เอกสาร ประกอบการสอน	28 (1.18)	29 (1.68)	33 (2.25)	5 (6.58)	95 (1.68)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
18. เอกสารประกอบ					
การประชุม/สัมมนา/ อบรม	13 (0.55)	25 (1.45)	10 (0.68)	1 (1.32)	49 (0.87)
19. คำสอน/ คำบรรยาย	12 (0.51)	7 (0.41)	7 (0.48)	3 (3.95)	29 (0.51)
20. เอกสารวิชาการ	25 (1.05)	14 (0.81)	5 (0.34)	2 (2.63)	46 (0.82)
21. การสัมภาษณ์	51 (2.15)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	51 (0.90)
22. เว็บไซต์	21 (0.89)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	21 (0.37)
23. แผนพัฒนา การศึกษาแห่งชาติ	19 (0.80)	17 (0.98)	5 (0.34)	0 (0.00)	41 (0.73)
24. พระราชบัญญัติ	16 (0.67)	8 (0.46)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (0.43)
25. สารานุกรม	3 (0.13)	1 (0.06)	1 (0.07)	1 (1.32)	6 (0.11)
26. แดงการณ	1 (0.04)	3 (0.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.07)
27. จุลสาร	1 (0.04)	0 (0.00)	1 (0.07)	1 (1.32)	3 (0.05)
28. รายการโทรทัศน์	2 (0.08)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.04)

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
29. ราชกิจจา นุเบกษา	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.14)	0 (0.00)	2 (0.04)
30. รัฐธรรมนูญ	1 (0.04)	1 (0.06)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.04)
31. พระราชนิพนธ์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.07)	0 (0.00)	1 (0.02)
32. ปาถกฐา	0 (0.00)	1 (0.06)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
33. วิทยาสาร	0 (0.00)	1 (0.06)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
34. แผ่นพับ	0 (0.00)	1 (0.06)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
35. ซีดี	1 (0.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
36. หนังสือพระราช ทานเพลิงศพ	1 (0.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
37. การค้นคว้าอิสระ (ม.มหาสารคาม)	1 (0.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.02)
รวม	2,372 (42.04)	1,728 (30.63)	1,466 (25.98)	76 (1.35)	5,642 (100.0)

จากตารางที่ 30 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานเอกสารที่ใช้ในการวิจัยประเภทหนังสือมากที่สุด

จำนวน 2,359 เล่ม (ร้อยละ 41.81) รองลงมาคือการอ้างอิงวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1,327 เล่ม (ร้อยละ 23.52) ซึ่งมีจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่ได้รับการอ้างอิงรวมทั้งหมด 31 สถาบัน โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 437 เล่ม (ร้อยละ 32.93) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 291 เล่ม (ร้อยละ 21.93) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 278 เล่ม (ร้อยละ 20.95)

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงปีที่ตีพิมพ์เอกสารอ้างอิงภาษาไทยออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ กลุ่มที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ และกลุ่มที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ เมื่อวิเคราะห์จากปีที่ตีพิมพ์ของเอกสารอ้างอิง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการอ้างอิงเอกสารกลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการมากที่สุด จำนวน 2,372 เล่ม (ร้อยละ 42.04) รองลงมาคือ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 1,728 เล่ม (ร้อยละ 30.63) และกลุ่มที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 1,466 เล่ม (ร้อยละ 25.98) ตามลำดับ ส่วนเอกสารที่ไม่ปรากฏปีที่ตีพิมพ์มีจำนวน 76 เล่ม (ร้อยละ 1.35) และพบว่ามีรายการเอกสารอ้างอิงที่ไม่สามารถระบุรายละเอียดต่างๆ ได้ จำนวน 1 เล่ม เนื่องจากตัวหนังสือที่ปรากฏไม่ชัดเจน

ตารางที่ 31 ความถี่และร้อยละของเอกสารอ้างอิง (ภาษาต่างประเทศ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาต่างประเทศ)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า	ไม่ปรากฏ	รวม ทั้งหมด
	0-5ปี	6-10ปี	10ปี	ปีที่พิมพ์	
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	
1. หนังสือ	52 (32.21)	113 (36.69)	586 (57.17)	10 (45.45)	761 (50.50)
2. วารสาร	29 (19.08)	64 (20.78)	167 (16.29)	7 (31.82)	267 (17.72)
3. บทความใน หนังสือ	0 (0.00)	7 (2.27)	49 (4.78)	1 (4.55)	57 (3.78)

ตารางที่ 31 (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย)	ในระหว่าง	ในระหว่าง	มากกว่า10	ไม่ปรากฏปี	รวม
	0-5ปี	6-10ปี	ปี	ที่พิมพ์	ทั้งหมด
	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)
4. งานวิจัย	37 (24.34)	103 (33.44)	127 (12.39)	2 (9.09)	269 (17.85)
5. พจนานุกรม	0 (0.00)	1 (0.32)	33 (3.22)	2 (9.09)	36 (2.39)
6. เอกสารประกอบ					
การประชุม /สัมมนา/ อบรม	1 (0.66)	6 (1.95)	6 (0.59)	0 (0.00)	13 (0.86)
7. การอ้างอิงเอกสาร ชั้นทุติยภูมิ	0 (0.00)	2 (0.65)	36 (3.51)	0 (0.00)	38 (2.52)
7.1 เอกสารภาษา ไทย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (2.78)	0 (0.00)	1 (2.63)
7.2 เอกสารภาษา ต่างประเทศ	0 (0.00)	2 (100.0)	32 (88.89)	0 (0.00)	34 (89.47)
7.3 วิทยานิพนธ์ ไทย	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (8.33)	0 (0.00)	3 (7.90)
8. เอกสารวิชาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.49)	0 (0.00)	5 (0.33)
9. หนังสือแปล	2 (1.32)	1 (0.32)	4 (0.39)	0 (0.00)	7 (0.46)
10. เว็บไซต์	31 (20.39)	11 (3.57)	12 (1.17)	0 (0.000)	54 (3.58)
รวม	152 (10.09)	308 (20.44)	1,025 (68.02)	22 (1.46)	1,507 (100.0)

จากตารางที่ 31 ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานเอกสารภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการวิจัย ประเภทหนังสือมากที่สุด จำนวน 761 เล่ม (ร้อยละ 50.50) รองลงมาคือการอ้างอิงงานวิจัย จำนวน 269 เล่ม (ร้อยละ 17.85) และวารสาร จำนวน 267 เล่ม (ร้อยละ 17.72)

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงปีที่ตีพิมพ์เอกสารอ้างอิงออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ กลุ่มที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ และกลุ่มที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ เมื่อวิเคราะห์จากปีที่ตีพิมพ์ของเอกสารอ้างอิง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการอ้างอิงเอกสารกลุ่มที่ตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการมากที่สุด จำนวน 1,025 เล่ม (ร้อยละ 68.02) รองลงมาคือ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 308 เล่ม (ร้อยละ 20.44) และกลุ่มที่มีการตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0 -5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ น้อยที่สุด จำนวน 152 เล่ม (ร้อยละ 10.29) ตามลำดับ ส่วนเอกสารที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์มีจำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 1.46) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์จำนวน 3 เล่ม ที่ไม่มีการอ้างอิงในเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 4 ด้านผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ด้านผลการวิจัยที่ได้ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อของการรายงานผลการวิจัยที่ได้ออกเป็น 2 ส่วน คือ ความสอดคล้องของผลการวิจัยกับสมมติฐานการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องของผลการวิจัยกับสมมติฐานการวิจัย

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่ามีงานวิจัยที่ไม่มีสมมติฐานการวิจัย งานวิจัยที่มีผลการวิจัยสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และมีงานวิจัยที่มีผลการวิจัยสอดคล้องและ

ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยเพียงบางข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ความถี่และร้อยละของความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับสมมติฐานการวิจัย

ความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับสมมติฐานการวิจัย	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่มีสมมติฐานการวิจัย	116	84.06
2. มีสมมติฐานการวิจัย	22	15.94
สอดคล้อง	13	59.09
ไม่สอดคล้อง	2	9.09
สอดคล้องบางข้อและไม่สอดคล้องบางข้อ	7	31.82
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 32 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ไม่มีสมมติฐานการวิจัยมากที่สุด จำนวน 116 เล่ม (ร้อยละ 83.82) มีงานวิจัยที่มีสมมติฐานการวิจัยจำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 15.94) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยมากที่สุด จำนวน 13 เล่ม (ร้อยละ 59.09) รองลงมาคือผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องบางข้อและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยบางข้อ จำนวน 7 เล่ม (ร้อยละ 31.82) ส่วนผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยมีน้อยที่สุด จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 9.09)

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม พบว่าการรายงานเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มของบุคคลและกลุ่มของหน่วยงานที่พบว่ามีการรายงานในงานวิจัยรายละเอียด ดังตารางที่ 33 และตารางที่ 34 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 33 ความถี่และร้อยละของบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้

บุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
1. ครู/อาจารย์	107	37.15
2. ผู้บริหาร	75	26.04
3. บุคลากรทางการศึกษา	24	8.33
4. ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้อง	19	6.60
5. ผู้ปกครอง	13	4.51
6. ศิษยานิเทศ	13	4.51
7. ชุมชน	12	4.17
8. นักเรียน/นักศึกษา	8	2.78
9. บุคลากรสาธารณสุข	6	2.08
10. นักวิจัย	4	1.39
11. สื่อมวลชน	3	1.04
12. ผู้วิจัย	2	0.69
13. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลและจังหวัด	2	0.69
รวม	288	100.0

จากตารางที่ 33 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า งานวิจัยที่รายงานเกี่ยวกับบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กลุ่มของครู/อาจารย์ ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ศิษยานิเทศ ชุมชน นักเรียน/นักศึกษา บุคลากรสาธารณสุข นักวิจัย สื่อมวลชน ผู้วิจัย และ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลและจังหวัด โดยกลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่ คือ กลุ่มของครู/อาจารย์ จำนวน 107 เล่ม (ร้อยละ 37.15) รองลงมาคือกลุ่มของผู้บริหาร จำนวน 75 เล่ม (ร้อยละ 26.04) ส่วนกลุ่มที่พบว่ามีกรรายงานถึงน้อยที่สุดคือบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลและจังหวัด จำนวน และผู้วิจัย จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 0.69)

ตารางที่ 34 ความถี่และร้อยละของหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้

หน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
1. กองทุนสนับสนุนการวิจัย	4	23.53
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	2	11.76
3. หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	2	11.76
4. สำนักงานการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร	1	5.88
5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	1	5.88
6. กรมการศึกษานอกโรงเรียน	1	5.88
7. โรงเรียนเตรียมทหาร	1	5.88
8. กรมปศุสัตว์	1	5.88
9. สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	5.88
10. สำนักอนามัย	1	5.88
11. องค์การบริหารส่วนตำบลและจังหวัด	1	5.88
12. รัฐบาล	1	5.88
รวม	17	100.0

จากตารางที่ 34 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย และประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 พบว่า งานวิจัยที่รายงานเกี่ยวกับหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรมการศึกษานอกโรงเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร กรมปศุสัตว์ สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักอนามัย องค์การบริหารส่วนตำบลและจังหวัด และรัฐบาล โดยหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ส่วนใหญ่ คือ กองทุนสนับสนุนการวิจัย จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 23.53) รองลงมาคือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 11.76) ส่วนหน่วยงานอื่นๆ มีการรายงาน จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 5.88)

ข้อวิจารณ์

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ผู้วิจัยขอวิจารณ์ตามข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

1. เมื่อแบ่งประเภทของงานวิจัยโดยยึดลักษณะวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มากที่สุด จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 94.93) เนื่องจากการวิจัยทางการศึกษส่วนใหญ่มุ่งเน้นการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ที่เน้นถึงการศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งนักวิจัยไม่สามารถไปจัดสร้างสถานการณ์หรือควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ การวิจัยลักษณะนี้เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่จึงเป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543)

2. งานวิจัยที่มีเนื้อหาด้านการวิจัย พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 91 เล่ม (ร้อยละ 64.46) โดยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะการวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยาย ประกอบกับรูปแบบวิธีการวิจัยมีขั้นตอนไม่ซับซ้อนและใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่นาน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543) และนิสิตทุกคนสามารถดำเนินการวิจัยได้ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอยู่ในสังกัดหน่วยงานใดก็ตาม ซึ่งต่างจากงานวิจัยด้านการประเมิน เช่น การประเมินโครงการหรือการประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยควรจะปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือหลักสูตรที่ตนเองกำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งถ้าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานดังกล่าวต้องมีการขออนุญาตเจ้าของงานหรือโครงการนั้นๆ เสียก่อน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการวิจัยและหลักสูตรสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา ไม่มีวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลที่หลากหลาย งานวิจัยที่มีเนื้อหาด้านการประเมินและการวัดผลจึงปรากฏอยู่เป็นจำนวนน้อย

3. งานวิจัยที่มีเนื้อหาด้านการวัดผล พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 26 เล่ม (ร้อยละ 19.85) โดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่สร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผลมากที่สุด จำนวน 14 เล่ม (ร้อยละ 53.85) เนื่องจากหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาได้บรรจุวิชาการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามมาตรฐานไว้ในหลักสูตร (งานบริการการศึกษาและงานนโยบายและแผน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2551) นิสิตจึงมีความเชี่ยวชาญทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่นๆ และสอดคล้องกับแนวความคิดของ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2549) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดรายวิชาในหลักสูตรการเรียนการสอน จะมีผลต่อการสร้างวัฒนธรรม

ในการทำงานวิจัย

4. งานวิจัยที่มีเนื้อหาด้านการประเมิน พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 14 เล่ม (ร้อยละ 10.69) โดยมีงานประเมินที่ไม่มีรูปแบบการประเมินมากที่สุดจำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 78.57) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์ (2545) ที่กล่าวถึงรูปแบบการประเมินไว้ว่า การประเมินที่ดีไม่ควรยึดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ควรมีการนำรูปแบบต่างๆมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพ บริบทของเรื่องที่เรามุ่งศึกษา เนื่องจากการประเมินเป็นการมุ่งหาความจริงในขอบเขตที่เฉพาะ เพื่ออธิบายความเกี่ยวข้องของตัวแปรในบริบทนั้น โดยไม่ต้องแสวงหาความจริงในระดับกว้างเหมือนการวิจัย การนำผลการประเมินไปใช้จึงจำกัดในขอบเขตที่เฉพาะเช่นกัน

5. เมื่อแบ่งประเภทของการวิจัยตามลักษณะและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ประกอบด้วยงานวิจัยที่เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มากที่สุด จำนวน 68 เล่ม (ร้อยละ 49.28) รองลงมาคือ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 56 เล่ม (ร้อยละ 40.58) และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีจำนวนน้อยที่สุด 14 เล่ม (ร้อยละ 10.14) จะสังเกตได้ว่างานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงปริมาณที่ผสมผสานงานวิจัยเชิงคุณภาพไว้ด้วยมีจำนวนใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Pophamc (1993 อ้างถึงใน โชคชัย สิริพนมณี, 2540) ที่กล่าวไว้ว่า นักวิจัยทางการศึกษาและนักสังคมศาสตร์นิยมเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยวิธีการเชิงคุณภาพช่วยให้ข้อมูลที่หลากหลายและเจาะลึก ส่วนวิธีเชิงปริมาณจะได้ข้อมูลที่กว้างในเรื่องนั้นๆ โดย Johnson and Onwuegbusie (2004 : 20) ได้กล่าวถึงแนวโน้มของการวิจัยทางการศึกษาไว้ว่า รูปแบบวิธีการวิจัยจะปรับเปลี่ยนจากการวิจัยเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียวเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix-model research) ซึ่งเป็นการผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณภายในขั้นตอนหรือข้ามขั้นตอน และวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix-method research) เป็นการนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีการวิจัยเชิงปริมาณมารวมกันศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกัน

6. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของนักเรียน ครูอาจารย์ และผู้บริหาร ในระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 29.55, 24.40 และ 17.53) ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัย ของฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549) เรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ และผลการวิจัยของธารีณี พลเยี่ยม (2547) เรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่พบว่า ประชากร/กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ใน

ระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในด้านการประถมศึกษา หรือกลุ่มนักเรียนและบุคลากรด้านการศึกษามีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการรายงานเกี่ยวกับกรอบแนวคิดในการวิจัยจำนวน 114 เล่ม (ร้อยละ 82.61) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานกรอบแนวคิดในการวิจัยจำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 17.39) ซึ่งเป็นเพียงข้อสรุปจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ เท่านั้น แต่ไม่ได้รายงานรายละเอียดเกี่ยวกับข้อค้นพบที่ได้จากการเอกสารที่เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในการดำเนินการวิจัยของตนเอง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านิสิตมีความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับความเข้าใจหรืออาจจะไม่เห็นความสำคัญในการเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัยก็เป็นได้ โดยบุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิจัยทุกเรื่องควรมีกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อสรุปและแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งช่วยกำหนดตัวแปรให้เกิดความชัดเจน ได้แนวทางในการสร้างเครื่องมือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ดังนั้น วิทยานิพนธ์ในทุกเล่มควรมีกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการดำเนินการวิจัย และผู้อ่านงานวิจัยเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ศึกษามากขึ้น

8. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น จำนวน 86 กลุ่ม (ร้อยละ 63.24) และวิธีการที่พบมากที่สุด คือการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (ร้อยละ 34.88) มีงานวิจัยที่รายงานการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นจำนวน 48 กลุ่ม (ร้อยละ 35.29) ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด และมีงานวิจัยที่ไม่รายงานถึงวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม (ร้อยละ 1.47) ซึ่งบุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มตัวอย่างว่า ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดีทุกๆ หน่วยของประชากรต้องมีโอกาสในการถูกเลือกอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร และสามารถสรุปอ้างอิงไปยังประชากรได้ ส่วนงานวิจัยที่มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ส่วนใหญ่เป็นการเจาะจงกลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่ผู้วิจัยต้องการข้อมูลในเชิงลึกและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการดำเนินการวิจัยโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และตอบโจทย์การวิจัยได้ตรงที่สุด

9. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จำนวน 307 ฉบับ (ร้อยละ 94.75) รองลงมาคือเครื่องมือที่ดัดแปลงจากผู้อื่น จำนวน 15 ฉบับ (ร้อยละ 4.63) และเครื่องมือที่นำของผู้อื่นมาใช้จำนวน 2 ฉบับ (ร้อยละ 0.62) ซึ่งพรทิพย์ ไชยโส (2545) ที่กล่าวไว้ว่า เครื่องมือที่คิดรวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด ผู้วิจัยอาจนำเครื่องมือของผู้อื่นมาใช้

หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะงานวิจัย หรืออาจสร้างเครื่องมือขึ้นมาเองก็ได้ เนื่องจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันทั้งในด้านของตัวแปร กลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และบริบทแวดล้อม ดังนั้นส่วนใหญ่ผู้วิจัยจึงนิยมสร้างเครื่องมือขึ้นเองเพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

10. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่าจำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ส่วนใหญ่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ร้อยละ 46.02) สอดคล้องกับผลการวิจัยของฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549) เรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่พบว่าจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ส่วนใหญ่ใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่หลากหลายและเป็นฉันทามติ และจากเครื่องมือจำนวน 324 ฉบับ พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการรายงานการทดลองใช้เครื่องมือ (ร้อยละ 71.91) ซึ่งพรทิพย์ ไชยโส (2545) และบุญชม ศรีสะอาด (2540) ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดหรือรวบรวมข้อมูลเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัย ผลการวัดจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับเครื่องมือวัด ดังนั้นการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนหรือหลังการนำไปใช้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

11. การเก็บรวบรวมข้อมูล วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง (ร้อยละ 82.61) รองลงมาคือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและเก็บรวบรวมทางไปรษณีย์ (ร้อยละ 7.97) และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์เพียงวิธีเดียวมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.80) ซึ่งฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549) ได้กล่าวไว้ว่า ผลที่ได้จากการวิจัยจะถูกต้องและน่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้วิจัย ดังนั้นคุณภาพของวิทยานิพนธ์สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา จึงขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของนิสิตด้วยเช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 จำนวน 138 เล่ม โดยการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวแปรในการสังเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และด้านผลการวิจัย ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลสำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษาได้สารสนเทศ สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตและได้แนวทางในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ระดับมหบัณฑิต ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 138 เล่ม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์จากหนังสือ เอกสาร คู่มือ และงานวิจัย กำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และนำไปสู่การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินทางการศึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อดูความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีความตรงตามเนื้อหา และเพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพเพิ่มขึ้นจึงนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง กับวิทยานิพนธ์จำนวนครั้งละ 20 เล่ม เพื่อตรวจสอบความตรง ความสอดคล้องและครบถ้วนของรายการในการสังเคราะห์ และให้นิสิตสาขาวิจัยและประเมินจำนวน 2 คน นำเครื่องมือไปทดลองใช้เก็บข้อมูลกับวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยก่อนที่จะนำเครื่องมือไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเองทุกขั้นตอน โดยรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ตามรายการที่ได้สืบค้นไว้ จากสำนักหอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเกี่ยวกับการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยนำเสนอเป็น 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และด้านผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ด้านข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์สรุปได้ ดังนี้

1.1 ปีที่มีการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จจำนวนมากที่สุดคือปี พ.ศ. 2542 จำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 8.70) รองลงมาคือปี พ.ศ. 2536 พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2551 จำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 7.97) ส่วนปีที่มีการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จจำนวนน้อยที่สุดคือปี พ.ศ. 2535 จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 1.45) และในช่วงปีการศึกษา 2535-2546 มีวิทยานิพนธ์ถูกประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 1.10) ระดับดี จำนวน 31 เล่ม (ร้อยละ 34.06) และไม่มีระดับในการประเมิน จำนวน 59 เล่ม (ร้อยละ 64.84) (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ยกเลิกระบบการประเมินวิทยานิพนธ์ในปี พ.ศ. 2546)

1.2 วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีจำนวนวัตถุประสงค์ จำนวน 1 ข้อ มากที่สุด 58 เล่ม (ร้อยละ 42.03) รองลงมาคือมีจำนวนวัตถุประสงค์ 2 ข้อ จำนวน 41 เล่ม (ร้อยละ 29.71) และวิทยานิพนธ์ที่มีวัตถุประสงค์จำนวน 5 ข้อ มีจำนวนน้อยที่สุด 1 เล่ม (ร้อยละ 0.72) ซึ่งพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆจำนวนมากที่สุด 141 ข้อ (ร้อยละ 53.01) ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพ/ปัญหา/ความต้องการ/สาเหตุ มากที่สุดจำนวน 59 ข้อ (ร้อยละ 41.84) รองลงมาคือกลุ่มของวัตถุประสงค์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหรือพัฒนา 56 ข้อ (ร้อยละ 21.05) ซึ่งเป็นการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือมากที่สุด จำนวน 22 ข้อ (ร้อยละ 39.29) และมีงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัย จำนวนน้อยที่สุด 3 ข้อ (ร้อยละ 1.13)

1.3 ข้อมูลในภาคผนวกที่ถูกรายงานมากที่สุด คือข้อมูลของเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ ดำเนินการวิจัย จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 23.10) รองลงมาได้แก่ รายชื่อบุคคล/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 113 เล่ม (ร้อยละ 19.93) ส่วนข้อมูลในภาคผนวกที่มีการรายงานน้อยที่สุด จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.18) ได้แก่ คำจำกัดความ โครงการที่ใช้ในการวิจัย โปรแกรมคำสั่งสำเร็จรูปที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูล พ.ร.บ./ประกาศกระทรวง ทบวง กรม คำสั่งมหาเถรสมาคมและกฤษฎีกาสำหรับมกุฎราชวิทยาลัย โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียน โมเดลชิปปา และตัวอย่างบันทึกภาคสนาม

2. ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย สรุปได้ว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านการวิจัยมากที่สุด จำนวน 91 เล่ม (ร้อยละ 69.46) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด จำนวน 45 เล่ม (ร้อยละ 49.45) รองลงมาคืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเฉพาะกรณี จำนวน 18 เล่ม (ร้อยละ 19.78) รองลงมาคืองานวิจัยด้านการวัดผล จำนวน 26 เล่ม (ร้อยละ 19.85) โดยเป็นการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผลด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย (วัดสองด้านร่วมกัน) มากที่สุด จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 28.57) และรองลงมาคือการสร้างหรือพัฒนาแบบวัดด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็นจำนวนเท่ากัน ประเภทละ 3 เล่ม (ร้อยละ 21.43) ส่วนงานวิจัยด้านการประเมิน มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 14 เล่ม (ร้อยละ 10.69) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมากที่สุด จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 42.86) รองลงมาคืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินโครงการ จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 35.71)

3. ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย สรุปได้ดังนี้

3.1 วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ประกอบด้วยงานวิจัยที่เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุด จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 94.93) รองลงมาคือ การวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 4.35) และการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงแค่ 1 เล่ม (ร้อยละ 0.72) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มากที่สุด จำนวน 68 เล่ม (ร้อยละ 49.28) รองลงมาคือ

การวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ จำนวน 56 เล่ม (ร้อยละ 40.58) และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีจำนวนน้อยที่สุด 14 เล่ม (ร้อยละ 10.14)

3.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด จำนวน 76 เล่ม (ร้อยละ 55.07) รองลงมาคือกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากประชากร จำนวน 39 เล่ม (ร้อยละ 28.26) กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทั้งจากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง(เนื่องจากวิทยานิพนธ์บางเล่มศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายจำนวนหลายกลุ่ม) จำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 15.94) และกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาจากข้อมูลจำลองมีน้อยที่สุด จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.73) ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 45.35) รองลงมาคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 33.72) และเป็นนักเรียน/ นักศึกษากลุ่มการศึกษานอกโรงเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.16) รองลงมาคือกลุ่มของครู/อาจารย์ (ร้อยละ 24.40) ซึ่งเป็นครูระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 45.07) รองลงมาคือครูระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 32.39) และเป็นครูระดับปฐมวัยและครูจากกลุ่มการศึกษานอกโรงเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.82)

3.3 รูปแบบกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือแบบความเรียง จำนวน 62 เล่ม (ร้อยละ 54.39) รองลงมาคือรูปแบบตารางประกอบความเรียง จำนวน 37 เล่ม (ร้อยละ 32.46) ส่วนรูปแบบที่ใช้มีน้อยที่สุดคือแบบความเรียง ตาราง และแผนภาพ จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 2.63) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานกรอบแนวคิดในการวิจัยจำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 17.39)

3.4 มีงานวิจัยที่รายงานการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น จำนวน 86 กลุ่ม (ร้อยละ 63.43) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด (ร้อยละ 34.88) รองลงมาคือใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (ร้อยละ 33.72) ส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีการรายงานน้อยที่สุดคือ การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (ร้อยละ 10.47) และมีงานวิจัยที่รายงานการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นจำนวน 48 กลุ่ม (ร้อยละ 35.29) ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด (ร้อยละ 81.25) และมีวิทยานิพนธ์ที่ไม่รายงานถึงวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม (ร้อยละ 1.47)

3.5 การรายงานเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่าเครื่องมือส่วนใหญ่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองมีมากที่สุด จำนวน 307 ฉบับ (ร้อยละ 94.75) โดยแบบสัมภาษณ์มีจำนวนมากที่สุด 98 ฉบับ (ร้อยละ 31.92) รองลงมาคือแบบสอบถาม จำนวน 87 ฉบับ (ร้อยละ 28.34) และเครื่องมือที่มีน้อยที่สุดคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพียง 1 บทเรียน (ร้อยละ 0.33)

ส่วนเครื่องมือที่คัดแปลงจากผู้อื่น มีจำนวน 15 ฉบับ (ร้อยละ 4.63) และเครื่องมือที่นำของผู้อื่นมาใช้ มีน้อยที่สุด จำนวน 2 ฉบับ (ร้อยละ 0.62) โดยจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่ามีการวิจัยที่มีการใช้เครื่องมือน้อยที่สุดจำนวน 1 รูปแบบ และใช้เครื่องมือมากที่สุด จำนวน 6 รูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่พบว่ามีการใช้เครื่องมือจำนวน 2 รูปแบบมากที่สุด รวม 47 เล่ม (ร้อยละ 34.06) รองลงมาคือมีการใช้เครื่องมือจำนวน 1 รูปแบบ รวม 42 เล่ม (ร้อยละ 30.43) และมีวิทยานิพนธ์จำนวนน้อยที่สุด 4 เล่ม (ร้อยละ 2.30) ที่มีการใช้เครื่องมือถึง 6 ชนิด ในการดำเนินการวิจัย

3.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวนมากที่สุด 113 เล่ม (ร้อยละ 81.88) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (ร้อยละ 46.02) โดยพบว่างานวิจัยที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญน้อยที่สุด 1 คน ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่สุด 18 คน ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จำนวนกลุ่มละ 1 เล่ม (ร้อยละ 0.89) และมีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 25 เล่ม (ร้อยละ 18.12) และจากเครื่องมือจำนวน 324 ฉบับ ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 ฉบับ (ร้อยละ 34.88) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 74 ฉบับ (ร้อยละ 65.49) รองลงมาคือกลุ่มที่มีการรายงานการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลอง จำนวน 78 ฉบับ (ร้อยละ 24.07) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 53 ฉบับ (ร้อยละ 67.95) กลุ่มที่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 ฉบับ (ร้อยละ 5.86) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีการทดลองใช้ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 17 ฉบับ (ร้อยละ 89.47) กลุ่มที่รายงานการทดลองใช้แต่ไม่รายงานลักษณะของกลุ่มที่ทดลองและจำนวนครั้งที่ทดลองจำนวน 23 ฉบับ (ร้อยละ 7.10) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่รายงานการทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 91 ฉบับ (ร้อยละ 28.09)

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยส่วนใหญ่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย จำนวนมากที่สุด 114 เล่ม (ร้อยละ 82.61) รองลงมาเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและทางไปรษณีย์ จำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 7.97) งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ จำนวนน้อยที่สุด 8 เล่ม (ร้อยละ 5.80) และพบว่ามีงานวิจัยที่ไม่มีการรายงานวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.62)

3.8 การได้รับข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง/ประชากร พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลกลับทั้งหมด จำนวน 33 เล่ม (ร้อยละ 23.91) รองลงมาคือได้รับข้อมูลกลับคืนในช่วง

ร้อยละ 90-99 จำนวน 17 เล่ม (ร้อยละ 12.32) และพบว่าการรายงานการได้รับข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง/ประชากร น้อยที่สุดคือ ในช่วงร้อยละ 60-66 จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 2.90) ซึ่งช่วงระยะเวลาที่ใช้เวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าน้อยกว่า 1 เดือน ถึง 9 เดือน โดยวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน จำนวน 16 เล่ม (ร้อยละ 11.60) รองลงมาคือใช้ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน จำนวน 14 เล่ม (ร้อยละ 10.15) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการรายงานระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 61 เล่ม (ร้อยละ 44.20)

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการรายงานวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐานมากที่สุด (ร้อยละ 64.46) ซึ่งการวิเคราะห์ที่มีการรายงานมากที่สุด คือค่าร้อยละ (ร้อยละ 25.95) และค่าความถี่ (ร้อยละ 24.32) ตามลำดับ รองลงมาคือวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (ร้อยละ 13.24) มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการศึกษาความสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.50) โดยส่วนใหญ่วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน มากที่สุด (ร้อยละ 33.33) และใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบ (ร้อยละ 10.80) สถิติที่มีการรายงานมากที่สุด คือ t-test (ร้อยละ 57.14) และ ANOVA (ร้อยละ 42.86)

3.10 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมากที่สุดคือ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จำนวน 29 เล่ม (ร้อยละ 69.05) รองลงมา คือ โปรแกรม SPSS จำนวน 6 เล่ม (ร้อยละ 14.29) ส่วนโปรแกรมอื่นๆ ได้แก่ โปรแกรม Item Analysis โปรแกรมสำเร็จรูป HLM (วิเคราะห์หัพระดับ) โปรแกรมสำเร็จรูป Multi Variance โปรแกรม Lotus 1-2-3 โปรแกรม Micro CAT โปรแกรมภาษาฟอร์แทรม (ฟังก์ชันอินโฟเมชัน 1) โปรแกรมสำเร็จรูป B-Index มีการรายงานเพียงรูปแบบละ 1 เล่ม (ร้อยละ 2.38) เท่านั้น

3.11 งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้รูปแบบตารางประกอบความเรียงในการนำเสนอข้อมูลมากที่สุด จำนวน 131 เล่ม (ร้อยละ 36.29) รองลงมาคือรูปแบบความเรียง จำนวน 162 เล่ม (ร้อยละ 44.88) ส่วนรูปแบบแผนภาพ/แผนผังมีการรายงานจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 25 เล่ม (ร้อยละ 6.92)

3.12 มีงานวิจัยที่รายงานการอภิปรายผลการวิจัยทั้งหมด จำนวน 133 เล่ม (ร้อยละ 96.38) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่อภิปรายผลการวิจัยโดยใช้ทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากที่สุด จำนวน 100 เล่ม (ร้อยละ 75.18) รองลงมาคือใช้โดยใช้แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 18.05) มีงานวิจัยที่อภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 3.01) พบว่ามีงานวิจัยที่อภิปรายผลการวิจัยโดยไม่มีทั้งแนวคิด/ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.76) และมีงานวิจัยที่ไม่มีการรายงานในส่วนของอภิปรายผลการวิจัยจำนวน 5 เล่ม (ร้อยละ 3.62)

3.13 งานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และเพื่อขยายองค์ความรู้มากที่สุด จำนวน 135 เล่ม (ร้อยละ 97.83) และมีการรายงานข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพียงอย่างเดียวจำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 2.17)

3.14 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานเอกสารที่ใช้ในการวิจัยประเภทหนังสือมากที่สุด จำนวน 2,359 เล่ม (ร้อยละ 41.81) รองลงมาก็คือการอ้างอิงวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1,327 เล่ม (ร้อยละ 23.52) ซึ่งมีจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่ได้รับการอ้างอิงรวมทั้งหมด 31 สถาบัน โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 437 เล่ม (ร้อยละ 32.93) รองลงมาก็คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 291 เล่ม (ร้อยละ 21.93) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 278 เล่ม (ร้อยละ 20.95) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีการอ้างอิงเอกสารกลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการมากที่สุด จำนวน 2,372 เล่ม (ร้อยละ 42.04) รองลงมาก็คือ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 1,728 เล่ม (ร้อยละ 30.63) และกลุ่มที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 1,466 เล่ม (ร้อยละ 25.98) ตามลำดับ ส่วนเอกสารที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์มีจำนวน 76 เล่ม (ร้อยละ 1.35) และพบว่ามีรายการเอกสารอ้างอิงที่ไม่สามารถระบุรายละเอียดต่างๆ ได้จำนวน 1 เล่ม เนื่องจากตัวหนังสือที่ปรากฏไม่ชัดเจน ส่วนการรายงานเอกสารภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการวิจัยประเภทหนังสือมากที่สุด จำนวน 761 เล่ม (ร้อยละ 50.50) รองลงมาก็คือการอ้างอิงงานวิจัยจำนวน 269 เล่ม (ร้อยละ 17.85) และวารสาร จำนวน 267 เล่ม (ร้อยละ 17.72) งานวิจัยส่วนใหญ่มีการอ้างอิงเอกสารกลุ่มที่ตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการมากที่สุด จำนวน 1,025 เล่ม (ร้อยละ 68.02) รองลงมาก็คือ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำนวน 308 เล่ม (ร้อยละ 20.44) และกลุ่มที่มีการตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่งานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ น้อยที่สุด จำนวน 152 เล่ม (ร้อยละ 10.29) ตามลำดับ ส่วนเอกสารที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์มีจำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 1.46) และพบว่ามีวิทยานิพนธ์จำนวน 3 เล่ม ที่ไม่มีการอ้างอิงในเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ

4. ด้านผลการวิจัย

ผลจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ด้านผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

4.1 งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่มีสมมติฐานการวิจัยมากที่สุด จำนวน 116 เล่ม (ร้อยละ 83.82) มีงานวิจัยที่มีสมมติฐานการวิจัยจำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 15.94) ซึ่งส่วนใหญ่มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยมากที่สุด จำนวน 13 เล่ม (ร้อยละ 59.09) รองลงมาคือผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยบางส่วน จำนวน 7 เล่ม (ร้อยละ 31.82) ส่วนผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานมีน้อยที่สุด จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 9.09)

4.2 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า มีงานวิจัยที่รายงานเกี่ยวกับบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กลุ่มของครู/อาจารย์ ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศ ชุมชน นักเรียน/นักศึกษา บุคลากรสาธารณสุข นักวิจัย สื่อมวลชน ผู้วิจัย และบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่ คือ กลุ่มของครู/อาจารย์ จำนวน 107 เล่ม (ร้อยละ 37.15) รองลงมาคือกลุ่มของผู้บริหาร จำนวน 75 เล่ม (ร้อยละ 26.04) ส่วนกลุ่มที่พบว่ามีกรายงานถึงน้อยที่สุดคือบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้วิจัย จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 0.69) ส่วนงานวิจัยที่รายงานเกี่ยวกับหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรมการศึกษานอกโรงเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร กรมปศุสัตว์ สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักอนามัย องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด และรัฐบาล โดยหน่วยงานที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ส่วนใหญ่ คือ กองทุนสนับสนุนการวิจัย จำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 23.53) รองลงมาคือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 11.76) ส่วนหน่วยงานอื่นๆมีกรายงาน จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 5.88)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหัพัตต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2535-2551 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงบรรยายด้านการวิจัยมากที่สุด (ร้อยละ 69.46) รองลงมาคืองานวิจัยด้านวัดผล (ร้อยละ 19.85) และงานวิจัยด้านการประเมินมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.69) ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นิสิตมีการทำงานวิจัยทางด้านวัดผลหรือประเมินให้มากยิ่งขึ้น โดยกำหนดเป็นวิชาในหลักสูตรของสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา เพื่อสร้างวัฒนธรรมในการทำงานวิจัย ซึ่งอาจเปลี่ยนจาก การศึกษาวิจัยข้อมูลในระดับเดียว (Single-level Approach) ไปเป็นการศึกษาวิจัยข้อมูลในหลายระดับ (Multi-level Approach) โดยเน้นการสร้างทฤษฎีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจนเป็นที่ยอมรับและกลายเป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนา และควรมีการขยายกลุ่มของผู้ใช้ประโยชน์ จากงานวิจัยในทุกระดับตั้งแต่ผู้วิจัยไปจนถึงประชาชนทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาประเทศประเทศในอนาคต

2. จากผลการวิจัย พบว่า มีวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีผลการรายงานกรอบแนวคิดในการวิจัย (ร้อยละ 17.93) ดังนั้น ควรให้นิสิตตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยที่ชัดเจน

3. จากผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศกลุ่มที่ตีพิมพ์มากกว่า 10 ปี หลังจากปีที่ยานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการมากที่สุด (ร้อยละ 68.02) รองลงมาคือ กลุ่มที่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี หลังจากปีที่ยานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ (ร้อยละ 20.44) และกลุ่มที่มีการตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง 0-5 ปี หลังจากปีที่ยานวิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการ น้อยที่สุด (ร้อยละ 10.29) ตามลำดับ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้ใช้เอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศที่มีความทันสมัยให้มากขึ้น เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการดำเนินการวิจัย พบว่า ผู้วิจัยต้องมีการปรับเปลี่ยนเครื่องมือ (แบบสังเกตระหัดวิทยานิพนธ์) ระหว่างดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากตัวแปรต่างๆ ในการสังเกตระหัดที่ค้นพบในภายหลัง ผู้วิจัยไม่ได้คาดคิดว้ตัวแปรดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญ จึงต้องมีการเก็บข้อมูลย้อนหลังในเล่มอื่นๆที่มีการเก็บข้อมูลไปแล้ว ดังนั้น การกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรในการสังเกตระหัดงานวิจัย ควรมีการกำหนดตัวแปรและรายการตัวเลือกให้มีความละเอียด เพื่อให้การเก็บข้อมูลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากการดำเนินการวิจัย พบว่า ตัวแปรในการสังเกตระหัดบางประเภทมีลักษณะที่คล้ายคลึงและคาบเกี่ยวกัน ทำให้ยากต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นจึงควรมีนิยามตัวแปรให้ละเอียดเกิดความชัดเจน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และสังเกตระหัดได้ตรงกับสภาพของงานวิจัยมากที่สุด

3. การสังเกตระหัดงานวิจัยทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมของงานวิจัยสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ที่ได้ดำเนินการไปแล้วเกิดความชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการสังเกตระหัดงานวิจัยของสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

ไชแสง พุฒชูชื่น. 2544. การวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

งานบริการการศึกษาและงานนโยบายและแผน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2551. คู่มือนิสิตปีการศึกษา 2551. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: พีเอส.พรินท์.

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2549. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. รายงานการวิจัย ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

โชคชัย สิริพนมณี. 2540. การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยการศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาอำเภอ โดยใช้ดัชนีเบ็ดเตล็ดและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิสนา แคมมณี และคณะ. 2541. การศึกษาเปรียบเทียบสภาพและแนวโน้มการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย และญี่ปุ่น. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารีณี พลเยี่ยม. 2547. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. การวิเคราะห์อภิมาน META-ANALYSIS. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. 2545. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

นีมอณงค์ งามประภาสม. 2544. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริม
สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2536-2543. รายงานการวิจัย ภาควิชาพลานามัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. 2540. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น. การพิมพ์.

พรทิพย์ ไชยโส. 2545. เอกสารคำสอนวิชา 153521 หลักการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นสูง.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. 2549. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวโน้มการวิจัยและพัฒนการศึกษา
สำหรับอนาคต. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค
จำกัด.

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2549. หลักการวัดและการ
ประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาวิณี ศรีสุขวัฒน์นนท์. 2545. เอกสารประกอบวิชา 153511 การประเมินโครงการทางการศึกษา.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วราภรณ์ บวรศิริ และ สุมิตรา อังวัฒนกุล. ม.ป.ป. การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการเรียนการสอนใน
ประเทศไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

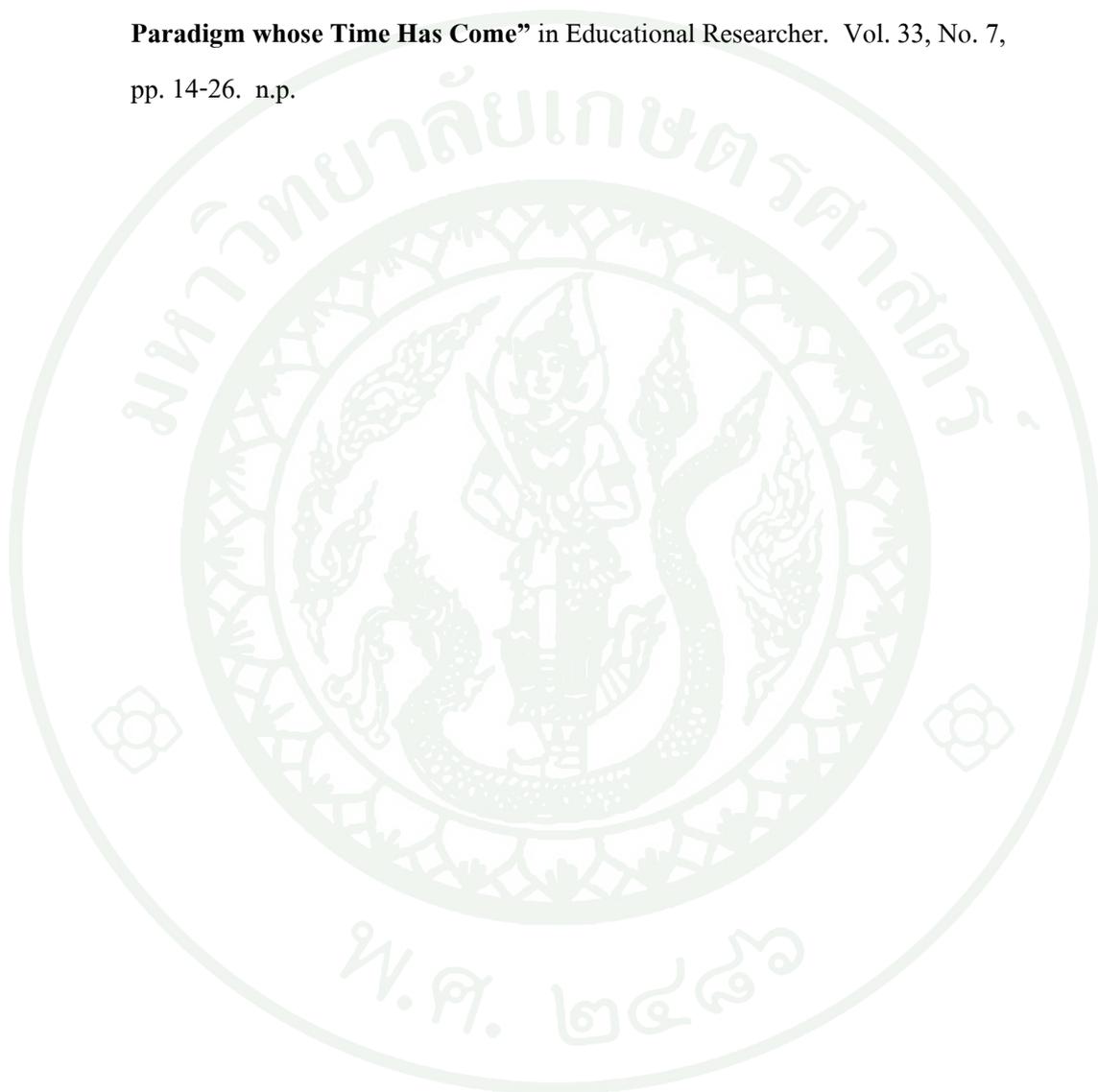
ศิริชัย กาญจนวาสี. 2541. “มิติใหม่ของการวิจัยทางการศึกษา” ใน รวมนบทความวิธีวิทยาการ
วิจัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด พรหมจ้อย. 2542. เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2544. **วิธีวิทยาการประเมินศาสตร์แห่งคุณค่า**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนา ณ สุโหลง. 2545. **การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย การศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2535. **การอภิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวิมล ว่องวานิช. 2545. **เคล็ดลับการทำวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อนุชิต วัฒนาพร. 2547. **การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ปีการศึกษา 2539-2545 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรพินซ์ ใจสุนทร. 2542. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอชไอวี ในเขตภาคเหนือตอนบน โดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- อุทุมพร จามรมาน. 2531. **การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ**. กรุงเทพฯ: พันธุ์ปลับลิขซึ่ง.
- Cooper, H. and L. V. Hedges. 1994. Research Synthesis as a Scientific Enterprise. In Cooper, H. and Hedges, L. V. (eds). **The Handbook of Research Synthesis**, pp.3-14. Newyork: Russell Sage Foundation.

Cooper, H. and J. J. Lindsay. 1997. Research Synthesis and Meta-analysis. In Bickman, L. and Rog, D. J. (eds). **Handbook of Applied Social Research Method**, pp.315-337. California: Sage Publication.

Johnson, R. B. and A. J. Quwuegbusie. 2004. “**Mixed Methods Research: A Research Paradigm whose Time Has Come**” in Educational Researcher. Vol. 33, No. 7, pp. 14-26. n.p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.สุนทรา โตบัว อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ดร.วารุณี ลัภนโชคดี อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ดร.พิกุล เอกวารงกูร อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เนื้อหาด้านการวัดผล)

1. เรื่อง.....
ผู้แต่ง พ.ศ.
2. การประเมินวิทยานิพนธ์ ไม่มีระดับ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี
3. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย
 - 3.1
 - 3.2
 - 3.3
 - 3.4
 - 3.5
4. เนื้อหาด้านการวิจัย
 - การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดผล
 - พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย อื่นๆ
 - การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางการวัดผล
 - การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน
 - การประเมินผลสัมฤทธิ์
 - การประเมินตามสภาพจริง
5. ประเภทของงานวิจัย
 - เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณและคุณภาพ
6. ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
 - ครู..... นักเรียน.....
 - ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา
 - ผู้ปกครอง..... ชุมชน
 - อื่นๆ.....

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

- ไม่รายงาน
- รายงาน แบบความเรียง แบบแผนภาพ แบบตารางประกอบความเรียง
- อื่นๆ.....

8. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น
- แบบเจาะจง โดยบังเอิญ snowball อื่นๆ.....
- คำนึงถึงความน่าจะเป็น
- สุ่มอย่างง่าย แบ่งกลุ่ม แบ่งชั้นภูมิ.....
- หลายขั้นตอน อื่นๆ.....

9. เครื่องมือที่ใช้

- สร้างเอง แบบสอบถาม.....
- แบบสัมภาษณ์.....
- แบบวัด.....
- แบบบันทึก.....
- แบบทดสอบ.....
- แบบสังเกต.....
- อื่นๆ.....
- คัดแปลงจากของผู้อื่น.....
- นำของผู้อื่นมาใช้.....

10. การตรวจสอบคุณภาพ

- ไม่รายงาน
- มี จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ..... คน
- Tryout ไม่รายงาน
- ในกลุ่มประชากร/ตัวอย่าง.....ครั้ง
- นอกกลุ่ม(ที่มีลักษณะใกล้เคียง)กลุ่มประชากร/ตัวอย่าง.....ครั้ง
- อื่นๆ.....

11. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- โดยผู้วิจัย ได้รับความยินยอม.....
- ทางไปรษณีย์ ได้รับความยินยอม.....
- โดยผู้อื่น ได้รับความยินยอม.....
- อื่นๆ ได้รับความยินยอม.....
- ใช้ระยะเวลา.....วัน / สัปดาห์ / เดือน

12. ประเภทของสถิติที่ใช้

- สถิติพื้นฐาน
- ค่าความถี่ ○ ค่าร้อยละ ○ ค่าเฉลี่ย ○ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ○ ค่าฐานนิยม
- ค่ามัธยฐาน ○ ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ ○ พิสัย ○ วิเคราะห์ความแปรปรวน
- ความเบ้ ○ ความโด่ง ○ การกระจาย ○ อื่นๆ.....
- การศึกษาความสัมพันธ์
- เพียร์สัน ○ สเปียร์แมนแรงค์ ○ พอยท์ไบซีเรียล
- ไคสแควร์ ○ การวิเคราะห์การถดถอย ○ การวิเคราะห์องค์ประกอบ
- อื่นๆ.....
- การศึกษาเปรียบเทียบ
- t-test ○ ANOVA ○ นอนพารามตริก.....
- อื่นๆ.....
- การวิเคราะห์เนื้อหา

13. โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

14. รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล

- แบบความเรียง แบบแผนภูมิ ○ แท่ง ○ กง ○ เส้น/กราฟ
- แบบตารางประกอบความเรียง แบบแผนภาพ ○ เส้น ○ แท่ง
- อื่นๆ.....

15. การอภิปรายผลการวิจัย

- ไม่รายงาน
- รายงาน โดย ใช้แนวคิดทฤษฎี/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสนับสนุน
- ไม่ใช่แนวคิดทฤษฎี/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสนับสนุน

16. การให้ข้อเสนอแนะ

- เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อขยายองค์ความรู้
- อื่นๆ.....

17. ความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับสมมติฐานการวิจัย

- มีสมมติฐานการวิจัย โดย ไม่สอดคล้อง.....ข้อ สอดคล้อง.....ข้อ
- ไม่มีสมมติฐานการวิจัย

18. กลุ่มบุคคลผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้

- ครู นักเรียน
- ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา
- ผู้ปกครอง ชุมชน
- อื่นๆ.....

19. การแสดงข้อมูลในภาคผนวก

- ราชานามผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือ
- คุณภาพของเครื่องมือ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- ประวัติการทำงาน/การศึกษา รายชื่อ โรงเรียน/หน่วยงานที่เก็บข้อมูล
- อื่นๆ.....

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

20. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย

20.1 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาไทย)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วิทยานิพนธ์.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

20.2 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาต่างประเทศ)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

แบบบันทึกวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เนื้อหาด้านการประเมิน)

1. เรื่อง.....
ผู้แต่ง พ.ศ.
2. การประเมินวิทยานิพนธ์ ไม่มีระดับ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี
3. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย
 - 3.1
 - 3.2
 - 3.3
 - 3.4
 - 3.5
4. ประเภทของการประเมิน
 - ประเมินหลักสูตร ประเมินโครงการ ประเมินติดตามผล
 - อื่นๆ.....
- 4.1 แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน
 - ประเมินก่อน ประเมินระหว่าง ประเมินหลัง ดำเนินงาน
 - ประเมินติดตามผล ประเมินผลกระทบ (เฉพาะโครงการและหลักสูตร)
- 4.2 แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน
 - การประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก
 - การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า
 - การประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
- 4.3 รูปแบบการประเมิน
 - ไม่มีรูปแบบการประเมิน
 - ไทเลอร์ ครอนบาคแฮมมอนด์ เคิร์กแพตทริค สคริฟเวน
 - สเติ๊ก โพรวัส สตัฟเฟิลบีม เวลซ์ อัลคิน
 - อื่นๆ ได้แก่.....

5. ประเภทของงานวิจัย

- เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณและคุณภาพ

6. ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

- ครู..... นักเรียน.....
 ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา
 ผู้ปกครอง..... ชุมชน
 อื่นๆ.....

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

- ไม่รายงาน
 รายงาน แบบความเรียง แบบแผนภาพ แบบตารางประกอบความเรียง
 อื่นๆ.....

8. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น
 แบบเจาะจง โดยบังเอิญ snowball อื่นๆ.....
 คำนึงถึงความน่าจะเป็น
 สุ่มอย่างง่าย แบ่งกลุ่ม แบ่งชั้นภูมิ.....
 หลายขั้นตอน อื่นๆ.....

9. เครื่องมือที่ใช้

- สร้างเอง แบบสอบถาม.....
 แบบสัมภาษณ์
 แบบวัด.....
 แบบบันทึก
 แบบทดสอบ.....
 แบบสังเกต
 อื่นๆ.....
 ดัดแปลงจากของผู้อื่น
 นำของผู้อื่นมาใช้

10. การตรวจสอบคุณภาพ

- ไม่รายงาน
- มี จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ คน
- Tryout ไม่รายงาน
- ในกลุ่มประชากร/ตัวอย่าง ครั้ง
- นอกกลุ่ม(ที่มีลักษณะใกล้เคียง)กลุ่มประชากร/ตัวอย่าง ครั้ง
- อื่นๆ.....

11. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- โดยผู้วิจัย ได้รับคืนร้อยละ.....
- ทางไปรษณีย์ ได้รับคืนร้อยละ.....
- โดยผู้อื่น ได้รับคืนร้อยละ.....
- อื่นๆ ได้รับคืนร้อยละ.....
- ใช้ระยะเวลา.....วัน / สัปดาห์ / เดือน

12. ประเภทของสถิติที่ใช้

- สถิติพื้นฐาน
- ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าฐานนิยม
- ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ พิสัย วิเคราะห์ความแปรปรวน
- ความเบ้ ความโด่ง การกระจาย อื่นๆ.....
- การศึกษาความสัมพันธ์
- เพียร์สัน สเปียร์แมนแรงค์ พอยท์ไบซีเรียล
- ไควสแควร์ การวิเคราะห์การถดถอย การวิเคราะห์องค์ประกอบ
- อื่นๆ.....
- การศึกษาเปรียบเทียบ
- t-test ANOVA นอนพารามตริก.....
- อื่นๆ.....
- การวิเคราะห์เนื้อหา

13. โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

20. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย

20.1 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาไทย)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วิทยานิพนธ์.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

20.2 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาต่างประเทศ)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

แบบบันทึกวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เนื้อหาด้านการวิจัย)

1. เรื่อง.....
ผู้แต่ง พ.ศ.

2. การประเมินวิทยานิพนธ์ ไม่มีระดับ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี

3. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

- 3.1
3.2
3.3
3.4
3.5

4. ชนิดของงานวิจัย

- เชิงประวัติศาสตร์
 เชิงทดลอง.....
 เชิงบรรยาย เชิงสำรวจ เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เชิงเหตุผลเปรียบเทียบ
 เชิงสหสัมพันธ์ เชิงศึกษาเฉพาะกรณี การวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 การวิจัยและพัฒนา อื่นๆ

5. ประเภทของงานวิจัย

- เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณและคุณภาพ

6. ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

- ครู..... นักเรียน.....
 ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา
 ผู้ปกครอง..... ชุมชน
 อื่นๆ.....

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

- ไม่รายงาน
- รายงาน แบบความเรียง แบบแผนภาพ แบบตารางประกอบความเรียง
- อื่นๆ.....

8. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น
- แบบเจาะจง โดยบังเอิญ snowball อื่นๆ.....
- คำนึงถึงความน่าจะเป็น
- สุ่มอย่างง่าย แบ่งกลุ่ม แบ่งชั้นภูมิ.....
- หลายขั้นตอน อื่นๆ.....

9. เครื่องมือที่ใช้

- สร้างเอง แบบสอบถาม.....
- แบบสัมภาษณ์.....
- แบบวัด.....
- แบบบันทึก.....
- แบบทดสอบ.....
- แบบสังเกต.....
- อื่นๆ.....
- คัดแปลงจากของผู้อื่น.....
- นำของผู้อื่นมาใช้.....

10. การตรวจสอบคุณภาพ

- ไม่รายงาน
- มี จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ..... คน
- Tryout ไม่รายงาน
- ในกลุ่มประชากร/ตัวอย่าง.....ครั้ง
- นอกกลุ่ม(ที่มีลักษณะใกล้เคียง)กลุ่มประชากร/ตัวอย่าง.....ครั้ง
- อื่นๆ.....

11. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- โดยผู้วิจัย ได้รับคืนร้อยละ.....
- ทางไปรษณีย์ ได้รับคืนร้อยละ.....
- โดยผู้อื่น ได้รับคืนร้อยละ.....
- อื่นๆ ได้รับคืนร้อยละ.....
- ใช้ระยะเวลา.....วัน / สัปดาห์ / เดือน

12. ประเภทของสถิติที่ใช้

- สถิติพื้นฐาน
- ค่าความถี่ ○ ค่าร้อยละ ○ ค่าเฉลี่ย ○ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ○ ค่าฐานนิยม
- ค่ามัธยฐาน ○ ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ ○ พิสัย ○ วิเคราะห์ความแปรปรวน
- ความเบ้ ○ ความโด่ง ○ การกระจาย ○ อื่นๆ.....
- การศึกษาความสัมพันธ์
- เพียร์สัน ○ สเปียร์แมนแรงค์ ○ พอยท์ไบซีเรียล
- ไควสแควร์ ○ การวิเคราะห์การถดถอย ○ การวิเคราะห์องค์ประกอบ
- อื่นๆ.....
- การศึกษาเปรียบเทียบ
- t-test ○ ANOVA ○ นอนพารามตริก.....
- อื่นๆ.....
- การวิเคราะห์เนื้อหา

13. โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

14. รูปแบบในการนำเสนอข้อมูล

- แบบความเรียง แบบแผนภูมิ ○ แท่ง ○ กง ○ เส้น/กราฟ
- แบบตารางประกอบความเรียง แบบแผนภาพ ○ เส้น ○ แท่ง
- อื่นๆ.....

15. การอภิปรายผลการวิจัย

- ไม่รายงาน
- รายงาน โดย ใช้แนวคิดทฤษฎี/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสนับสนุน
- ไม่ใช่แนวคิดทฤษฎี/งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน

16. การให้ข้อเสนอแนะ

- เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อขยายองค์ความรู้
- อื่นๆ.....

17. ความสอดคล้องของผลการวิจัยที่ได้กับสมมติฐานการวิจัย

- มีสมมติฐานการวิจัย โดย ไม่สอดคล้อง.....ข้อ สอดคล้อง.....ข้อ
- ไม่มีสมมติฐานการวิจัย

18. กลุ่มบุคคลผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้

- ครู นักเรียน
- ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา
- ผู้ปกครอง ชุมชน
- อื่นๆ.....

19. การแสดงข้อมูลในภาคผนวก

- ราชานามผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือ
- คุณภาพของเครื่องมือ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- ประวัติการทำงาน/การศึกษา รายชื่อโรงเรียน/หน่วยงานที่เก็บข้อมูล
- อื่นๆ.....

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

20. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย

20.1 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาไทย)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วิทยานิพนธ์.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

20.2 เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย (ภาษาต่างประเทศ)

☐ หนังสือ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ วารสาร.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ บทความ.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
☐ งานวิจัย.....เล่ม	ปีพ.ศ.ที่พิมพ์	☐ < 5 ปี.....เล่ม	☐ 6-10 ปี.....เล่ม	☐ > 10 ปีเล่ม	☐ มปป.เล่ม
รวม.....เล่ม		< 5 ปี.....เล่ม	6-10 ปี.....เล่ม	> 10 ปีเล่ม	มปป.เล่ม

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
1	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของ นักวิชาการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	2535	ศุภาวดี องอาจ
2	องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศ- นียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา	2535	ศักดิ์ชัย ศิริศรี
3	การประเมินโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย	2536	เจตนา จิระวัฒน์ผลิน
4	การเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มและ ผลการเปรียบเทียบภายหลัง ระหว่างเทคนิคการ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวกับการ วิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบสองทาง	2536	จิตโชติ มงคลเวชศิริ
5	การเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ เลือกตอบ ที่มีตัวเลือกแบบธรรมดาและแบบ ปลายเปิดในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สมการ โดยใช้ทฤษฎีการตอบข้อคำถาม	2536	วลีมาศ แซ่อึ้ง
6	การวิเคราะห์ห่อภิมาณเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ การสร้าง และพัฒนาแบบทดสอบและแบบวัด	2536	รัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์
7	การวิเคราะห์ห่อภิมาณเรื่องการเรียนรู้เพื่อรอบรู้	2536	สุวรรณี เป็งย่อง
8	การวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แผนภูมิเอส-พี และ ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้	2536	องอาจ วิชัยสุชาติ
9	การศึกษาความเป็นไปได้ในการทำโครงการคลัง ข้อสอบ สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2536	สุกัญญา แซ่เอี้ย

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
10	การสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพโดยวิธีการเปรียบเทียบคู่สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา	2536	นัทธินี มลิวัลย์
11	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำ ความเป็นผู้นำทางวิชาการ และความพึงพอใจในงานกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร	2536	สุดาวัลย์ โสตะจินดา
12	ตัวแปรที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6 โดยวิธีการวิเคราะห์พหุระดับ	2536	อมรรัตน์ ทิพยจันทร์
13	พัฒนาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2527-2534	2536	ดวงพร สุขศิริวัฒน์
14	การวิเคราะห์อภิमानงานวิจัยในสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา	2537	กรทิณา แก้วสอน
15	การศึกษาประสิทธิภาพของวิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา โดยการวิเคราะห์อภิมาณ	2537	พันธศักดิ์ เฟื่องรอด
16	การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงระบบ เอฟ. เอ็ม. ของวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในกรุงเทพมหานคร	2537	อุไร จักษ์ตรีมงคล
17	ความต้องการความรู้ทางการวิจัยและเจตคติต่อการวิจัยของศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 6	2537	ยีนยง ราชวงษ์
18	เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ	2537	มณฑา พรานป่า
19	แบบผู้นำของหัวหน้าหมวดวิชากับความพึงพอใจในการทำงาน ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร	2537	กัลยาณี พันธุ์นรา

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
20	ระดับความท้อแท้และตัวแปรที่มีผลต่อความท้อแท้ในการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	2537	สมบัติ เนตรสว่าง
21	การติดตามผลการดำเนินงานการเทียบโอนวิชาอาชีวศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 ในเขตกรุงเทพมหานคร	2538	มนทา เกรียงทวีทรัพย์
22	การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีการทดสอบแบบเทอร์และวิธีการทดสอบแบบดั้งเดิม	2538	ชูใจ ทรงเมฆ
23	การวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนจากแบบแผนการตอบข้อสอบ วิชาคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางช้างวิทยา โดยใช้ทฤษฎีเส้นโค้งเอส-พี และดัชนีบ่งชี้ของซาโต้	2538	สุทธิ กระจ่าง
24	การศึกษาศาภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๔ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๓๓)	2538	สมจิตร วงแวงน้อย
25	ความคิดเห็นของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	2538	นางเยาว์ อุทุมพร
26	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีต่อหลักสูตรคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	2538	อภิชัย ชาชุม
27	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคเอดส์และเจตคติต่อผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข	2538	จุรีรัตน์ กิจสมพร

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
28	ปัญหาและแนวทางในการจัดการงานส่งเสริมการผลิตตำรา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	2538	สุมนต์ชัย สุธีร์วัฒนานนท์
29	สาเหตุในการทำและไม่ทำวิจัยและสภาพการทำวิจัยทางการศึกษาของ ครูมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 3	2538	สรียา ทองสมักร
30	การติดตามการดำเนินงานตามโครงการสนับสนุนกิจกรรมประชาธิปไตย ในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช	2539	นิตยารัตน์ รัตนพันธุ์
31	การเปรียบเทียบผลการประมาณค่าความสามารถด้วยวิธีการทดสอบแบบเทเลอร์รูปพีระมิดขนาดชั้นคงที่และรูปพีระมิดข้างตัด : การทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	2539	วสันต์ ทองไทย
32	การพัฒนาแบบสอบวิชาเขียนแบบเทคนิค1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538	2539	เอี่ยมพร ทองเย็น
33	อนาคตภาพของคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในปี พุทธศักราช 2540	2539	กฤษ บุญหลง
34	กระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร	2540	จินตนา ศรีฉ่ำ
35	การพัฒนาบทเรียนไฮเปอร์มีเดียเพื่อการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	2540	สารภี ศิริอนันท์พัฒน์
36	การพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในการเรียน	2540	พรณทิพา หอมจันทร์

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
37	กิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองและในชนบท จังหวัดเพชรบูรณ์	2540	กอบเกียรติ เจริญพานิช
38	สภาพ ปัญหา และความต้องการของผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาและชุมชน ในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี	2540	สุจิตรา สายันท์ศิริ
39	สภาพ ปัญหา และความต้องการของผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาและชุมชน ในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนมของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี	2540	กัลยาณี นรสิงห์
40	สภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาและชุมชน ในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนม ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี	2540	สมบัติ ท้ายเรือคำ
41	สภาพปัญหาและความต้องการของผู้ที่อยู่ในโรงเรียนและชุมชน ในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนม ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี	2540	ลัดดาวัลย์ โพธิ์สุวรรณ
42	การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2535-2539	2541	พวงพิศ สุขปนพันธ์
43	การประเมินการนำหลักสูตรคอมพิวเตอร์ไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา	2541	รัชนิวรรณ พิมพ์ปรุ
44	การประเมินหลักสูตรวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาล ในหลักสูตรประกาศนียบัตร	2541	เจมพัทธ์ วัชรวิชัย

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
	พยาบาลศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ.2537		
45	การพัฒนาเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา	2541	พิเชษฐ ใจเที่ยง
46	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการ สอนซ่อมเสริมวิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2541	อารีย์ มีมุงกิจ
47	พัฒนาระบบการประเมินพัฒนาการของ นักเรียนในระดับอนุบาลศึกษา โดยใช้แฟ้มผลงาน	2541	โสภิตา จิตต์ใจนำ
48	การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับสภาพการเรียนการ สอน การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบุญวัฒนา จังหวัด นครราชสีมา	2541	จิรายุ ลิมสุวัฒน์
49	การศึกษาปัญหาการเรียนและการสอนวิชา คณิตศาสตร์ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครใน เขตลาดกระบัง	2541	ประพนธ์ สรรพนา
50	การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้น กระบวนการแก้ปัญหา และความตระหนักในเมตตา คอกนินชั้น ที่มีผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหา ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2541	อัคริภรณ์ จิวสกุล
51	การสำรวจสมรรถภาพการสอนกลุ่มสร้างเสริม ลักษณะนิสัยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 และ 2 ของครูใน โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร	2541	มาเลี่ยน พ่วงอินทร์
52	ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	2541	พิกุล เอกวางกูร
53	การจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน โครงการปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดเลย	2542	อรุณี ราชพัฒน์

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
54	การติดตามการปฏิบัติการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533) ของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี	2542	ศิริินทร์ เวชวงษ์
55	การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้เรียนจากการใช้ หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การเลี้ยงโคนม โดยใช้แฟ้ม สะสมงาน : กรณีศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ และ โรงเรียนวัดคอนกระเบื้อง อำเภอบางบาล	2542	สามารถ กมขุนทด
56	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โรงเรียนและชุมชน ต่อการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร	2542	วรวิทย์ อรรถโกวิทชาติ
57	การพัฒนาเกณฑ์ประเมินคุณลักษณะครู วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา	2542	อรรณณ อินทวิชญ์
58	การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2542	อรุณศรี เหลืองธานี
59	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การเลี้ยงโคนม : กรณีศึกษา โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ และ โรงเรียนวัดคอนกระเบื้อง อำเภอบางบาล จังหวัด ราชบุรี	2542	สมยศ เพ็ญจันทิก
60	การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร	2542	พจนิษฐ์ บุญยืน
61	ความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด ราชบุรี ต่อการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการเลี้ยง	2542	พิไลพร ไชยพูล

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
	โคนม		
62	เจตคติของนักเรียนต่ออาชีพการเลี้ยงโคนม : กรณีศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพและโรงเรียน วัดดอนกระเบื้อง อำเภอกันทราราม	2542	จุฬาร ส่งศิริฤทธิกุล
63	พฤติกรรมการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี	2542	เยาวภา รัตนธรรม
64	สภาพ ปัญหา และความต้องการในการใช้ คอมพิวเตอร์ของโรงเรียนโครงการปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม	2542	เสกสรร ชงยศ
65	การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน สำนักงานเขตบาง ขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร	2543	จันทร์ ชื่นใจ
66	การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาโคบ กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี	2543	สุชาดา ชนะแพทย์
67	การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดสมานกิจ อำเภอก ปากท่อ จังหวัดราชบุรี	2543	พนิดา เลียงรัตนวงษ์
68	การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น : กรณีศึกษาโรงเรียนจอมราช อำเภอก บึง จังหวัดราชบุรี	2543	ศุภมาส บุญศรี
69	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนปทุมคง คา กรุงเทพมหานคร	2543	สุภาพร ทองศรี
70	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอดแทรกสิ่งแวดล้อมศึกษาในการเรียน การสอน	2543	สุกัญญา กลิ่นอ่อน
71	การติดตามการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การเลี้ยงโค นม : กรณีศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ อำเภอก	2544	ชลิดา รักษาจิตร

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
	โพธาราม จังหวัดราชบุรี		
72	การติดตามการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การเลี้ยงโคนม : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดคอนกระเบื้อง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี	2544	มะลิ นาคสง่า
73	การติดตามการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการเลี้ยงโคนม : กรณีศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี	2544	ขนิษฐา เมืองเชียงหวาน
74	การติดตามการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการเลี้ยงโคนม : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดคอนกระเบื้อง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี	2544	สุนันทา พุทธวรรณะ
75	การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านโลกตะเคียน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์	2544	พรทิพย์ ตรีสกุลวงษ์
76	การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2544	บุญกรอง เจริญทอง
77	การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2544	ทิพย์ สมบัติวิชาวรรณ
78	การพัฒนาแบบประเมินการสอนภาคปฏิบัติในคลินิกของอาจารย์พยาบาล	2544	จิราภา คงสมฤทธิ์
79	การพัฒนาแบบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักกีฬา	2544	ณัฐพล ตันเจริญทรัพย์
80	การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการคิดคำนวณ	2544	ทวิกา แก้มกระโทก

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
81	การบริหารจัดการ โรงเรียนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น : การศึกษาเฉพาะกรณีของสองโรงเรียนในบริบทที่ต่างกัน	2545	จันทิมา แสงเลิศอุทัย
82	การประเมินตามสภาพจริงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง เกษตรผสมผสานครบวงจร	2545	วสุ จอกสถิตย์
83	การประเมินตามสภาพจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 : หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นชุมชนนาโค	2545	สุนทรพจน์ ดำรงค้ำพานิช
84	การพัฒนาคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครูของครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อ.เมือง จ.ลพบุรี	2545	กนกกาญจน์ น้อยพ่วง
85	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง "การทำน้ำตาลมะพร้าว"	2545	ปรีชา เครือสินธุ
86	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่นชุมชนนาโค	2545	นาวิน พรหมใจสา
87	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องเกษตรผสมผสานครบวงจร	2545	อิสราภรณ์ ธรรมโย
88	การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2545	ปริญญา คล้ายเจริญ
89	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำโครงการวิทยาศาสตร์	2545	วรลักษณ์ จันท์ผา
90	ปัญหา สาเหตุ แนวทางการป้องกันและการแก้ไขการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 : กรณีศึกษาโรงเรียนบึงสมบูรณ์ จังหวัดศรีสะเกษ	2545	ปกรณ์ชัย สุพัฒน์
91	องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการฟื้นฟูสภาพการรับทุนกลางคันของผู้รับทุนโครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สควค.) 2539-2542	2545	อนุ เจริญวงศ์ระยับ

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
92	การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและกระบวนการบริหารของผู้บริหารเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัด กรุงเทพมหานคร	2546	วัลภา ภูริปัญญา
93	การนิเทศคลินิกเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแดง กิ่งอำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์	2546	จุฑารัตน์ จันทร์ทอง
94	การพัฒนาตนเองของครูต้นแบบ : กรณีศึกษาครูต้นแบบวิชาคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี	2546	ผกาพรรณ เอกวัฒน์
95	การพัฒนาแบบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	2546	จันทร์ สุกุลวงศ์ไพบูลย์
96	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง "การทอผ้ามัดหมี่"	2546	อุดม ปานฮวด
97	ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะอิน จำแนกตามพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหาที่กระบวนการคิดแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียน	2546	ปัทมาพร คณิงหมาย
98	พฤติกรรมการสอนของครูเกษียณศึกษาภาษาไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี	2546	เมธาวิ โกยทา
99	การติดตามผลโครงการอบรมครูวิทยาศาสตร์โดยคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	2547	ธีรสิรา จำปาวัน
100	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการสอนซ่อมเสริม วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากัน	2547	อภิชาติ ปองนาน

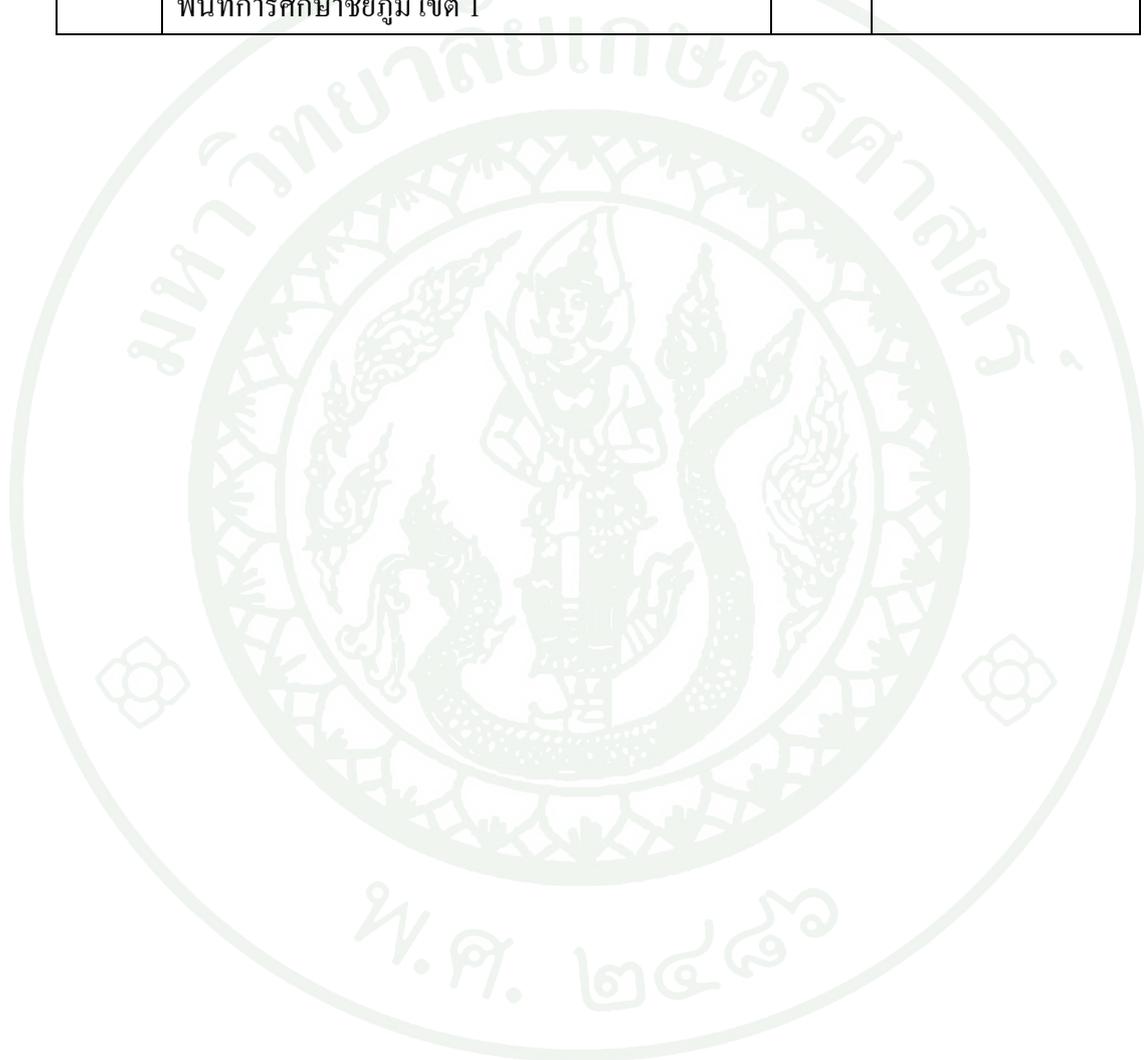
อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
	ทุกประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านขามเสม็ดบำรุง		
101	การพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6	2547	ชนพัชร แก้วปฎิมา
102	การพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	2547	กมลรัตน์ วัชรินทร์
103	ความสามารถพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ของนิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู ณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2547	ฐาปณีย์ แสงสว่าง
104	กระบวนการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) ของโรงเรียน แก่นนำวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ของสสวท. จังหวัดปทุมธานี	2548	ปราณี แสงมงคลพิพัฒน์
105	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2548	วิราพร รวมกลาง
106	การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการ เรียน เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3	2548	นพวรรณ ทับทอง
107	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการของชุมชน บ้านซับตะเคียน สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนบ้านซับ ตะเคียน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา	2548	ศุภรัตน์ อินทสุวรรณ
108	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการของชุมชนเขาคอก สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้าน เขาคอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2	2548	ปิยนุช เปี่ยมวิริยวงศ์

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
109	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง "สนุกกับการวัด" โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	2548	จิตต์วิมล คล้ายสุบรรณ
110	การวิเคราะห์หมโนทัศน์และการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู ระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 3	2548	พรชัย มั่นหมาย
111	การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนคณิตศาสตร์ สาระที่ 1: จำนวนและการดำเนินการ สำหรับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	2548	พินยารัก โทนหงษา
112	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณาจารย์บัณฑิตสาขาวิจัย และประเมินผลการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ใช้บุคลากรทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษา	2548	มยุลย์ เตชะวัฒนกุล
113	พฤติกรรมกรวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนของครูสอน : กรณีศึกษา โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้ ระดับมัธยมศึกษา	2548	อัมพรรัตน์ โสพิกุล
114	พฤติกรรมการสอนของครูวิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	2548	เกษสุดา ไชยวงศ์
115	กระบวนการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ	2549	รยากร รอดระรัง
116	การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินภายนอก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	2549	สุทธิมาศ อภิรักษ์วัฒน์ชัย
117	การประเมินการใช้หลักสูตรรศูทหาร กองการศึกษากรมยุทธศึกษาทหารอากาศกองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ	2549	สมชาย วันกลิ่น

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
118	การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเด็กที่มี ความสามารถพิเศษ ทางคณิตศาสตร์	2549	นำทิพย์ ฉิมสะอาด
119	การพัฒนาแบบวัดจริยธรรมด้านความใฝ่รู้สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2549	ศักดิ์สิทธิ์ สุขบรม
120	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง กุ้งเสียบ โรงเรียน บ้านท่าสนุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พังงา	2549	ภิรมย์ อิศโร
121	การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียน คณิตศาสตร์ สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2549	สวนีย์ สุรรักษ์ดิษฐ์
122	ผลการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติ ต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลธารวิทยา จังหวัดชุมพร	2549	ยุษฎี ภู่วัญเมือง
123	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2	2550	ทัฬหะ สุวรรณปักษ์
124	การพัฒนาแบบวัดความเครียดสำหรับบุคลากร สาธารณสุข	2550	สำราญ เฟ็งสวัสดิ์
125	การพัฒนาแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมี วินัยและด้านความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3	2550	ชญารัตน์ สว่างพร้อม
126	การพัฒนาแบบสอบวัดความสามารถในการคิด สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	2550	โสภิตา ชรรวมวงศ์
127	ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิต วิทยาลัยเทคนิคการสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	2550	ดารารัตน์ ทิพย์พยอม
128	การปฏิบัติตนตามแบบวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ในโรงเรียนสองภาษา สังกัดสำนักงาน	2551	พัชราภรณ์ พิลาสมบัติ

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
	คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร		
129	การประเมินการใช้หลักสูตร โรงเรียนจำอากาศ พุทธศักราช 2548 เหล่าทหารสารวัตรและเหล่า ทหารอากาศโยธิน กองทัพอากาศ	2551	มีนมาส พรานป่า
130	การประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2551	กัญจน์ชญาน์ สรรเสริญ
131	การพัฒนาการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดแก้วพิจิตร) โดยใช้การสอน แบบโยนิโตมนสิการ	2551	แสนสุข มิตรยง
132	การพัฒนาชุดฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ร้อยละสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	2551	อุบลรัตน์ บุญภิรมย์
133	การพัฒนาชุดฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่องตัวหาร ร่วมมากและตัวคูณร่วมน้อย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	2551	นवलนภา แจ่มสกุล
134	การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียน คณิตศาสตร์ สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4	2551	จันทิมา ญาติบำรุง
135	การสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่าน คิด- วิเคราะห์และเขียนสื่อความ สำหรับนักเรียนเตรียม ทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร	2551	สุพัตรา สงกลิ่น
136	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรสาธารณสุขที่ ปฏิบัติในหน่วยบริการปฐมภูมิ ในเขตภาคกลาง กระทรวงสาธารณสุข	2551	ผดุงศิลป์ เฟื่องช่อม
137	พฤติกรรมกรรมการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยของ ครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2	2551	นพมล บัวซ้อน

อันดับ	ชื่อวิทยานิพนธ์	ปีที่ทำ	ชื่อผู้วิจัย
138	สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตาม มาตรฐานการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1	2551	ชนิชา ชันชัยภูมิ

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวรุ่งทิพย์ ศักดิ์สุปรีชา
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 9 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอก ศึกษาศาสตร์-คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์